

Úradný vestník

Európskej únie

L 123

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 58

19. mája 2015

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 z 29. apríla 2015 o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/752 z 29. apríla 2015 o niektorých postupoch na uplatňovanie Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej 16
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/753 z 29. apríla 2015 o dovoze poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Únie 23
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/754 z 29. apríla 2015 o otvorení a stanovení správy určitých colných kvót Únie pre hovädzie mäso vysokej kvality a bravčové mäso, hydinové mäso, pšenicu a súraž a otruby, vedľajšie mlynárske výrobky a iné zvyšky 27
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 z 29. apríla 2015 o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín 33
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/756 z 29. apríla 2015, ktorým sa pozastavujú niektoré koncesie týkajúce sa dovozu poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Únie 50
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/757 z 29. apríla 2015 o monitorovaní, nahlasovaní a overovaní emisií oxidu uhličitého z námornej dopravy a o zmene smernice 2009/16/ES ⁽¹⁾ 55
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/758 z 29. apríla 2015 o požiadavkách typového schválenia pri zavádzaní palubného systému eCall využívajúceho službu tiesňovej linky 112 a o zmene smernice 2007/46/ES 77

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/759 z 29. apríla 2015, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 223/2009 o európskej štatistike ⁽¹⁾	90
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 z 29. apríla 2015 o európskych dlhodobých investičných fondoch ⁽²⁾	98

Korigendá

★ Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 375/2014 z 3. apríla 2014, ktorým sa zakladá Európsky dobrovoľnícky zbor pre humanitárnu pomoc („iniciatíva Dobrovoľníci pomoci EÚ“) (Ú. v. EÚ L 122, 24.4.2014)	122
---	-----

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP a Švajčiarsko

⁽²⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/751

z 29. apríla 2015

o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Fragmentácia vnútorného trhu má škodlivý vplyv na konkurencieschopnosť, rast a tvorbu pracovných miest v Únii. Odstránenie priamych a nepriamych prekážok brániacich správne fungovaniu a dokončeniu integrovaného trhu s elektronickými platbami, bez rozlišovania medzi vnútroštátnymi a cezhraničnými platbami, je nevyhnutným predpokladom správneho fungovania vnútorného trhu.
- (2) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾ sa zaistil právny základ pre vytvorenie vnútorného trhu pre platby v rámci celej Únie, keďže sa podstatne zjednodušila činnosť poskytovateľov platobných služieb vytvorením jednotných pravidiel, pokiaľ ide o poskytovanie platobných služieb.
- (3) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽⁵⁾ sa stanovila zásada, že poplatky hradené používateľmi za cezhraničnú platbu v eurách sú rovnaké ako za príslušnú platbu v rámci členského štátu vrátane platobných transakcií viazaných na kartu, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
- (4) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 ⁽⁶⁾ sa stanovili pravidlá fungovania úhrad a inkás v eurách na vnútornom trhu, z jeho rozsahu pôsobnosti sa však vylúčili platobné transakcie viazané na kartu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 193, 24.6.2014, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 170, 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2560/2001 (Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ ⁽¹⁾ je harmonizovať určité pravidlá zmlúv uzatváraných medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi vrátane pravidiel týkajúcich sa poplatkov za používanie platobných prostriedkov, na základe ktorých sú členské štáty povinné zakázať obchodníkom, aby účtovali spotrebiteľom za použitie daného platobného prostriedku poplatky, ktoré prevyšujú náklady, ktoré znáša obchodník, na použitie daného platobného prostriedku.
- (6) Bezpečné, efektívne, konkurencieschopné a inovatívne elektronické platby sú nevyhnutné, ak majú spotrebiteľia, obchodníci a spoločnosti plne využívať výhody vnútorného trhu, obzvlášť keďže sa vo svete čoraz viac využíva elektronický obchod.
- (7) Niektoré členské štáty vydali alebo pripravujú právne predpisy na priame či nepriame regulovanie výmenných poplatkov, ktoré upravujú viacero otázok vrátane stropov výmenných poplatkov na rôznych úrovniach, poplatkov účtovaných obchodníkovi, pravidiel rešpektovania všetkých kariet alebo opatrení na usmerňovanie spotrebiteľov. Existujúce administratívne rozhodnutia v niektorých členských štátoch sa výrazne líšia. S cieľom zabezpečiť, aby boli úrovne výmenných poplatkov jednotnejšie, sa predpokladá ďalšie zavádzanie regulačných opatrení na vnútroštátnej úrovni zamerané na úpravu úrovni uvedených poplatkov alebo rozdielov medzi nimi. Tieto vnútroštátne opatrenia by pravdepodobne viedli k významným prekážkam brániacim dobudovaniu vnútorného trhu v oblasti platieb viazaných na kartu a internetových a mobilných platieb viazaných na kartu, a v dôsledku toho by obmedzovali slobodu poskytovať služby.
- (8) Platobné karty sú najčastejšie používaným elektronickým platobným nástrojom pri maloobchodných nákupoch. Integrácia trhu s platobnými kartami v Únii však ešte zďaleka nie je dokončená, keďže mnohé platobné riešenia sa nemôžu rozvíjať za hranicami krajín, ktoré ich zaviedli, a novým účastníkom s pôsobnosťou v celej Únii to bráni vo vstupe na trh. Je potrebné odstrániť prekážky účinného fungovania trhu s kartami vrátane prekážok v oblasti platieb viazaných na kartu a internetových a mobilných platieb viazaných na kartu.
- (9) V snahe umožniť účinné fungovanie vnútorného trhu by sa malo propagovať a zjednodušiť používanie elektronických platieb v prospech obchodníkov a spotrebiteľov. Karty a iné elektronické platby sa môžu používať viacúčelovejším spôsobom vrátane možnosti platiť online, aby sa mohli využiť výhody vnútorného trhu a elektronického obchodu, pričom elektronické platby navyše poskytujú obchodníkom potenciálne bezpečné platby. Platobné transakcie viazané na kartu namiesto používania platieb v hotovosti by preto mohli byť pre obchodníkov a spotrebiteľov prínosné za predpokladu, že poplatky za používanie kartových schém budú stanovené na ekonomicky efektívnej úrovni a zároveň budú prispievať k spravodlivej hospodárskej súťaži, inováciám a vstupu nových subjektov na trh.
- (10) Výmenné poplatky sa zvyčajne uplatňujú medzi poskytovateľmi platobných služieb prijímajúcimi kartu a poskytovateľmi platobných služieb vydávajúcimi kartu v rámci určitej kartovej schémy. Výmenné poplatky sú hlavnou súčasťou poplatkov, ktoré prijímajúci poskytovatelia platobných služieb účtujú obchodníkom za každú transakciu viazanú na kartu. Obchodníci následne uvedené náklady na karty zahŕňajú, rovnako ako všetky svoje iné náklady, do celkových cien tovaru a služieb. Hospodárska súťaž medzi kartovými schémami zameraná na presvedčanie poskytovateľov platobných služieb, aby vydávali svoje karty, vedie k vyšším, nie nižším výmenným poplatkom na trhu, čo je v rozpore s cenovou disciplínou, ktorú zvyčajne zaisťuje hospodárska súťaž v trhovom hospodárstve. Okrem jednotného uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže na výmenné poplatky by sa regulovaním takýchto poplatkov zlepšilo fungovanie vnútorného trhu a prispelo by sa k zníženiu transakčných poplatkov pre spotrebiteľov.
- (11) Existujúca široká škála výmenných poplatkov a ich výška bráni tomu, aby na trh vstúpili „noví“ účastníci s pôsobnosťou v celej Únii, ktorí by fungovali na základe obchodných modelov s nižšími alebo žiadnymi výmennými poplatkami, čo je na úkor možných úspor z rozsahu a sortimentu a s tým spojenej výslednej efektívnosti. Táto skutočnosť má nepriaznivý vplyv na obchodníkov a spotrebiteľov a bráni inováciám. Skutočnosť, že účastníci s pôsobnosťou v celej Únii by museli ponúknuť vydávajúcim bankám minimálne najvyššiu úroveň výmenného poplatku prevládajúceho na trhu, na ktorý chcú vstúpiť, takisto vedie k prerývajúcej fragmentácii trhu. Existujúce domáce schémy s nižšími alebo nulovými výmennými poplatkami môžu byť takisto donútené opustiť trh vzhľadom na tlak, ktorý vyvíjajú banky s cieľom získať vyššie príjmy z výmenných poplatkov. V dôsledku toho spotrebiteľia a obchodníci čelia obmedzenému výberu, vyšším cenám a nižšej kvalite platobných služieb, zatiaľ čo ich schopnosť využívať platobné riešenia s pôsobnosťou v celej Únii je takisto obmedzená. Obchodníci navyše nemôžu prekonať problém rozdielov v poplatkoch tak, že by využili služby akceptácie kariet, ktoré ponúkajú banky v iných členských štátoch. Osobitné pravidlá uplatňované v rámci kartových schém vyžadujú na základe svojich územných postupov udeľovania povolenia uplatňovanie výmenného poplatku „miesta predaja“ (krajina obchodníka) pre každú platobnú transakciu. Táto požiadavka bráni

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

prijímateľom v tom, aby úspešne ponúkali svoje služby cezhranične. Rovnako môže brániť maloobchodníkom v znižovaní ich platobných nákladov v prospech spotrebiteľov.

- (12) Uplatňovaním existujúcich právnych predpisov Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi na ochranu hospodárskej súťaže sa nepodarilo túto situáciu napraviť.
- (13) V snahe zabrániť fragmentácii vnútorného trhu a výraznému narušeniu hospodárskej súťaže z dôvodu odlišných zákonov a administratívnych rozhodnutí je preto potrebné prijať v súlade s článkom 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie opatrenia na riešenie problému vysokých a rozdielných výmenných poplatkov, aby poskytovatelia platobných služieb mohli poskytovať svoje služby cezhranične a aby spotrebiteľia a obchodníci mohli využívať cezhraničné služby.
- (14) Uplatnením tohto nariadenia by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel Únie na ochranu hospodárskej súťaže a vnútroštátnych pravidiel na ochranu hospodárskej súťaže. Členským štátom by sa nemalo brániť v tom, aby zachovali alebo zaviedli nižšie stropy alebo opatrenia s rovnakým cieľom alebo účinkom pomocou vnútroštátnych právnych predpisov.
- (15) S cieľom zjednodušiť bezproblémové fungovanie vnútorného trhu kartových, internetových a mobilných platieb v prospech spotrebiteľov a obchodníkov by sa toto nariadenie malo uplatňovať na cezhraničné a domáce vydávanie a prijímanie platobných transakcií viazaných na kartu. Ak si obchodníci budú môcť zvoliť prijímateľa mimo vlastného členského štátu („cezhraničné prijímanie“), čo sa uľahčí stanovením rovnakej maximálnej výšky domácich aj cezhraničných výmenných poplatkov za prijímané transakcie a zákazom územného udeľovania povolenia, malo by byť možné zabezpečiť potrebnú právnu jasnosť a zabrániť narušeniam hospodárskej súťaže medzi kartovými schémami.
- (16) V dôsledku jednostranných opatrení a záväzkov prijatých v rámci konaní vo veci porušenia právnych predpisov na ochranu hospodárskej súťaže sa mnohé cezhraničné platobné transakcie uskutočnené kartou v Únii už vykonávajú pri dodržiavaní maximálnych výmenných poplatkov. S cieľom zabezpečiť spravodlivú hospodársku súťaž na trhu pre služby spojené s prijímaním kariet by sa ustanovenia týkajúce sa cezhraničných a domácich transakcií mali uplatňovať súbežne a v primeranom období po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, pričom sa zohľadní obťažnosť a komplexnosť migrácie kartových schém, ku ktorej dôjde v dôsledku tohto nariadenia.
- (17) Na trhu sú k dispozícii dva hlavné typy kreditných kariet. V prípade debetných kariet s odloženou splatnosťou sa z účtu držiteľa karty odpíše celková suma transakcií k vopred dohodnutému konkrétnemu dátumu, obvykle raz za mesiac, a to bez toho, aby sa platil úrok. V prípade ostatných kreditných kariet môže držiteľ karty využiť kreditný nástroj s cieľom splatiť časť splatných súm k neskoršiemu dátumu, než je stanovený dátum, spolu s úrokmi alebo inými nákladmi.
- (18) Všetky platobné transakcie viazané na debetné a kreditné karty by mali podliehať maximálnej sadzbe výmenných poplatkov.
- (19) Posúdenie vplyvu ukázalo, že zákaz výmenných poplatkov pre transakcie s debetnou kartou by bol výhodný pre prijímanie kariet, používanie kariet, rozvoj jednotného trhu a vytvoril by viac výhod pre obchodníkov a spotrebiteľov než limit stanovený na akejkoľvek vyššej úrovni. Okrem toho by zabránil negatívnym účinkom vyplývajúcim z vyššieho stropu v týchto vnútroštátnych schémach s veľmi nízkymi alebo žiadnymi výmennými poplatkami za debetné transakcie v dôsledku cezhraničnej expanzie alebo vstupu nových subjektov na trh zvyšujúcich výšku poplatkov na úroveň stropu. Zákazom výmenných poplatkov za transakcie s debetnou kartou sa rieši aj hrozba exportovania modelu výmenných poplatkov do oblasti nových, inovačných platobných služieb, ako sú napríklad mobilné a online schémy.
- (20) Stropy v tomto nariadení sú založené na takzvanom „teste indiferentnosti obchodníkov“ vypracovanom v ekonomickej literatúre, na základe ktorého sa určuje úroveň poplatku, ktorú by bol obchodník ochotný uhradiť, ak by mal porovnať náklady na použitie platobnej karty zákazníkom s nákladmi na platby bez karty (v hotovosti) (pri zohľadnení poplatku za služby hrazeného prijímajúcej banke, t. j. poplatku účtovaného obchodníkovi a výmennom poplatku). Stimuluje sa tak používanie efektívnych platobných nástrojov, keďže sa propagujú karty, ktoré poskytujú väčšie transakčné výhody, pričom sa zároveň zabraňuje neprimeraným poplatkom účtovaným obchodníkovi, ktorými by sa prenášali skryté náklady na ostatných spotrebiteľov. V opačnom prípade by z dôvodu kolektívnych dohôd o výmenných poplatkoch mohli vznikať nadmerné poplatky účtované obchodníkovi, keďže obchodníci sa zdráhajú odmietnuť nákladné platobné nástroje zo strachu pred stratou obchodu. Zo skúseností vyplynulo, že uvedené úrovne sú primerané, pretože nespochybňujú fungovanie medzinárodných kartových schém a poskytovateľov platobných služieb. Prinášajú takisto výhody obchodníkovi a spotrebiteľovi a poskytujú právnu istotu.

- (21) Z posúdenia vplyvu napriek tomu vyplýva, že v niektorých členských štátoch sa výmenné poplatky vyvinuli tak, že umožňujú spotrebiteľom mať prospech z efektívnych trhov s debetnými kartami, pokiaľ ide o akceptovanie kariet a ich používanie s nižšími výmennými poplatkami než sú poplatky zodpovedajúce úrovni indiferentnosti obchodníkov. Členské štáty by preto mali mať možnosť stanoviť nižšie výmenné poplatky za domáce transakcie s debetnými kartami.
- (22) S cieľom zabezpečiť stanovenie poplatkov za debetné karty hospodársky efektívnym spôsobom by sa pri zohľadnení štruktúry domácich trhov s debetnými kartami mala okrem toho ponechať možnosť stanoviť stropy výmenných poplatkov ako paušálnu sumu. Paušálna suma môže tiež podporovať používanie platieb viazaných na kartu týkajúcich sa súm nízkej hodnoty (mikroplatby). Malo by sa umožniť uplatňovanie takýchto paušálnych súm aj v kombinácii s percentuálnou sadzbou za predpokladu, že na domácej úrovni suma takýchto výmenných poplatkov nepresiahne v rámci jednotlivých kartových schém osobitnú percentuálnu sadzbu celkovej ročnej transakčnej hodnoty. Ďalej by sa malo umožniť stanoviť nižší percentuálny strop výmenného poplatku za transakciu a mala by existovať možnosť stanoviť pevný maximálny poplatok ako limit poplatku vyplývajúceho z uplatniteľnej percentuálnej sadzby na transakciu.
- (23) Berúc do úvahy, že týmto nariadením sa majú harmonizovať výmenné poplatky po prvýkrát v kontexte situácie, keď existujúce schémy debetných kariet a výmenné poplatky sú veľmi rozdielne, je navyše nevyhnutné zabezpečiť flexibilitu v prípade domácich trhov s platobnými kartami. Preto počas primeraného prechodného obdobia by malo byť možné v prípade domácich transakcií s debetnými kartami uplatniť na domácej úrovni vo vzťahu ku všetkým domácim transakciám s debetnými kartami v rámci každej kartovej schémy vážený priemerný výmenný poplatok vo výške nepresahujúcej 0,2 % ročnej priemernej transakčnej hodnoty. Vo vzťahu k stropu výmenného poplatku vypočítaného z ročnej priemernej transakčnej hodnoty v rámci jednej kartovej schémy postačuje, aby bol poskytovateľ platobných služieb účastníkom niektorej kartovej schémy (alebo iného druhu systému fungujúceho medzi poskytovateľmi platobných služieb), v ktorom sa v prípade všetkých domácich transakcií s debetnými kartami uplatňuje vážený priemerný výmenný poplatok nepresahujúci 0,2 %. Aj v tomto prípade možno uplatniť paušálny poplatok alebo percentuálny poplatok alebo kombináciu týchto poplatkov za predpokladu, že sa dodrží vážený priemerný maximálny strop.
- (24) S cieľom stanoviť relevantné stropy výmenných poplatkov v prípade domácich transakcií s debetnými kartami je vhodné umožniť príslušným vnútroštátnym orgánom oprávneným zabezpečovať súlad s týmto nariadením zber informácií týkajúcich sa počtu a hodnoty všetkých transakcií s debetnými kartami v rámci určitej kartovej schémy alebo transakcií s debetnými kartami týkajúcich sa jedného alebo viacerých poskytovateľov platobných služieb. V dôsledku toho by kartové schémy a poskytovatelia platobných služieb mali byť povinní poskytovať príslušným vnútroštátnym orgánom relevantné údaje stanovené uvedenými orgánmi, a to v nimi určených lehotách. S cieľom zabezpečiť, aby sa všetky relevantné údaje sprístupnili príslušným orgánom, ktoré by mali mať v každom prípade možnosť vyžadovať, aby sa takéto informácie zbierali prostredníctvom kartových schém, by sa mali oznamovacie povinnosti rozšíriť na poskytovateľov platobných služieb, ako sú vydavatelia a prijímatelia, a nielen na kartové schémy. Okrem toho je dôležité, aby členské štáty zabezpečili primeranú úroveň oznamovania relevantných informácií týkajúcich sa uplatniteľných stropov výmenných poplatkov. Vzhľadom na to, že kartové schémy všeobecne nie sú poskytovateľmi platobných služieb, na ktorých sa vzťahuje prudenciálny dohľad, príslušné orgány môžu vyžadovať, aby informácie zasielané týmito subjektmi osvedčil nezávislý audítor.
- (25) Niektoré platobné nástroje na domácej úrovni umožňujú platiteľovi iniciovať platobné transakcie viazané na kartu, ktoré kartová schéma nedokáže rozlíšiť ako debetné či kreditné kartové transakcie. Rozhodnutia držiteľa karty sú pre kartové schémy a pre prijímateľa neznáme; v dôsledku toho kartová schéma nemá možnosť uplatniť na debetné a kreditné kartové transakcie (ktoré sú rozlíšiteľné na základe určenia lehôt dohodnutých v prípade debetovania platobných transakcií) rozdielne stropy stanovené v tomto nariadení. Vzhľadom na to, že je potrebné zachovať funkčnosť existujúcich obchodných modelov a zároveň zabrániť neoprávneným alebo nadmerným nákladom na dodržiavanie súladu s právnymi predpismi a zároveň berúc do úvahy význam zabezpečenia primeraných rovnakých podmienok medzi rôznymi kategóriami platobných kariet je vhodné uplatňovať na takéto domáce platobné transakcie s „univerzálnymi kartami“ rovnaké pravidlo, aké je ustanovené v tomto nariadení pre transakcie s debetnými kartami. Napriek tomu by sa mal pre tieto platobné nástroje ponechať dlhší čas na adaptáciu. Členské štáty by preto mali mať možnosť ako výnimku a počas prechodného obdobia 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia stanoviť maximálny podiel domácich platobných transakcií s univerzálnymi kartami, ktoré sa považujú za rovnocenné s transakciami uskutočnenými kreditnými kartami. Napríklad strop pre kreditnú kartu by sa mohol uplatňovať na stanovený podiel celkovej hodnoty transakcií pre obchodníkov alebo prijímateľov. Matematický výsledok týchto ustanovení by bol potom ekvivalentný uplatňovaniu jediného stropu výmenného poplatku na domáce platobné transakcie vykonávané univerzálnymi kartami.

- (26) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky transakcie, v rámci ktorých sa poskytovateľ platobnej služby platiteľ, ako aj poskytovateľ platobnej služby príjemcu platby nachádzajú v Únii.
- (27) V súlade so zásadou technologickej neutrality stanovenou v Digitálnej agende pre Európu by sa toto nariadenie malo vzťahovať na platobné transakcie viazané na kartu bez ohľadu na prostredie, v ktorom sa transakcia vykonáva, a to aj pomocou maloobchodných platobných nástrojov a služieb, ktoré môžu byť offline, online alebo mobilné.
- (28) Transakcie viazané na platobnú kartu sa všeobecne vykonávajú na základe dvoch hlavných obchodných modelov, takzvaných trojstranných kartových schém (držiteľ karty – prijímajúca a vydávajúca schéma – obchodník) a štvorstranných kartových schém (držiteľ karty – vydávajúca banka – prijímajúca banka – obchodník). Mnohé štvorstranné kartové schémy využívajú explicitný výmenný poplatok, ktorý je väčšinou mnohostranný. S cieľom uznať existenciu implicitných výmenných poplatkov a prispieť k vytvoreniu rovnakých podmienok pre všetkých by sa mali trojstranné kartové schémy, ktoré používajú poskytovateľov platobných služieb ako vydavateľov alebo prijímateľov, považovať za štvorstranné kartové schémy a riadiť sa rovnakými pravidlami, pričom transparentnosť a ostatné opatrenia týkajúce sa obchodných pravidiel by sa mali uplatňovať na všetkých poskytovateľov. Berúc do úvahy osobitosti existujúce aj v takýchto trojstranných schémach je však vhodné umožniť prechodné obdobie, počas ktorého môžu členské štáty rozhodnúť, že nebudú uplatňovať pravidlá týkajúce sa stropu výmenných poplatkov, ak takéto schémy majú v dotknutom členskom štáte veľmi obmedzený tržový podiel.
- (29) Služba vydávania je založená na zmluvnom vzťahu medzi vydavateľom platobného nástroja a platiteľom a to bez ohľadu na to, či vydavateľ vedie finančné prostriedky v mene platiteľa. Vydavateľ poskytuje platobné karty platiteľovi, autorizuje transakcie vykonané prostredníctvom terminálov alebo obdobných zariadení a môže zaručiť platbu prijímateľovi za transakcie, ktoré sú v súlade s pravidlami príslušnej schémy. Samotná distribúcia platobných kariet alebo technické služby, ako napríklad samotné spracúvanie a uchovávanie údajov, preto nepredstavuje vydávanie.
- (30) Prijímanie služby predstavuje reťazec operácií od iniciácie platobnej transakcie viazanej na kartu až po prevod finančných prostriedkov na platobný účet príjemcu platby. V závislosti od členského štátu a použitého obchodného modelu je prijímanie služby organizované odlišne. Preto poskytovateľ platobných služieb, ktorý platí výmenný poplatok, nie je vždy v zmluvnom vzťahu priamo s príjemcom platby. Na sprostredkovateľov poskytujúcich časť služieb prijímania, ale bez priameho zmluvného vzťahu s príjemcami platby, by sa napriek tomu malo vzťahovať vymedzenie prijímateľa podľa tohto nariadenia. Služba prijímania sa poskytuje nezávisle od toho, či prijímateľ vedie finančné prostriedky v mene príjemcu platby. Technické služby, ako napríklad samotné spracúvanie a uchovávanie údajov alebo prevádzkovanie terminálov, nepredstavuje prijímanie.
- (31) Je dôležité zabezpečiť, aby ustanovenia o výmenných poplatkoch, ktoré majú uhrádzať alebo prijímať poskytovatelia platobných služieb, neboli obchádzané alternatívnymi tokmi poplatkov uhrádzaných v prospech vydavateľov. Aby sa tomu zabránilo, „čistá náhrada“ poplatkov, zaplatených vydavateľom pre kartové schémy alebo prijatých vydavateľom od kartových schém prijímateľa alebo akéhokoľvek iného sprostredkovateľa, vrátane možných poplatkov za udelenie povolenia, by sa mala považovať za výmenný poplatok. Pri výpočte výmenného poplatku na účely kontroly, či dochádza k obchádzaniu pravidiel, sa do úvahy vezme celková výška platieb alebo stimulov, ktoré prijal vydavateľ od kartových schém v súvislosti s regulovanými transakciami, mínus poplatky hradené vydavateľom v prospech kartovej schémy. Zohľadňované platby, stimuly a poplatky môžu byť priame (t. j. na základe objemu alebo podľa transakcií) alebo nepriame (vrátane marketingových stimulov, bonusu, rabatov za splnenie určitých objemov transakcií). Pri kontrole toho, či dochádza k obchádzaniu ustanovení tohto nariadenia, by sa mali zohľadniť najmä zisky vydavateľov vyplývajúce z osobitných programov vykonávaných spoločne vydavateľmi a kartovými schémami, ako aj príjmy z poplatkov za spracovanie, udeľovanie povolenia a iných poplatkov prinášajúcich príjmy kartovým schémam. Pri posudzovaní možného obchádzania tohto nariadenia by malo byť prípadne možné zohľadniť aj vydávanie platobných kariet v tretích krajinách, ak ho potvrdzujú ďalšie objektívne prvky.
- (32) Spotrebitelia si väčšinou nie sú vedomí poplatkov, ktoré platia obchodníci za platobný nástroj, ktorí využívajú. Rôzne motivačné praktiky, ktoré uplatňujú vydavatelia (ako sú cestovné poukážky, bonusy, rabaty, reverzné transakcie, poistenia zdarma atď.), môžu usmerňovať spotrebiteľov k využívaniu platobných nástrojov, z ktorých vydavateľom plynú vysoké poplatky. Aby sa tomu zabránilo, opatrenia, ktorými sa ukladajú obmedzenia výmenných poplatkov, by sa mali uplatňovať len na platobné karty, ktoré sa stali masovými výrobkami a ktoré obchodníci všeobecne ťažko odmietajú z dôvodu ich všeobecného vydávania a používania (t. j. spotrebiteľské debetné a kreditné karty). S cieľom zlepšiť účinné fungovanie trhu v neregulovaných častiach sektora a obmedziť presun obchodu z regulovaných do neregulovaných častí sektora je potrebné prijať súbor opatrení, ktoré okrem iného zahŕňajú oddelenie schém od infraštruktúry, usmerňovanie platiteľa zo strany príjemcu platby a selektívne akceptovanie platobných nástrojov zo strany príjemcu platby.

- (33) Oddelenie schémy od infraštruktúry by umožnilo všetkým spracovateľom súťažiť o zákazníkov schém. Keďže náklady na spracovanie tvoria významnú časť celkových nákladov na akceptáciu kariet, je dôležité, aby bola táto časť hodnotového reťazca otvorená účinnej hospodárskej súťaži. Na základe oddelenia schémy od infraštruktúry by mali byť kartové schémy a spracovateľské subjekty z hľadiska účtovníctva, organizácie a procesu rozhodovania nezávislé. Nemali by sa dopúšťať diskriminácie, napríklad tak, že si vzájomne poskytnú preferenčné zaobchádzanie alebo vyhradené informácie, ktoré nie sú dostupné ich konkurentom v príslušnom segmente trhu, že uložia neúmerné informačné požiadavky svojmu konkurentovi v príslušnom segmente trhu, že budú uplatňovať krížové subvencovanie svojich príslušných činností alebo že budú uzatvárať dohody o spoločnom riadení. Takéto diskriminačné postupy prispievajú k fragmentácii trhu, nepriaznivo ovplyvňujú vstup nových účastníkov na trh a bránia vstupu účastníkov s pôsobnosťou v celej únii na trh, keďže bránia dobudovaniu vnútorného trhu s platbami viazanými na kartu a internetovými a mobilnými platbami viazanými na kartu, a to na úkor obchodníkov, spoločností a spotrebiteľov.
- (34) Pravidlá uplatňované v rámci kartových schém a postupy, ktoré uplatňujú poskytovatelia platobných služieb, väčšinou udržiavajú obchodníkov a spotrebiteľov v nevedomosti, pokiaľ ide o rozdiely v poplatkoch, a znižujú transparentnosť trhu, napríklad „spájaním“ poplatkov alebo tým, že zakazujú obchodníkom, aby si vybrali lacnejšiu značku karty v prípade kariet, na ktorých je spoločne umiestnených niekoľko značiek (co-badged cards) alebo aby usmerňovali spotrebiteľov k využívaniu týchto lacnejších kariet. Dokonca aj keď obchodníci vedia o odlišných nákladoch, pravidlá schémy im často bránia v tom, aby konali v záujme zníženia poplatkov.
- (35) Platobné nástroje znamenajú pre príjemcu platby rôzne náklady, pričom určité nástroje sú drahšie ako iné. S výnimkou prípadu, keď je použitie určitého platobného nástroja pre určité kategórie platieb uložené zákonom alebo platobný nástroj nemôže byť odmietnutý z dôvodu jeho štatútu zákonného platidla, by sa príjemcovi platby mala v súlade so smernicou 2007/64/ES ponechať možnosť usmerňovať platiteľov k používaniu konkrétneho platobného nástroja. Kartové schémy a poskytovatelia platobných služieb ukladajú v tomto smere príjemcom platieb niekoľko obmedzení, ako napríklad obmedzenie odmietania konkrétnych platobných nástrojov v prípade nízkych súm zo strany príjemcu platby, obmedzenie poskytovania informácií platiteľovi o poplatkoch, ktoré vznikli príjemcovi platby pri použití konkrétneho platobného nástroja, alebo obmedzenie uložené príjemcovi platby týkajúce sa počtu pokladní v jeho obchode, v ktorých sú akceptované konkrétne platobné nástroje. Uvedené obmedzenia by sa mali zrušiť.
- (36) V prípadoch, keď príjemca platby usmerňuje platiteľa k používaniu konkrétneho platobného nástroja by príjemca platby nemal od platiteľa požadovať poplatky za použitie platobných nástrojov, ktorých výmenné poplatky sú regulované v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, keďže sa v takýchto situáciách výhody príplatkov stávajú obmedzenými a situácia na trhu sa stáva zložitou.
- (37) Pravidlo rešpektovania všetkých kariet je dvojité povinnosť, ktorú ukladajú vydavatelia a kartové schémy príjemcom platby, aby akceptovali všetky karty rovnakej značky bez ohľadu na rôzne náklady týchto kariet (prvok „rešpektovania všetkých produktov“) a bez ohľadu na konkrétnu vydávajúcu banku, ktorá kartu vydala (prvok „rešpektovania všetkých vydavateľov“). Je v záujme spotrebiteľa, aby v prípade rovnakej kategórie kariet príjemcovia platby nemohli diskriminovať medzi vydavateľmi alebo držiteľmi karty a aby kartové schémy a poskytovatelia platobných služieb mohli uložiť túto povinnosť príjemcom platby. Z toho dôvodu prvok „rešpektovania všetkých vydavateľov“ v rámci pravidla rešpektovania všetkých kariet je opodstatneným pravidlom v rámci systému platobných kariet, keďže bráni príjemcom platby v tom, aby diskriminovali jednotlivé banky, ktoré kartu vydali. Prvok „prijímania všetkých produktov“ je v zásade postup viazania, ktorý má účinok viazania akceptácie kariet s nízkymi poplatkami na akceptáciu kariet s vysokými poplatkami. Odstránenie prvku „rešpektovania všetkých produktov“ z pravidla „rešpektovania všetkých kariet“ by umožnilo obchodníkom, aby obmedzili výber platobných kariet, ktoré prijímajú, len na platobné karty s nízkymi (nižšími) poplatkami, z čoho by mali prospech aj spotrebiteľia vďaka zníženým nákladom obchodníkov. Obchodníci akceptujúci debetné karty by potom neboli nútení akceptovať kreditné karty a tí, ktorí akceptujú kreditné karty, by neboli nútení akceptovať komerčné karty. V záujme ochrany spotrebiteľa a schopnosti spotrebiteľa používať platobné karty čo najčastejšie by však obchodníci mali byť povinní akceptovať karty, ktoré podliehajú rovnakému regulovanému výmennému poplatku, len ak sú vydané v rámci rovnakej značky a patria do rovnakej kategórie (predplatené karty, debetné karty alebo kreditné karty). Výsledkom tohto obmedzenia by bolo konkurenčnejšie prostredie aj v prípade kariet, ktorých výmenné poplatky nie sú regulované týmto nariadením, keďže obchodníci by získali silnejšiu vyjednávaciu pozíciu, pokiaľ ide o podmienky, za ktorých tieto karty akceptujú. Tieto obmedzenia by sa mali ohraničiť a mali by sa považovať za prijateľné len na zvýšenie ochrany spotrebiteľa poskytujúcej spotrebiteľom primeranú úroveň istoty týkajúcej sa skutočnosti, že ich platobné karty bude obchodník akceptovať.

- (38) Poskytovatelia platobných služieb by mali z technického aj komerčného hľadiska zabezpečiť jasné rozlíšenie medzi spotrebiteľskými a komerčnými kartami. Je preto dôležité vymedziť komerčnú kartu ako platobný nástroj, ktorý sa používa len na služobné výdavky, ktoré sa majú zúčtovať priamo na účtu podniku alebo subjektu verejného sektora alebo samostatne zárobkovo činné fyzickej osoby.
- (39) Prijímcovia platby a platitelia by mali mať možnosť identifikovať všetky kategórie kariet. Z toho dôvodu by mali byť rôzne značky a kategórie identifikovateľné elektronicky a v prípade novo vydaných platobných nástrojov viazaných na kartu vizuálne na zariadení. Okrem toho by platiteľ mal byť informovaný o akceptácii svojho platobného prostriedku (svojich platobných prostriedkov) na danom predajnom mieste. Je potrebné, aby akékoľvek obmedzenie používania danej značky príjemca platby oznámil platiteľovi v rovnakom čase a za rovnakých podmienok ako informáciu o tom, že je určitá značka akceptovaná.
- (40) S cieľom zabezpečiť, aby bola hospodárska súťaž medzi značkami účinná, je dôležité, aby si platobnú aplikáciu vyberali používatelia, a nie aby ju určoval hlavný trh pozostávajúci z kartových schém, poskytovateľov platobných služieb alebo spracovávateľov. Takéto usporiadanie by nemalo platiteľom a príjemcom platby brániť v tom, aby stanovili prednastavený výber aplikácie, ak je to technicky možné, za predpokladu, že tento výber možno pri každej transakcii zmeniť.
- (41) S cieľom zabezpečiť, aby bola možná náprava v prípade nesprávneho uplatnenia tohto nariadenia alebo v prípade výskytu sporov medzi používateľmi platobných služieb a poskytovateľmi platobných služieb, by členské štáty mali zaviesť primerané a účinné mimosúdne postupy týkajúce sa sťažností a nápravy alebo by mali prijať rovnocenné opatrenia. Členské štáty by mali stanoviť pravidlá, pokiaľ ide o sankcie za porušenie tohto nariadenia, a mali by zabezpečiť, aby uvedené sankcie boli účinné, primerané a odrádzajúce a aby sa uplatňovali.
- (42) Komisia by mala predložiť správu obsahujúcu štúdiu rôznych účinkov tohto nariadenia na fungovanie trhu. Je nevyhnutné, aby Komisia mala možnosť zberu informácií potrebných na vypracovanie takejto správy a aby príslušné orgány úzko spolupracovali s Komisiou pri zbere údajov.
- (43) Keďže ciele tohto nariadenia stanoviť jednotné požiadavky na platobné transakcie viazané na kartu a internetové a mobilné platby viazané na kartu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec potrebný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (44) Toto nariadenie je v súlade so základnými právami a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, najmä právo na účinný prostriedok nápravy alebo na spravodlivý proces, slobodu podnikania, ochranu spotrebiteľa a musí sa uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa stanovujú jednotné technické a obchodné požiadavky na platobné transakcie viazané na kartu uskutočňované v rámci Únie, v prípade ktorých sa poskytovateľ platobných služieb platiteľa, ako aj poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v Únii.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na služby založené na osobitných platobných nástrojoch, ktoré sa môžu používať len obmedzeným spôsobom, pričom spĺňajú jednu z týchto podmienok:
 - a) nástroje umožňujúce držiteľovi nakupovať tovar alebo služby iba v priestoroch vydavateľa alebo v obmedzenej sieti poskytovateľov služieb na základe priamej obchodnej dohody s profesionálnym vydavateľom;
 - b) nástroje, ktoré sa môžu používať iba na kúpu veľmi obmedzeného sortimentu tovaru alebo služieb;
 - c) nástroje platné iba v jednom členskom štáte poskytované na žiadosť podniku alebo subjektu verejného sektora a regulované vnútroštátnym alebo regionálnym orgánom verejnej moci na osobitné sociálne alebo daňové účely s cieľom nakúpiť konkrétny tovar alebo služby od dodávateľov, ktorí majú obchodnú dohodu s vydavateľom.

3. Kapitola II sa nevzťahuje na:
 - a) transakcie s komerčnými kartami;
 - b) výbery hotovosti z bankomatov alebo na priehradke u poskytovateľa platobných služieb a
 - c) transakcie s platobnými kartami, ktoré vydali trojstranné kartové schémy.
4. Článok 7 sa nevzťahuje na trojstranné kartové schémy.

5. Ak trojstranná kartová schéma udeľuje iným poskytovateľom platobných služieb povolenie na vydávanie platobných nástrojov viazaných na kartu alebo prijímanie platobných transakcií viazaných na kartu, alebo oboje, alebo vydáva platobné karty s partnerom v rámci spoločného označovania, alebo prostredníctvom agenta, považuje sa za štvorstrannú kartovú schému. V súvislosti s domácimi platobnými transakciami sa však až do 9. decembra 2018 takáto trojstranná kartová schéma môže oslobodiť od povinností uvedených v kapitole II za predpokladu, že platobné transakcie viazané na kartu uskutočnené v členskom štáte v rámci takejto trojstrannej kartovej schémy nepresahujú ročne 3 % hodnoty všetkých platobných transakcií viazaných na kartu uskutočnených v uvedenom členskom štáte.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „prijímateľ“ je poskytovateľ platobných služieb, ktorý uzatvára zmluvu s príjemcom platby s cieľom akceptovať a spracovať platobné transakcie viazané na kartu, z ktorých vyplýva prevod finančných prostriedkov v prospech príjemcu platby;
2. „vydavateľ“ je poskytovateľ platobných služieb, ktorý uzatvára zmluvu, na základe ktorej sa platiteľovi poskytne platobný nástroj s cieľom iniciovať a spracovať platobné transakcie platiteľa viazané na kartu;
3. „spotrebiteľ“ je fyzická osoba, ktorá v rámci zmlúv o poskytovaní platobných služieb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, koná na iné účely, než je jej obchodná, podnikateľská alebo profesijná činnosť;
4. „transakcia s debetnou kartou“ je platobná transakcia viazaná na kartu, vrátane transakcií s predplatenými kartami, ktorá nie je transakciou s kreditnou kartou;
5. „transakcia s kreditnou kartou“ je platobná transakcia viazaná na kartu, v prípade ktorej je suma transakcie zúčtovaná v plnej výške alebo čiastočne k vopred dohodnutému konkrétnemu dátumu kalendárneho mesiaca na ťarchu platiteľa v súlade s vopred dohodnutým úverovým rámcom, a to s úrokom alebo bez úroku;
6. „komerčná karta“ je akýkoľvek platobný nástroj viazaný na kartu vydaný pre podniky alebo subjekty verejného sektora alebo samostatne zárobkovo činné fyzické osoby, ktorého použitie sa obmedzuje na služobné výdavky, pričom platby uskutočnené takýmito kartami sa zúčtujú priamo na ťarchu účtu podniku alebo subjektu verejného sektora alebo samostatne zárobkovo činné fyzickej osoby;
7. „platobná transakcia viazaná na kartu“ je služba založená na infraštruktúre a obchodných pravidlách kartovej schémy zameraná na vykonanie platobnej transakcie prostredníctvom akejkoľvek karty alebo akéhokoľvek telekomunikačného, digitálneho alebo IT zariadenia alebo softvéru, pokiaľ je jej výsledkom debetná alebo kreditná transakcia s platobnou kartou. K platobným transakciám viazaným na kartu nepatria transakcie založené na iných druhoch platobných služieb;
8. „cezhraničná platobná transakcia“ je platobná transakcia viazaná na kartu, v prípade ktorej sa vydavateľ a prijímateľ nachádzajú v rôznych členských štátoch alebo v prípade ktorej platobný nástroj viazaný na kartu vydal vydavateľ nachádzajúci sa v inom členskom štáte, než je miesto predaja;
9. „domáca platobná transakcia“ je akákoľvek platobná transakcia viazaná na kartu, ktorá nie je cezhraničnou platobnou transakciou;
10. „výmenný poplatok“ je poplatok, ktorý sa priamo alebo nepriamo (t. j. prostredníctvom tretej strany) uhrádza za každú transakciu medzi vydavateľom a prijímateľom, ktorí sa zúčastňujú na platobnej transakcii viazanej na kartu. Čistá náhrada alebo iná dohodnutá odplata sa považuje za súčasť výmenného poplatku;
11. „čistá náhrada“ je celková čistá suma platieb, rabatov alebo stimulov, ktoré vydavateľ dostane od kartovej schémy, prijímateľa alebo akéhokoľvek iného sprostredkovateľa v súvislosti s platobnými transakciami viazanými na kartu alebo súvisiacimi činnosťami;

12. „poplatok účtovaný obchodníkovi“ je poplatok, ktorý platí príjemca platby prijímateľovi v súvislosti s platobnými transakciami viazanými na kartu;
13. „príjemca platby“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je zamýšľaným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej transakcie;
14. „platiteľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je majiteľom platobného účtu a ktorá povolí platobný príkaz z tohto platobného účtu, alebo v prípade, že platobný účet neexistuje, fyzická alebo právnická osoba, ktorá dáva platobný príkaz;
15. „platobná karta“ je kategória platobného nástroja, ktorá umožňuje platiteľovi iniciovať transakciu s debetnou alebo kreditnou kartou;
16. „kartová schéma“ je jednotný súbor pravidiel, postupov, noriem a/alebo vykonávacích usmernení na vykonávanie platobných transakcií viazaných na kartu, ktorý je oddelený od akejkoľvek infraštruktúry alebo platobného systému zabezpečujúcich jeho fungovanie a ktorý zahŕňa akýkoľvek osobitný rozhodovací orgán, organizáciu alebo subjekt zodpovedný za fungovanie tejto schémy;
17. „štvorstranná kartová schéma“ je kartová schéma, v rámci ktorej sa platobné transakcie viazané na kartu uskutočňujú z platobného účtu platiteľa na platobný účet príjemcu platby prostredníctvom tejto schémy, vydavateľa (na strane platiteľa) a prijímateľa (na strane príjemcu platby);
18. „trojstranná kartová schéma“ je kartová schéma, v rámci ktorej samotná schéma poskytuje služby prijímania a vydávania, pričom sa platobné transakcie viazané na kartu uskutočňujú z platobného účtu platiteľa na platobný účet príjemcu platby v rámci tejto schémy. Keď trojstranná kartová schéma udelí povolenie iným poskytovateľom platobných služieb na vydávanie platobných nástrojov viazaných na kartu alebo prijímanie platobných transakcií viazaných na kartu, alebo oboje alebo vydá platobné nástroje viazané na kartu s partnerom v rámci spoločného označovania, alebo prostredníctvom agenta, považuje sa za štvorstrannú kartovú schému;
19. „platobný nástroj“ je každé personalizované zariadenie (zariadenia) alebo súbor postupov dohodnutý medzi používateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb a používaný na iniciovanie platobného príkazu;
20. „platobný nástroj viazaný na kartu“ je akýkoľvek platobný nástroj vrátane karty, mobilného telefónu, počítača alebo akéhokoľvek iného technologického zariadenia obsahujúceho náležitú platobnú aplikáciu, ktorý platiteľovi umožňuje iniciovať platobnú transakciu viazanú na kartu, ktorá nie je úhradou ani inkasom v zmysle článku 2 nariadenia (EÚ) č. 260/2012;
21. „platobná aplikácia“ je počítačový softvér alebo jeho ekvivalent vložený do zariadenia, ktorý umožňuje iniciovanie platobných transakcií viazaných na kartu a ktorý platiteľovi poskytuje možnosť vydávať platobné príkazy;
22. „platobný účet“ je účet vedený v mene jedného alebo viacerých používateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných transakcií, a to aj prostredníctvom osobitného účtu pre elektronické peniaze v zmysle článku 2 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾;
23. „platobný príkaz“ je každý pokyn platiteľa svojmu poskytovateľovi platobných služieb, ktorým žiada o vykonanie platobnej transakcie;
24. „poskytovateľ platobných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba oprávnená poskytovať platobné služby uvedené v prílohe k smernici 2007/64/ES alebo uznaná za vydavateľa elektronických peňazí v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice 2009/110/ES. Poskytovateľ platobných služieb môže byť vydavateľom alebo prijímateľom, alebo súčasne jedným aj druhým;
25. „používateľ platobných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá používa platobné služby ako platiteľ alebo príjemca platby, alebo súčasne ako jeden aj druhý;
26. „platobná transakcia“ je úkon prevodu finančných prostriedkov iniciovaný platiteľom alebo v jeho mene, alebo príjemcom platby, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom platby;
27. „spracovanie“ je poskytovanie služieb spracovania platobnej transakcie z hľadiska úkonov potrebných na spracovanie platobného pokynu medzi prijímateľom a vydavateľom;
28. „spracovateľský subjekt“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba poskytujúca služby spracovania platobnej transakcie;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

29. „miesto predaja“ je adresa fyzických priestorov obchodníka, na ktorej sa platobná transakcia iniciuje. Ale:
- a) v prípade predaja na diaľku alebo zmlúv uzavretých na diaľku (t. j. v prípade elektronického obchodu) v zmysle článku 2 bode 7 smernice 2011/83/EÚ je miestom predaja adresa stáleho miesta podnikania, prostredníctvom ktorého obchodník vykonáva svoju podnikateľskú činnosť, a to bez ohľadu na umiestnenie internetových stránok alebo servera, a prostredníctvom ktorého sa platobná transakcia iniciuje;
 - b) ak obchodník nemá stále miesta podnikania, miestom predaja je adresa, v súvislosti s ktorou je obchodník držiteľom platného povolenia na vykonávanie podnikateľskej činnosti a prostredníctvom ktorej sa platobná transakcia iniciuje;
 - c) ak obchodník nemá stále miesto podnikania ani nie je držiteľom platného povolenia na vykonávanie podnikateľskej činnosti, miestom predaja je korešpondenčná adresa, ktorá je určená na úhrady jeho daní súvisiacich s jeho predajnou činnosťou a prostredníctvom ktorej sa platobná transakcia iniciuje;
30. „platobná značka“ je akýkoľvek hmotný alebo digitálny názov, termín, znak, symbol, alebo ich kombinácia, umožňujúci označenie kartovej schémy, v rámci ktorej sa platobné transakcie viazané na kartu vykonávajú;
31. „spoločné umiestňovanie (co-badging)“ je uvádzanie dvoch alebo viacerých platobných značiek alebo platobných aplikácií tej istej značky na tom istom platobnom nástroji viazanom na kartu;
32. „spoločné označovanie (co-branding)“ je uvádzanie aspoň jednej platobnej značky a aspoň jednej neplatobnej značky na tom istom platobnom nástroji viazanom na kartu;
33. „debetná karta“ je kategória platobného nástroja, ktorá umožňuje platiteľovi iniciovať transakciu s debetnou kartou s výnimkou transakcií s predplatenými kartami;
34. „kreditná karta“ je kategória platobného nástroja, ktorá umožňuje platiteľovi iniciovať transakciu s kreditnou kartou;
35. „predplatená karta“ je kategória platobného nástroja, na ktorom sa uchovávajú elektronické peniaze vymedzené v článku 2 bod 2 smernice 2009/110/ES.

KAPITOLA II

VÝMENNÉ POPLATKY

Článok 3

Výmenné poplatky za transakcie so spotrebiteľskou debetnou kartou

1. Poskytovatelia platobných služieb nesmú ponúkať ani požadovať výmenný poplatok za jednotlivú transakciu vo výške viac ako 0,2 % hodnoty transakcie v prípade akejkoľvek transakcie s debetnou kartou.
2. Členské štáty môžu v prípade domácich transakcií s debetnou kartou:
 - a) stanoviť strop výmenného poplatku za jednotlivú transakciu nižší ako je stanovený v odseku 1 a uložiť pevný maximálny poplatok ako limit poplatku vyplývajúceho z uplatniteľnej percentuálnej sadzby, alebo
 - b) povoliť, aby poskytovatelia platobných služieb uplatňovali výmenný poplatok za jednotlivú transakciu nepresahujúci 0,05 EUR, alebo v členskom štáte, ktorého menou nie je euro, zodpovedajúcu sumu v národnej mene k 8. júnu 2015, ktorá sa reviduje každých päť rokov alebo kedykoľvek, ak sa významne zmení výmenný kurz. Tento výmenný poplatok za jednotlivú transakciu sa môže kombinovať aj s maximálnymi percentuálnymi sadzbami nepresahujúcimi 0,2 % za predpokladu, že suma výmenných poplatkov kartových schém nepresiahne 0,2 % celkovej ročnej transakčnej hodnoty domácich transakcií s debetnými kartami v rámci každej jednotlivé kartovej schémy.
3. Do 9. decembra 2020 môžu členské štáty v súvislosti s domácimi transakciami s debetnými kartami umožniť poskytovateľom platobných služieb, aby uplatňovali vážený priemerný výmenný poplatok nepresahujúci ekvivalent 0,2 % ročnej priemernej transakčnej hodnoty všetkých domácich transakcií s debetnými kartami v rámci každej jednotlivé kartovej schémy. Členské štáty môžu stanoviť nižší strop pre vážený priemer pre výmenný poplatok uplatniteľný na všetky domáce transakcie s debetnými kartami.
4. Ročné transakčné hodnoty uvedené v odsekoch 2 a 3 sa vypočíta na ročnom základe, a to počínajúc 1. januárom a končiac 31. decembrom, a uplatňuje sa od 1. apríla nasledujúceho roka. Referenčné obdobie pre prvý výpočet tejto hodnoty sa začne pätnásť kalendárnych mesiacov pred dátumom uplatňovania odsekov 2 a 3 a skončí sa tri kalendárne mesiace pred tým dátumom.

5. Príslušné orgány uvedené v článku 13 vyžadujú od kartových schém a/alebo poskytovateľov platobných služieb, aby na základe ich písomnej žiadosti poskytli všetky informácie potrebné na overenie správnosti uplatňovania odsekov 3 a 4 tohto článku. Takéto informácie sa zašlú príslušným orgánom do 1. marca roka nasledujúceho po referenčnom období uvedenom v odseku 4 prvej vete. Akékoľvek iné informácie, ktoré by príslušnému orgánu mali umožniť overiť súlad s ustanoveniami tejto kapitoly, sa zasielajú príslušným orgánom na základe ich písomnej žiadosti a v nimi stanovenej lehote. Príslušné orgány môžu vyžadovať, aby takéto informácie osvedčil nezávislý audítor.

Článok 4

Výmenné poplatky za transakcie so spotrebiteľskou kreditnou kartou

Poskytovatelia platobných služieb nesmú za žiadnu transakciu s kreditnou kartou ponúkať ani požadovať výmenný poplatok za jednotlivú transakciu vo výške viac ako 0,3 % hodnoty transakcie. V prípade domácich transakcií s kreditnou kartou môžu členské štáty stanoviť nižší strop pre výmenný poplatok za jednotlivú transakciu.

Článok 5

Zákaz obchádzania

Na účely uplatňovania stropov uvedených v článkoch 3 a 4 sa akákoľvek dohodnutá odplata vrátane čistej náhrady, ktorá má rovnaký cieľ alebo účinok ako výmenný poplatok a ktorú prijme vydavateľ od kartovej schémy, prijímateľa alebo akéhokoľvek iného sprostredkovateľa vo vzťahu k platobným transakciám alebo súvisiacim činnostiam, považuje za súčasť výmenného poplatku.

KAPITOLA III

OBCHODNÉ PRAVIDLÁ

Článok 6

Udeľovanie povolení

1. Akékoľvek územné obmedzenia v rámci Únie alebo pravidlá s rovnocenným účinkom obsiahnuté v dohodách o udeľovaní povolení alebo v pravidlách kartových schém týkajúce sa vydávania platobných kariet alebo prijímania platobných transakcií viazaných na kartu sú zakázané.
2. Akákoľvek požiadavka alebo povinnosť získať povolenie alebo oprávnenie špecifické pre danú krajinu na vykonávanie činnosti na cezhraničnom základe alebo pravidlo s rovnocenným účinkom obsiahnuté v dohodách o udeľovaní povolení alebo v pravidlách kartových schém týkajúce sa vydávania platobných kariet alebo prijímania platobných transakcií viazaných na platobnú kartu sú zakázané.

Článok 7

Oddelenie kartových schém od spracovateľských subjektov

1. Kartové schémy a spracovateľské subjekty:
 - a) musia byť z hľadiska účtovníctva, organizácie a rozhodovacieho procesu nezávislé;
 - b) nesmú uvádzať ceny za kartovú schému a činnosti spracovania v súhrnnej podobe a nesmú poskytovať takýmto činnostiam krížové subvencovanie;
 - c) nesmú robiť žiadne rozdiely medzi svojimi dcérskymi spoločnosťami alebo akcionármi na jednej strane a používateľmi kartových schém a inými zmluvnými partnermi na strane druhej, a najmä nesmú žiadnym spôsobom podmieňovať poskytovanie akejkoľvek služby, ktorú ponúkajú, tým, aby ich zmluvný partner akceptoval akúkoľvek inú službu, ktorú ponúkajú.
2. Príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa nachádza sídlo schémy, môže od kartovej schémy vyžadovať, aby poskytli nezávislú správu potvrdzujúcu, že dodržiavajú súlad s odsekom 1.
3. Kartové schémy musia umožniť, aby správy o autorizácii a zúčtovaní jednotlivých platobných transakcií viazaných na kartu boli oddelené a spracované rôznymi spracovateľskými subjektmi.
4. Akákoľvek územná diskriminácia v pravidlách spracovania uplatňovaných kartovými schémami je zakázaná.

5. Spracovateľské subjekty v rámci Únie zabezpečia, aby bol ich systém technicky interoperabilný s inými systémami spracovateľských subjektov v rámci Únie prostredníctvom uplatňovania noriem vypracovaných medzinárodnými alebo európskymi normalizačnými orgánmi. Okrem toho kartové schémy nesmú prijať ani uplatňovať obchodné pravidlá, ktorými sa obmedzuje interoperabilita s inými spracovateľskými subjektmi v rámci Únie.

6. S cieľom zabezpečiť uplatňovanie odseku 1 písm. a) tohto článku Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA) po konzultácii s poradným výborom uvedeným v článku 41 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾ môže vypracovať návrh regulačných technických predpisov stanovujúcich požiadavky, ktoré by mali kartové schémy a spracovateľské subjekty dodržiavať.

EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 9. decembra 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 deleguje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom odseku tohto odseku.

Článok 8

Spoločné umiestňovanie a výber aplikácie

1. Akékoľvek pravidlá uplatňované v rámci kartových schém a pravidlá obsiahnuté v dohodách o udeľovaní povolení alebo opatrenia s rovnocenným účinkom, ktoré bránia tomu, aby vydavateľ spoločne umiestnil dve alebo viaceré rôzne platobné značky alebo platobné aplikácie na platobnom nástroji viazanom na kartu, sú zakázané.

2. Spotrebiteľ môže pri uzatváraní zmluvy s poskytovateľom platobných služieb požadovať, aby mal na platobnom nástroji viazanom na kartu dve alebo viaceré rôzne platobné značky za predpokladu, že poskytovateľ platobných služieb takúto službu ponúka. Poskytovateľ platobných služieb poskytne spotrebiteľovi v dostatočnom predstihu pred podpísaním zmluvy jasné a objektívne informácie o všetkých dostupných platobných značkách a ich charakteristických prvkoch vrátane funkcionality, nákladov a zabezpečenia.

3. Akékoľvek rozdiely v zaobchádzaní s vydavateľmi alebo prijímateľmi v pravidlách uplatňovaných v rámci schém a v pravidlách obsiahnutých v dohodách o udeľovaní povolení, pokiaľ ide o spoločné umiestňovanie rôznych platobných značiek alebo platobných aplikácií na platobnom nástroji viazanom na kartu, musia byť objektívne zdôvodnené a nediskriminačné.

4. Kartové schémy nesmú poskytovateľom platobných služieb vydávajúcim kartu ani prijímajúcim poskytovateľom platobných služieb ukladať povinnosť, aby v súvislosti s transakciami, ktoré sa vykonávajú s akýmkoľvek zariadením, na ktorom sa nachádza ich platobná značka, no neuskutočnia sa prostredníctvom danej schémy, podávali správy a aby za ne platili poplatky, a nesmú im ukladať ani podobné povinnosti s rovnakým cieľom alebo účinkom.

5. Akékoľvek zásady alebo rovnocenné opatrenia, ktorých účelom je nasmerovanie transakcií cez osobitný kanál alebo proces, a iné technické a bezpečnostné normy a požiadavky, pokiaľ ide o nakladanie s dvomi alebo viacerými rôznymi platobnými značkami a platobnými aplikáciami na platobnom nástroji viazanom na kartu, musia byť nediskriminačné a musia sa uplatňovať nediskriminačným spôsobom.

6. Kartové schémy, vydavatia, prijímatelia, spracovateľské subjekty a iní poskytovatelia technických služieb nesmú na platobný nástroj alebo vybavenie používané na mieste predaja umiestňovať automatické mechanizmy, softvér alebo zariadenia, ktorými sa obmedzuje výber platobnej značky alebo platobnej aplikácie alebo oboch platiteľom alebo príjemcom platby v prípade používania platobného nástroja so spoločným umiestnením viacerých značiek.

Príjemcovia platby si ponechajú možnosť inštalovať automatické mechanizmy do vybavenia používaného v mieste predaja, ktoré vykonajú prednostný výber určitej platobnej značky alebo platobnej aplikácie, ale príjemcovia platby nesmú v prípade kategórií kariet alebo súvisiacich platobných nástrojov akceptovaných príjemcom platby brániť platiteľovi v tom, aby nahradil takýto automatický prednostný výber, ktorý zadal príjemca platby vo svojom vybavení.

Článok 9

Zákaz spájania poplatkov

1. Každý prijímateľ ponúka a účtuje svojim príjemcom platby poplatky účtované obchodníkovi, ktoré sú samostatne stanovené pre jednotlivé kategórie a jednotlivé značky platobných kariet s rôznymi výškami výmenných poplatkov, pokiaľ príjemcovia platby písomne nepožiadajú prijímateľa, aby účtovali spojené poplatky účtované obchodníkovi.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Prijímatelia začlenia do svojich dohôd s príjemcami platby individuálne uvádzané informácie o výške poplatkov účtovaných obchodníkovi, výmenných poplatkov a poplatkov schémy uplatniteľných za každú kategóriu a značku platobných kariet, pokiaľ príjemca platby následne nepredloží inú písomnú požiadavku.

Článok 10

Pravidlo rešpektovania všetkých kariet

1. Kartové schémy a poskytovatelia platobných služieb nesmú uplatňovať žiadne pravidlo, ktorým sa príjemcovia platby akceptujúci platobný nástroj viazaný na kartu vydaný jedným vydavateľom zaväzujú, aby akceptovali aj iný platobný nástroj viazaný na kartu vydaný v rámci rovnakej kartovej schémy.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje na spotrebiteľské platobné nástroje viazané na kartu tej istej značky a tej istej kategórie predplatených kariet, debetnej karty alebo kreditnej karty podliehajú výmenným poplatkom podľa kapitoly II tohto nariadenia.
3. Odsekom 1 nie je dotknutá možnosť, aby kartové schémy a poskytovatelia platobných služieb stanovili, že karty nesmú byť odmietnuté na základe identity vydavateľa alebo držiteľa karty.
4. Príjemcovia platieb, ktorí sa rozhodnú neakceptovať všetky karty alebo iné platobné nástroje kartovej schémy, o tom spotrebiteľov informujú jasným a jednoznačným spôsobom súčasne s tým, ako informujú spotrebiteľa o akceptácii iných kariet a platobných nástrojov kartovej schémy. Takéto informácie sú zreteľne zobrazené pri vstupe do obchodu a pri pokladni.

V prípade predaja na diaľku sa tieto informácie zobrazia na webovej stránke alebo na inom príslušnom elektronickom alebo mobilnom médiu príjemcu platby. Tieto informácie musia byť platiteľovi poskytnuté v dostatočnom predstihu predtým ako platiteľ uzavrie kúpnu zmluvu s príjemcom platby.

5. Vydavatelia zabezpečia, aby ich platobné nástroje boli elektronicky a v prípade novo vydaných platobných nástrojov viazaných na kartu aj viditeľne identifikovateľné, čím sa umožní príjemcom platby a platiteľom jednoznačne identifikovať, ktoré značky a kategórie predplatených kariet, debetných kariet, kreditných kariet alebo komerčných kariet si platiteľ vybral.

Článok 11

Pravidlá usmerňovania

1. Akékoľvek pravidlá obsiahnuté v dohodách o udeľovaní povolenia, pravidlá uplatňované v rámci kartových schém a v dohodách uzavretých medzi prijímateľmi karty a príjemcami platby, ktoré bránia príjemcom platby v tom, aby usmerňovali spotrebiteľov k používaniu akéhokoľvek platobného nástroja uprednostňovaného príjemcom platby, sú zakázané. Tento zákaz sa vzťahuje aj na akékoľvek pravidlo, ktorým sa zakazuje príjemcom platby zaobchádzať s platobnými nástrojmi viazanými na kartu danej kartovej schémy výhodnejšie alebo menej výhodne než s inými platobnými nástrojmi viazanými na kartu.
2. Akékoľvek pravidlá obsiahnuté v dohodách o udeľovaní povolenia, pravidlá uplatňované v rámci kartových schém a v dohodách uzavretých medzi prijímateľmi karty a príjemcami platby, ktoré bránia príjemcom platby v tom, aby informovali platiteľov o výmenných poplatkoch a poplatkoch účtovaných obchodníkovi, sú zakázané.
3. Odsekmi 1 a 2 tohto článku nie sú dotknuté pravidlá o poplatkoch, zľavách alebo iných mechanizmoch usmerňovania stanovené v smernici 2007/64/ES a smernici 2011/83/EÚ.

Článok 12

Informácie pre príjemcu platby o jednotlivých platobných transakciách viazaných na kartu

1. Po vykonaní jednotlivých platobných transakcií viazaných na kartu poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby poskytne príjemcovi platby tieto informácie:
 - a) referenciu umožňujúcu príjemcovi platby identifikovať platobnú transakciu viazanú na kartu;
 - b) sumu platobnej transakcie uvedenú v mene, v ktorej sa pripísala na platobný účet príjemcu platby;
 - c) sumu akýchkoľvek poplatkov za platobnú transakciu viazanú na kartu, pričom poplatok účtovaný obchodníkovi a suma výmenného poplatku sú uvedené samostatne.

S predchádzajúcim výslovným súhlasom príjemcu platby môžu byť informácie uvedené v prvom pododseku zlúčené podľa značky, aplikácie, kategórií platobného nástroja a sadzieb výmenných poplatkov vzťahujúcich sa na transakciu.

2. Zmluvy medzi prijímateľmi a príjemcami platby môžu obsahovať ustanovenie o tom, že informácie uvedené v odseku 1 prvom pododseku sa poskytujú alebo sprístupňujú pravidelne, a to najmenej raz mesačne, dohodnutým spôsobom, ktorý umožňuje príjemcom platby uchovávať a reprodukovat informácie v nezmenenej podobe.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 13

Príslušné orgány

1. Členské štáty určia príslušné orgány, ktoré budú splnomocnené zabezpečovať presadzovanie tohto nariadenia a ktorým budú udelené právomoci na vyšetrowanie a presadzovanie práva.
2. Členské štáty môžu za príslušné orgány určiť existujúce orgány.
3. Členské štáty môžu za príslušné orgány určiť jeden alebo viaceré orgány.
4. Členské štáty informujú Komisiu o uvedených príslušných orgánoch do 9. júna 2016. Komisiu bezodkladne informujú o akejkolvek následnej zmene týkajúcej sa uvedených orgánov.
5. Určené príslušné orgány uvedené v odseku 1 musia mať primerané zdroje na výkon svojich povinností.
6. Členské štáty vyžadujú, aby príslušné orgány účinne monitorovali dodržiavanie súladu s týmto nariadením vrátane snahy poskytovateľov platobných služieb obchádzať toto nariadenie, a prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania tohto súladu.

Článok 14

Sankcie

1. Členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa sankcií, ktoré možno uplatniť pri porušení tohto nariadenia, a prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich uplatňovanie.
2. Členské štáty oznámia uvedené ustanovenia Komisii najneskôr do 9. júna 2016 a bezodkladne jej oznámia akúkoľvek následnú zmenu, ktorá sa ich týka.

Článok 15

Postupy urovnávania sporov, mimosúdne postupy týkajúce sa sťažností a nápravy

1. Členské štáty zabezpečia a podporujú primerané a účinné mimosúdne postupy týkajúce sa sťažností a nápravy alebo prijímú rovnocenné opatrenia v súvislosti s urovnávaním sporov, ktoré vznikli na základe tohto nariadenia medzi príjemcami platby a ich poskytovateľmi platobných služieb. Na tieto účely členské štáty určia existujúce orgány, ak je to vhodné, alebo zriadia nové orgány. Tieto orgány sú od uvedených strán nezávislé.
2. Členské štáty informujú o uvedených orgánoch Komisiu do 9. júna 2017. Komisiu bezodkladne informujú o akejkolvek následnej zmene týkajúcej sa uvedených orgánov.

Článok 16

Univerzálne karty

1. Na účely tohto nariadenia sa vo vzťahu k domácim platobným transakciám, ktoré kartová schéma nedokáže rozlíšiť ako transakcie s debetnými alebo kreditnými kartami, uplatňujú ustanovenia o debetných kartách alebo transakciách s debetnými kartami.
2. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty až do 9. decembra 2016 stanoviť podiel transakcií nepresahujúci 30 % domácich platobných transakcií uvedených v odseku 1 tohto článku, ktoré sa považujú za rovnocenné s transakciami s kreditnými kartami, na ktoré sa uplatňuje strop výmenných poplatkov stanovený v článku 4.

Článok 17

Doložka o preskúmaní

Komisia do 9. júna 2019 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia. V správe Komisie sa predovšetkým preskúma primeranosť úrovni výmenných poplatkov a mechanizmy usmerňovania, ako sú napríklad poplatky, pričom sa zohľadní používanie rôznych platobných prostriedkov a náklady na ne, ako aj miera vstupu nových účastníkov, nových technológií a inovatívnych obchodných modelov na trh. V posúdení sa zväžia najmä tieto skutočnosti:

- a) vývoj poplatkov pre platiteľov;
- b) úroveň hospodárskej súťaže medzi poskytovateľmi platobných kariet a kartovými schémami;
- c) vplyv na náklady platiteľa a príjemcu platby;
- d) úrovne zohľadnenia zníženia výmenných poplatkov zo strany obchodníkov;
- e) technické požiadavky a ich dôsledky pre všetky zúčastnené strany;
- f) vplyv spoločného umiestňovania na užívateľskú ústretovosť, najmä v prípade starších osôb a iných znevýhodnených používateľov;
- g) vplyv vylúčenia komerčných kariet z kapitoly II na trh, pričom sa porovná situácia v tých členských štátoch, v ktorých je príplatek zakázaný s členskými štátmi, v ktorých je povolený;
- h) vplyv osobitných ustanovení o výmenných poplatkoch za domáce transakcie s debetnými kartami na trh;
- i) vývoj cezhraničného prijímania a jeho vplyv na jednotný trh, pričom sa porovná situácia v prípade kariet so stanoveným stropom poplatkov a kariet, v prípade ktorých strop stanovený nie je, s cieľom zväžiť možnosť spresniť, ktorý cezhraničný poplatok sa vzťahuje na cezhraničné prijímanie;
- j) praktické uplatňovanie pravidiel o oddelení kartových schém a spracovania a potreba prehodnotiť právne oddelenie;
- k) v závislosti od vplyvu článku 3 ods. 1 na skutočnú hodnotu výmenných poplatkov za transakcie s debetnou kartou strednej a vysokej hodnoty, uvedený odsek revidovať ustanovením o tom, že strop by sa mal obmedziť na nižšiu sumu 0,07 EUR alebo 0,2 % hodnoty transakcie.

Spolu so správou Komisie sa podľa potreby predloží aj legislatívny návrh, ktorý môže zahŕňať návrh zmeny maximálneho stropu výmenných poplatkov.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Uplatňuje sa od 8. júna 2015, s výnimkou článkov 3, 4, 6 a 12, ktoré sa uplatňujú od 9. decembra 2015, a článkov 7, 8, 9 a 10, ktoré sa uplatňujú od 9. júna 2016.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/752**z 29. apríla 2015****o niektorých postupoch na uplatňovanie Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej****(kodifikované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 140/2008 ⁽³⁾ bolo podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Dohoda o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej ⁽⁵⁾ (ďalej len „DSP“) bola podpísaná 15. októbra 2007 a nadobudla účinnosť 1. mája 2010.
- (3) Je potrebné, aby sa stanovili postupy na uplatňovanie niektorých ustanovení DSP.
- (4) V DSP sa stanovuje, že na produkty rybárstva s pôvodom v Čiernej Hore sa pri dovoze do Únie môže použiť v rámci limitov, ktoré sú dané colnými kvótami, znížená colná sadzba. Preto je potrebné stanoviť pravidlá, ktorými sa upraví riadenie týchto colných kvót.
- (5) V prípade, že sú potrebné opatrenia na ochranu obchodu, mali by sa prijať v súlade so všeobecnými ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/478 ⁽⁶⁾, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/479 ⁽⁷⁾, nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽⁸⁾, alebo prípadne nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 ⁽⁹⁾.
- (6) Ak členský štát poskytne Komisii informácie o možnom podvode alebo neposkytnutí administratívnej spolupráce, uplatnia sa príslušné právne predpisy Únie a najmä nariadenie Rady (ES) č. 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 140/2008 z 19. novembra 2007 o niektorých postupoch na uplatňovanie Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej a na uplatňovanie Dočasnej dohody medzi Európskym spoločenstvom na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 43, 19.2.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu I.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 108, 29.4.2010, s. 3.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/478 z 11. marca 2015 o spoločných pravidlách na dovozy (Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 16).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/479 z 11. marca 2015 o spoločných pravidlách pre vývozy (Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 34).

⁽⁸⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 515/97 z 13. marca 1997 o vzájomnej pomoci medzi správnymi orgánmi členských štátov a o spolupráci medzi správnymi orgánmi členských štátov a Komisiou pri zabezpečovaní riadneho uplatňovania predpisov o colných a poľnohospodárskych záležitostiach (Ú. v. ES L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (7) Na účely vykonávania príslušných ustanovení tohto nariadenia by Komisii mal pomáhať Výbor pre colný kódex zriadený článkom 285 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 ⁽¹⁾.
- (8) Vykonávanie dvojstranných ochranných doložiek DSP si vyžaduje jednotné podmienky pre prijímanie ochranných a iných opatrení. Uvedené opatrenia by sa mali prijímať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (9) Komisia by mala prijať okamžité uplatniteľné vykonávacie akty, ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov v riadne odôvodnených prípadoch týkajúcich sa mimoriadnych a kritických okolností, ktoré vznikli v zmysle článku 41 ods. 5 písm. b) a článku 42 ods. 4 DSP,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú niektoré postupy na prijatie podrobných pravidiel vykonávania niektorých ustanovení Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Čiernohorskou republikou na strane druhej (ďalej len „DSP“).

Článok 2

Koncesie týkajúce sa rýb a produktov rybárstva

Podrobné pravidlá vykonávania článku 29 DSP, ktoré sa týkajú colných kvót pre ryby a produkty rybárstva, prijme Komisia v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3 tohto nariadenia.

Článok 3

Zníženie colných sadzieb

1. Sadzby preferenčného cla sa podľa odseku 2 zaokrúhlia smerom nadol na jedno desatinné miesto.
2. Preferenčná sadzba sa považuje za úplné oslobodenie, ak sa výsledok výpočtu sadzby preferenčného cla pri uplatnení odseku 1 rovná:
 - a) 1 % alebo menej v prípade ciel *ad valorem*, alebo
 - b) 1 EUR alebo menej na každé jednotlivé množstvo v prípade osobitných ciel.

Článok 4

Technické úpravy

Zmeny a technické úpravy ustanovení prijatých podľa tohto nariadenia, ktoré sú potrebné po zmenách číselných znakov kombinovanej nomenklatúry a podpoložiek TARIC alebo ktoré vyplývajú z uzavretia nových alebo zo zmenených dohôd, protokolov, výmen listov alebo iných aktov medzi Úniou a Čiernou Horou, sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 5

Všeobecná ochranná doložka

V prípade, že Únia potrebuje prijať opatrenie podľa článku 41 DSP, uvedené opatrenie sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3 tohto nariadenia, pokiaľ článok 41 DSP neustanovuje inak.

Článok 6

Doložka o nedostatku

V prípade, že Únia potrebuje prijať opatrenie podľa článku 42 DSP, uvedené opatrenie sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3 tohto nariadenia.

Článok 7

Mimoriadne a kritické okolnosti

V prípade, že vzniknú mimoriadne a kritické okolnosti v zmysle článku 41 ods. 5 písm. b) a článku 42 ods. 4 DSP, Komisia môže prijať okamžité opatrenia podľa článkov 41 a 42 DSP.

Ak Komisia dostane žiadosť od členského štátu, rozhodne o nej do piatich pracovných dní od jej prijatia.

Komisia prijme opatrenia uvedené v prvom odseku v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3 tohto nariadenia. V naliehavých prípadoch sa uplatňuje článok 9 ods. 4 tohto nariadenia.

Článok 8

Ochranná doložka pre poľnohospodárske produkty a produkty rybárstva

1. Bez toho, aby boli dotknuté postupy ustanovené v článkoch 5 a 6 tohto nariadenia, ak Únia potrebuje prijať ochranné opatrenie podľa článku 41 DSP týkajúce sa poľnohospodárskych produktov a produktov rybárstva, Komisia na žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy rozhodne o prijatí potrebných opatrení potom, ako podľa potreby predložila vec na preskúmanie Rade pre stabilizáciu a pridruženie podľa článku 41 DSP.

Ak Komisia dostane od členského štátu žiadosť, rozhodne o nej:

- a) do troch pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti, ak nepredložila vec na preskúmanie Rade pre stabilizáciu a pridruženie podľa článku 41 DSP, alebo
- b) do troch dní od skončenia 30-dňovej lehoty uvedenej v článku 41 ods. 5 písm. a) DSP, ak predložila vec na preskúmanie Rade pre stabilizáciu a pridruženie podľa článku 41 DSP.

Komisia oznámi Rade opatrenia, o ktorých rozhodla.

2. Komisia prijme takéto opatrenia v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3. V naliehavých prípadoch sa uplatňuje článok 9 ods. 4.

Článok 9

Postup výboru

1. Na účely článku 4 tohto nariadenia pomáha Komisii Výbor pre colný kódex zriadený článkom 285 nariadenia (EÚ) č. 952/2013. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Na účely článkov 5 až 8 tohto nariadenia pomáha Komisii Výbor pre ochranné opatrenia zriadený článkom 3 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2015/478. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho článkom 5.

Článok 10

Dumping a subvencie

V prípade postupu, ktorý môže odôvodniť uplatnenie opatrení podľa článku 40 ods. 2 DSP zo strany Únie, sa o zavedení antidumpingových a/alebo vyrovnávacích opatrení rozhodne v súlade s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 1225/2009 a/alebo nariadenia (ES) č. 597/2009.

Článok 11

Hospodárska súťaž

1. V prípade postupu, ktorý môže odôvodniť uplatnenie opatrení podľa článku 73 DSP zo strany Únie, Komisia po preskúmaní prípadu z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť členského štátu rozhodne, či je takýto postup zlučiteľný s DSP.

Opatrenia stanovené v článku 73 ods. 10 DSP sa v prípadoch pomoci prijímajú v súlade s postupmi stanovenými v nariadení (ES) č. 597/2009 a v ostatných prípadoch v súlade s postupom stanoveným v článku 207 zmluvy.

2. V prípade postupu, ktorý môže na základe článku 73 DSP viesť k uplatneniu opatrení zo strany Čiernej Hory voči Únii, Komisia po preskúmaní prípadu rozhodne, či je takýto postup zlučiteľný so zásadami stanovenými v DSP. V prípade potreby Komisia prijme príslušné rozhodnutia podľa kritérií, ktoré vyplývajú z uplatnenia článkov 101, 102 a 107 zmluvy.

Článok 12

Podvod alebo neposkytnutie administratívnej spolupráce

Ak Komisia na základe informácií poskytnutých členským štátom alebo z vlastnej iniciatívy zistí, že sú splnené podmienky stanovené v článku 46 DSP, bez zbytočného odkladu:

- a) informuje Radu a
- b) informuje o svojich zisteniach Výbor pre stabilizáciu a pridruženie, zároveň mu poskytne objektívne informácie a začne v rámci neho danú záležitosť prejednávať.

Akékoľvek uverejnenie podľa článku 46 ods. 5 DSP Komisia vykoná prostredníctvom *Úradného vestníka Európskej únie*.

Komisia môže v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 9 ods. 3 tohto nariadenia rozhodnúť o dočasnom pozastavení príslušného preferenčného zaobchádzania s produktmi podľa článku 46 ods. 4 DSP.

Článok 13

Oznámenie

Ak sa podľa DSP vyžadujú oznámenia Rade pre stabilizáciu a pridruženie a Výboru pre stabilizáciu a pridruženie, je za ne zodpovedná Komisia, ktorá pri tom koná v mene Únie.

Článok 14**Zrušenie**

Nariadenie (ES) č. 140/2008 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 15**Nadobudnutie účinnosti**

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 140/2008
(Ú. v. EÚ L 43, 19.2.2008, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014
(Ú. v. EÚ L 18, 21.1.2014, s. 1).

Iba bod 15 prílohy.

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 140/2008	Toto nariadenie
články 1 až 8	články 1 až 8
článok 8a	článok 9
článok 9	článok 10
článok 10	článok 11
článok 11	článok 12
článok 13	článok 13
—	článok 14
článok 14	článok 15
—	príloha I
—	príloha II

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/753**z 29. apríla 2015****o dovoze poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Únie****(kodifikované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 779/98 ⁽³⁾ bolo podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Rozhodnutie Asociačnej rady ES – Turecko č. 1/98 ⁽⁵⁾ zavádza systém preferencií uplatniteľný na dovoz poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Únie.
- (3) V prípade výrobkov, pre ktoré právne predpisy Únie vyžadujú dodržiavanie určitej dovoznej ceny, uplatňovanie preferenčného colného systému je podmienené dodržiavaním tejto ceny.
- (4) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁶⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá potrebné na uplatňovanie dovozného režimu pre výrobky uvedené v prílohe I k Zmluve o fungovaní Európskej únie, ktoré majú pôvod v Turecku a ktoré sa dovážajú do Únie podľa podmienok uvedených v rozhodnutí Asociačnej rady ES – Turecko č. 1/98. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia.

Článok 2

1. V prípade výrobkov, na ktoré právne predpisy Únie vyžadujú dodržiavanie určitej dovoznej ceny, je uplatňovanie preferenčného colného systému podmienené dodržiavaním tejto ceny.
2. V prípade produktov rybárstva, na ktoré je stanovená referenčná cena, je uplatňovanie preferenčného cla podmienené dodržiavaním tejto ceny.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 779/98 zo 7. apríla 1998 o dovoze poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Spoločenstva, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 4115/86 a mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 3010/95 (Ú. v. ES L 113, 15.4.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu I.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Asociačnej rady ES – Turecko č. 1/98 z 25. februára 1998 o obchodnom režime pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 86, 20.3.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 3

1. Komisii pomáha výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

Článok 4

Nariadenie (ES) č. 779/98 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie s jeho neskoršími zmenami

Nariadenie Rady (ES) č. 779/98
(Ú. v. ES L 113, 15.4.1998, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 255/2014
(Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 57).

Iba článok 2

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 779/98	Toto nariadenie
Článok 1	Článok 1
Článok 2, prvý odsek	Článok 2 ods. 1
Článok 2, druhý odsek	Článok 2 ods. 2
Článok 2a	Článok 3
Článok 3	—
Článok 4	—
—	Článok 4
Článok 5	Článok 5
—	Príloha I
—	Príloha II

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/754**z 29. apríla 2015****o otvorení a stanovení správy určitých colných kvót Únie pre hovädzie mäso vysokej kvality a bravčové mäso, hydinové mäso, pšenicu a súraž a otruby, vedľajšie mlynárske výrobky a iné zvyšky****(kodifikované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 774/94 ⁽³⁾ bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Únia rokovala o colných koncesiách podľa článku XXVIII Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) a podľa Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní. Tieto rokovania viedli k uzatvoreniu dohôd, ktoré boli schválené rozhodnutím Rady 94/87/ES ⁽⁵⁾ a rozhodnutím Rady 94/800/ES ⁽⁶⁾.
- (3) Uvedené dohody stanovujú za určitých podmienok otvorenie ročných colných kvót pre hovädzie mäso vysokej kvality, ktoré patrí pod číselné znaky KN 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 a 0206 29 91, bravčové mäso, ktoré patrí pod číselné znaky KN 0203 19 13 a 0203 29 15, hydinové mäso, ktoré patrí pod číselné znaky KN 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 a 0207 27 80, pšenicu a súraž, ktoré patria pod číselné znaky KN 1001 11 00, 1001 19 00 a 1001 99 00, a otruby, vedľajšie mlynárske výrobky a ostatné zvyšky, ktoré patria pod číselné znaky KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 a 2302 40 90.
- (4) Uvedené dohody sa vzťahujú na dobu neurčitú. V záujme racionalizácie a efektivity by kvóty mali byť otvorené na viacročnom základe.
- (5) Systém, ktorý garantuje charakter, zdroj a pôvod výrobkov, sa môže osvedčiť. Na tento účel by sa v rámci dohodnutých colných koncesií mal dovoz prípadne preukazovať osvedčením o pravosti.
- (6) Mohlo by byť vhodné rozložiť takýto dovoz na celý rok na základe trhových potrieb Únie. Na tento účel by sa mohol osvedčiť systém kvót založený na predkladaní dovozných licencií.
- (7) S cieľom doplniť alebo zmeniť určité nepodstatné prvky tohto nariadenia, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy, pokiaľ ide o prijímanie zmien tohto nariadenia, ak by sa mali upraviť objemy a iné podmienky týkajúce sa kvót, najmä ako dôsledok rozhodnutia Rady o uzavretí dohody s jednou alebo viacerými tretími krajinami. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 774/94 z 29. marca 1994 o otvorení a stanovení správy určitých colných kvót spoločenstva pre hovädzie mäso vysokej kvality a bravčové mäso, hydinové mäso, pšenicu a súraž a otruby, vedľajšie mlynárske výrobky a iné zvyšky (Ú. v. ES L 91, 8.4.1994, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu I.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 94/87/ES z 20. decembra 1993 o uzavretí dohôd vo forme schválenej zápisnice o niektorých olejnatých semenách medzi Európskym spoločenstvom a Argentínou, Brazíliou, Kanadou, Poľskom, Švédskom a Uruguajom, na základe článku XXVIII Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) (Ú. v. ES L 47, 18.2.1994, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 23.12.1994, s. 1).

uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

- (8) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia, pokiaľ ide o pravidlá potrebné na správu kvót uvedené v tomto nariadení, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 20 000 ton v hmotnosti výrobkov na čerstvé, chladené alebo mrazené hovädzie mäso vysokej akosti, ktoré patrí pod číselné znaky KN 0201 a 0202 a na výrobky číselných znakov KN 0206 10 95 a 0206 29 91.

Uplatniteľné clo podľa Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 20 %.

Článok 2

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 7 000 ton pre čerstvé, chladené alebo mrazené bravčové mäso číselných znakov KN 0203 19 13 a 0203 29 15.

Uplatniteľné clo podľa Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 0 %.

Článok 3

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 15 500 ton na hydinové mäso číselných znakov KN 0207 14 10, 0207 14 50 a 0207 14 70.

Uplatniteľné clo podľa Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 0 %.

Článok 4

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 2 500 ton na morčacie mäso číselných znakov KN 0207 27 10, 0207 27 20 a 0207 27 80.

Uplatniteľné clo podľa Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 0 %.

Článok 5

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 300 000 ton na kvalitnú pšenicu číselných znakov KN 1001 11 00, 1001 19 00 a 1001 99 00.

Uplatniteľné clo podľa Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 0 %.

Článok 6

Týmto sa otvára ročná colná kvóta Únie v objeme 475 000 na otruby, hrubú múku a ostatné zvyšky pšenice a obilniny, iné ako kukurice a ryže, číselných znakov KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 a 2302 40 90.

Uplatniteľné clo Spoločného colného sadzobníka na túto kvótu je 30,60 EUR na tonu v prípade výrobkov číselných znakov KN 2302 30 10 a 2302 40 10 a 62,25 EUR na tonu v prípade výrobkov číselných znakov KN 2302 30 90 a 2302 40 90.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 7

Na dosiahnutie súladu s medzinárodnými záväzkami a v prípadoch, keď Európsky parlament a Rada alebo Rada upravia objemy a iné podmienky týkajúce sa kvót uvedených v tomto nariadení, najmä rozhodnutím Rady o uzavretí dohody s jednou alebo viacerými tretími krajinami, sa Komisii udeľuje právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 9 týkajúce sa z toho vyplývajúcich zmien tohto nariadenia.

Článok 8

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá potrebné na správu kvót podľa tohto nariadenia a podľa potreby stanoví ustanovenia:

- a) zaručujúce vlastnosti, zdroj a pôvod výrobkov;
- b) týkajúce sa uznania dokumentu, ktorý umožňuje overiť záruky uvedené v písmene a), a
- c) o vystavení dovozných licencií a dobe ich platnosti.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 10 ods. 2

Článok 9

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. apríla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť žiadnych delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 10

1. Komisii pomáha Výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený článkom 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Pokiaľ sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v lehote na zaslanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

Článok 11

Nariadenie (ES) č. 774/94 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 12

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie s jeho neskoršími zmenami

Nariadenie Rady (ES) č. 774/94
(Ú. v. ES L 91, 8.4.1994, s. 1)

Nariadenie Komisie (ES) č. 2198/95
(Ú. v. ES L 221, 19.9.1995, s. 3)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 252/2014
(Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 35)

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 774/94	Toto nariadenie
Článok 1 ods. 1	Článok 1, prvý odsek
Článok 1 ods. 2	Článok 1, druhý odsek
Článok 2 ods. 1	Článok 2, prvý odsek
Článok 2 ods. 2	Článok 2, druhý odsek
Článok 3 ods. 1	Článok 3, prvý odsek
Článok 3 ods. 2	Článok 3, druhý odsek
Článok 4 ods. 1	Článok 4, prvý odsek
Článok 4 ods. 2	Článok 4, druhý odsek
Článok 5 ods. 1	Článok 5, prvý odsek
Článok 5 ods. 2	Článok 5, druhý odsek
Článok 6 ods. 1	Článok 6, prvý odsek
Článok 6 ods. 2	Článok 6, druhý odsek
Článok 7	Článok 8
Článok 8	Článok 7
Článok 8a	Článok 9
Článok 8b	Článok 10
Článok 9	—
Článok 10	Článok 12
—	Článok 11
—	Príloha I
—	Príloha II

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/755**z 29. apríla 2015****o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín****(prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 625/2009 ⁽³⁾ bolo podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. Pri príležitosti ďalších zmien je z dôvodu prehľadnosti vhodné uvedené nariadenie prepracovať.
- (2) Spoločná obchodná politika by sa mala zakladať na jednotných zásadách.
- (3) Jednota pravidiel pre dovozy by mala byť zaistená stanovením, pokiaľ je to možné vzhľadom na konkrétne vlastnosti hospodárskeho systému v predmetných tretích krajinách, ustanovení podobných ustanoveniam uplatneným podľa spoločných pravidiel pre ostatné tretie krajiny.
- (4) Spoločné pravidlá uplatniteľné na dovoz sa taktiež uplatňujú na výrobky uhlia a ocele bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek opatrenia vykonávajúce dohodu, ktorá sa osobitne týka týchto výrobkov.
- (5) Liberalizácia dovozov, konkrétne absencia akýchkoľvek kvantitatívnych obmedzení, by mala tvoriť východiskový bod pre pravidlá Únie.
- (6) V prípade niektorých výrobkov by mala Komisia preverovať dovozné náležitosti a podmienky, dovozné trendy, rôzne aspekty hospodárskej a obchodnej situácie a opatrenia, ktoré je potrebné prípadne prijať.
- (7) V súvislosti s týmito výrobkami sa možno ukáže, že je potrebný dohľad Únie nad niektorými z týchto dovozov.
- (8) Komisia by mala prijať ochranné opatrenia vyžadované záujmami Únie, s náležitým ohľadom na existujúce medzinárodné záväzky.
- (9) Môže sa ukázať, že dohľad alebo ochranné opatrenia obmedzené na jeden alebo viaceré regióny Únie sú vhodnejšie ako opatrenia vzťahujúce sa na celú Úniu. Takéto opatrenia by však mali byť povolené len výnimočne a v prípade, že neexistuje iná alternatíva. Je potrebné zabezpečiť, aby takéto opatrenia boli dočasné a v minimálnom rozsahu narušali fungovanie vnútorného trhu.
- (10) Ak sa uplatňuje dohľad Únie, malo by prepustenie dotknutých výrobkov do voľného obehu podliehať predloženiu dokumentu dohľadu, spĺňajúceho jednotné kritériá. Tento dokument by mal byť na základe jednoduchej žiadosti dovozcu vydaný orgánmi členských štátov v rámci určitého obdobia, bez toho aby tým dovozca získal právo dovážať. Dokument dohľadu by preto mal byť platný iba v období, počas ktorého ostávajú dovozné pravidlá nezmenené.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 625/2009 zo 7. júla 2009 o spoločných pravidlách pre dovozy z určitých tretích krajín (Ú. v. EÚ L 185, 17.7.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu III.

- (11) V záujme dobrého správneho riadenia a na pomoc účastníkom hospodárskeho styku Únie je potrebné vhodne prispôbiť obsah a formu dokumentu dohľadu tlačivom pre spoločné dovozné licencie ustanovené v nariadení Komisie (ES) č. 738/94 ⁽¹⁾, nariadení Komisie (ES) č. 3168/94 ⁽²⁾ a nariadení Komisie (ES) č. 3169/94 ⁽³⁾, s prihliadnutím na technické vlastnosti dokumentu dohľadu.
- (12) Je v záujme Únie, aby si Komisia a členské štáty v čo najväčšej možnej miere vymieňali informácie vyplývajúce z dohľadu Únie.
- (13) Je potrebné prijať presné kritériá na zhodnotenie novej vážnej ujmy a začať prešetrovanie, no naďalej umožniť Komisii uplatniť v naliehavých prípadoch vhodné opatrenia.
- (14) Na tento účel by mali byť stanovené podrobné ustanovenia o začatí prešetrovania, o potrebných kontrolách a inšpekciách, o vypočúvaní príslušných osôb, o zaobchádzaní so získanými informáciami a o kritériách posudzovania ujmy.
- (15) Ustanoveniami o prešetrovaní stanovenými v tomto nariadení nie sú dotknuté pravidlá Únie alebo vnútroštátne pravidlá týkajúce sa služobného tajomstva.
- (16) Je tiež potrebné stanoviť lehoty pre začatie prešetrovania a pre stanovenie, či sú opatrenia vhodné alebo nie, s cieľom zabezpečiť, aby boli tieto stanovenia uskutočnené rýchlo, aby sa zvýšila právna istota pre dotknuté hospodárske subjekty.
- (17) V záujme jednotnosti pravidiel pre dovozy, by mali byť formality, ktoré musia dovozcovia uskutočniť, jednoduché a totožné bez ohľadu na miesto preclenia tovaru. Je preto potrebné ustanoviť, že všetky formality by mali byť vykonávané s použitím tlačív zodpovedajúcich vzorom priloženým k tomuto nariadeniu.
- (18) Dokumenty dohľadu vystavené v súvislosti s opatreniami dohľadu Únie by mali byť platné v rámci Únie bez ohľadu na vydávajúci členský štát.
- (19) Textilné výrobky nariadenia Rady (ES) č. 517/94 ⁽⁴⁾, podliehajú osobitnému zaobchádzaniu na úrovni Únie a na medzinárodnej úrovni. Preto by mali byť úplne vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (20) Právomoc meniť zoznam tretích krajín v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 625/2009 bola zahrnutá do nariadenia Rady (ES) č. 427/2003 ⁽⁵⁾. Vzhľadom na to, že platnosť ustanovení hlavy I nariadenia (ES) č. 427/2003 o prechodnom ochrannom mechanizme pre určité výrobky uplynula 11. decembra 2013 a ustanovenia hlavy II uvedeného nariadenia sú teraz obsolentné, je vhodné v zájme súdržnosti, jasnosti a prehľadnosti včleniť články 14a a 14b uvedeného nariadenia do tohto nariadenia. Nariadenie (ES) č. 427/2003 by preto malo zrušiť.
- (21) Komisia by mala byť splnomocnená v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) prijímať delegované akty na účely zmeny prílohy I k tomuto nariadeniu s cieľom odstrániť krajiny zo zoznamu tretích krajín obsiahnutého v uvedenej prílohe vtedy, keď sa stanú členmi Svetovej obchodnej organizácie (WTO).

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 738/94 z 30. marca 1994, ktorým sa ustanovujú niektoré pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 520/94, ktorým sa ustanovuje postup Spoločenstva pri spravovaní množstvových kvót (Ú. v. ES L 87, 31.3.1994, s. 47).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 3168/94 z 21. decembra 1994, ktorým sa zavádza dovozná licencia Spoločenstva v oblasti uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 517/94 o spoločných pravidlách pre dovoz textilných výrobkov z niektorých tretích krajín, ktoré nie sú zahrnuté v bilaterálnych dohodách, protokoloch alebo iných dojednaniach, alebo ktoré nepodliehajú iným osobitným dovozným pravidlám Spoločenstva, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia tohto nariadenia (Ú. v. ES L 335, 23.12.1994, s. 23).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 3169/94 z 21. decembra 1994, ktorým sa dopĺňa príloha III k nariadeniu Rady (EHS) č. 3030/93 o spoločných pravidlách pre dovoz určitých textilných výrobkov z tretích krajín a ktorým sa stanovuje dovozná licencia Spoločenstva v oblasti uplatňovania tohto nariadenia (Ú. v. ES L 335, 23.12.1994, s. 33).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 517/94 zo 7. marca 1994 o spoločných predpisoch pre dovoz textilných výrobkov z určitých tretích krajín, na ktoré sa nevzťahujú bilaterálne dohody, protokoly a iné dojednania alebo iné osobitné dovozné predpisy Spoločenstva (Ú. v. ES L 67, 10.3.1994, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 427/2003 z 3. marca 2003 o prechodnom ochrannom mechanizme pre dovoz určitých výrobkov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 519/94 o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín (Ú. v. EÚ L 65, 8.3.2003, s. 1).

- (22) Vykonávanie tohto nariadenia si vyžaduje jednotné podmienky pre prijímanie dočasných a konečných ochranných opatrení a pre ukladanie opatrení predchádzajúceho dohľadu. Tieto opatrenia by mala Komisia prijímať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č.182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Konzultačný postup by sa mal uplatňovať pri prijímaní opatrení v oblasti dohľadu a dočasných opatrení vzhľadom na účinky takýchto opatrení a ich logickú postupnosť vo vzťahu k prijatiu konečných ochranných opatrení. V prípade, že by omeškanie pri ukladaní týchto opatrení spôsobilo škodu, ktorú by bolo ťažké napraviť, je nevyhnutné, aby sa Komisii umožnilo prijímať okamžite uplatniteľné dočasné opatrenia.
- (24) Pri zmene nariadenia (ES) č. 625/2009 došlo omylom v článku 18 ods. 2 k vypusteniu druhého pododseku. Uvedené ustanovenie by sa malo znova vložiť.
- (25) Vzhľadom na to, že sa Arménsko, Rusko, Tadžikistan a Vietnam stali členmi WTO, je potrebné uvedené tretie krajiny vyňať prostredníctvom delegovaného aktu Komisie z prílohy I k nariadeniu (ES) č. 625/2009. V záujme jasnosti a prehľadnosti nie sú zaradené do zoznamu tretích krajín, ktorý je teraz obsiahnutý v prílohe I k tomuto nariadeniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 1

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na dovoz výrobkov s pôvodom v tretích krajinách uvedených v prílohe I s výnimkou textilných výrobkov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 517/94.
2. Dovoz výrobkov uvedených v odseku 1 do Únie sa uskutočňuje voľne a teda nepodlieha žiadnym množstevným obmedzeniam bez toho, aby boli dotknuté ochranné opatrenia, ktoré môžu byť prijaté podľa kapitoly V.

KAPITOLA II

KONZULTAČNÝ A INFORMAČNÝ POSTUP ÚNIE

Článok 2

Členské štáty informujú Komisiu, ak by si dovozné trendy vyžadovali opatrenia dohľadu alebo ochranné opatrenia. Táto informácia musí obsahovať dostupné dôkazy na základe kritérií stanovených v článku 6. Komisia bezodkladne odovzdá tieto informácie členským štátom.

KAPITOLA III

POSTUP ÚNIE PRE PREŠETROVANIE

Článok 3

1. Ak je Komisii zrejmé, že existujú dostatočné dôkazy odôvodňujúce prešetrovanie, Komisia začne prešetrovanie do jedného mesiaca odo dňa prijatia informácií od členského štátu a uverejní oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Uvedené oznámenie:
 - a) obsahuje zhrnutie obdržaných informácií a vyžaduje, že všetky ďalšie relevantné informácie sa majú oznámiť Komisii;
 - b) uvedie lehotu, v priebehu ktorej môžu zainteresované strany písomne oznámiť svoje stanoviská a predložiť informácie, ak sa také stanoviská a informácie majú zohľadniť pri prešetrovaní;
 - c) uvedie lehotu, v priebehu ktorej môžu zainteresované strany požiadať o ústne vypočutie Komisiou v súlade s odsekom 4.

Komisia začne prešetrovanie, konajúc v spolupráci s členskými štátmi.

Komisia informuje členské štáty o svojej analýze informácií obvykle do 21 dní odo dňa poskytnutia informácií Komisii.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Komisia vyhľadáva všetky informácie, ktoré považuje za potrebné, a ak to považuje za vhodné, sa snaží overiť uvedené informácie u dovozcov, obchodníkov, sprostredkovateľov, výrobcov, obchodných združení a organizácií.

Komisii pri tejto úlohe pomáha personál členského štátu, na území ktorého sa tieto kontroly vykonávajú, za predpokladu, že si to tento členský štát želá.

Zainteresované strany, ktoré sa prihlásili v súlade s odsekom 1 prvým pododsekom, ako aj zástupcovia vyvážajúcej krajiny môžu preskúmať všetky informácie sprístupnené Komisii v rámci prešetrovania, odlišné od interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jeho členských štátov, za predpokladu, že sú dôležité pre obranu ich záujmov a nie sú dôverné v zmysle článku 5 a že ich Komisia použije pri prešetrovaní. Na tento účel adresujú Komisii písomnú žiadosť uvádzajúcu požadované informácie.

3. Členské štáty poskytnú Komisii na jej žiadosť a podľa ňou stanovených postupov informácie, ktoré majú k dispozícii o vývoji na trhu sledovaného výrobku.

4. Komisia môže vypočítať zainteresované strany. Tieto strany musia byť vypočítané, ak o to požiadali písomne v lehote stanovenej v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie* s preukázaním, že je skutočne pravdepodobné, že budú ovplyvnené výsledkom prešetrovania a že pre ich ústne vypočutie existujú zvláštne dôvody.

5. Ak nie sú informácie poskytnuté v lehote stanovenej týmto nariadením alebo Komisiou podľa tohto nariadenia, alebo je prešetrovanie podstatne bránené, môžu byť závery vyvedené na základe dostupných faktov. Ak Komisia zistí, že jej ktorákoľvek zo zainteresovaných strán alebo tretia strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, nebude na ne brať ohľad a využije dostupné fakty.

6. Ak sa Komisia domnieva, že neexistujú dostačujúce dôkazy odôvodňujúce prešetrovanie, informuje členské štáty o svojom rozhodnutí do jedného mesiaca odo dňa prijatia informácií od členských štátov.

Článok 4

1. Na konci prešetrovania odovzdá Komisia výboru uvedenému v článku 22 ods. 1 (ďalej len „výbor“) správu o výsledkoch.

2. Ak do deviatich mesiacov od začatia prešetrovania Komisia usúdi, že nie sú potrebné žiadne opatrenia dohľadu alebo ochranné opatrenia Únie, prešetrovanie sa do jedného mesiaca ukončí. Komisia ukončí prešetrovanie v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2. Rozhodnutie o ukončení prešetrovania, uvádzajúce hlavné závery prešetrovania a zhrnutie dôvodov, ktoré k nemu viedli, sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

3. Ak Komisia usúdi, že dohľad alebo ochranné opatrenia Únie sú potrebné, prijme potrebné rozhodnutie v súlade s kapitolami IV a V najneskôr do deviatich mesiacov od iniciovania prešetrovania. Za výnimočných okolností môže byť uvedená lehota predĺžená maximálne o dva mesiace. Komisia potom uverejní oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie* uvádzajúce dobu trvania predĺženia a zhrnutie jeho dôvodov.

4. Ustanovenia tejto kapitoly nebránia tomu, aby boli kedykoľvek prijaté opatrenia dohľadu v súlade s článkami 7 až 12, alebo ak kritická situácia, v ktorej by akékoľvek oneskorenie spôsobilo vážnu ujmu, ktorú by bolo ťažké napraviť, vyžaduje okamžitú intervenciu, ochranné opatrenia v súlade s článkami 13, 14 a 15.

Komisia bezodkladne vykoná ďalšie prešetrovanie, ktoré ešte pokladá za potrebné. Výsledky prešetrovania sa použijú na prehodnotenie prijatých opatrení.

Článok 5

1. Informácie získané podľa tohto nariadenia sa používajú len na účel, na ktorý boli vyžiadané.

2. Komisia ani členské štáty, ani ich úradníci nezverejnia žiadne informácie dôverného charakteru získané podľa tohto nariadenia alebo akékoľvek informácie poskytnuté na dôvernom základe bez osobitného povolenia od poskytovateľa takých informácií.

3. Každá žiadosť o zachovanie dôvernosti musí obsahovať dôvody prečo sú informácie dôverné.

Ak sa však ukáže, že žiadosť o zachovanie dôvernosti je neodôvodnená, a ak si poskytovateľ informácií neželá ani ich zverejnenie, ani povolenie ich zverejnenie vo forme všeobecnej alebo súhrnnej správy, na predmetnú informáciu sa neprihliadne.

4. Informácia sa v každom prípade považuje za dôvernú, ak by jej zverejnenie malo pravdepodobne výrazný nepriaznivý dopad na poskytovateľa alebo zdroj takých informácií.

5. Odseky 1 až 4 nebránia zmienke orgánov Únie o všeobecných informáciách a najmä dôvodoch, na základe ktorých boli prijaté rozhodnutia pri uplatňovaní tohto nariadenia. Tieto orgány však zohľadnia oprávnené záujmy dotknutých právnických a fyzických osôb, aby sa zabránilo vyzeraniu ich obchodných tajomstiev.

Článok 6

1. Hodnotenie trendu dovozov, podmienok, za ktorých sa uskutočňujú, a vážnej ujmy alebo hrozby vážnej ujmy výrobcom Únie vyplývajúcej z takých dovozov, zahŕňa najmä tieto faktory:

- a) objem dovozov, najmä ak došlo k významnému nárastu, v absolútnom meradle alebo v pomere k výrobe alebo spotrebe v Únii;
- b) cena dovozov, najmä ak došlo k predaju za ceny podstatne nižšie ako sú ceny podobného výrobku v Únii;
- c) následný dopad na výrobcov Únie, ktorí vyrábajú obdobné alebo priamo konkurenčné výrobky, ako ukazujú trendy určitých hospodárskych faktorov, ako sú:
 - výroba,
 - využitie kapacít,
 - zásoby,
 - predaj,
 - podiel na trhu,
 - ceny (t. j. zníženie cien alebo zabránenie nárastu cien, ku ktorému by normálne došlo),
 - zisky,
 - kapitálová návratnosť,
 - peňažný tok,
 - zamestnanosť.

2. Pri výkone prešetrovania Komisia zohľadní konkrétny hospodársky systém krajín uvedených v prílohe I.

3. Ak údajne existuje hrozba vážnej ujmy, Komisia tiež zhodnotí, či sa dá jasne predvídať, že konkrétna situácia bude mať za následok ujmu. V tomto ohľade sa môžu zohľadniť faktory ako napríklad:

- a) miera nárastu vývozov do Únie;
- b) vývozná kapacita v krajine pôvodu alebo vývozu, ktorá už existuje alebo ktorá bude funkčná v predvídateľnej budúcnosti, a pravdepodobnosť, že vyplývajúce vývozy budú smerovať do Únie.

KAPITOLA IV

DOHLAD

Článok 7

1. Ak to vyžadujú záujmy Únie, môže Komisia na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu:

- a) rozhodnúť o spätnom dohľade Únie nad určitými dovozmi v súlade s postupom stanoveným Komisiou;
- b) rozhodnúť, že určitý dovoz bude na účely sledovania jeho vývoja podrobený predchádzajúcemu dohľadu Únie v súlade s článkom 8.

2. Komisia prijíma rozhodnutia podľa odseku 1 v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2
3. Opatrenia dohľadu majú obmedzenú dobu platnosti. Pokiaľ nie je stanovené inak, ich platnosť sa skončí na konci druhého šesťmesačného obdobia nasledujúceho po šiestich mesiacoch, počas ktorých boli opatrenia zavedené.

Článok 8

1. Výrobky podliehajúce predchádzajúcemu dohľadu Únie môžu byť prepustené do voľného obehu iba po predložení dokumentu dohľadu. Tento dokument vydáva bezplatne príslušný orgán, ktorý určia členské štáty, pre akékoľvek požadované množstvo a do maximálne piatich pracovných dní odo dňa obdržania žiadosti príslušným vnútroštátnym orgánom od dovozcu Únie bez ohľadu na miesto jeho podnikania v Únii. Pokiaľ sa nepreukáže inak, vychádza sa z toho, že príslušný vnútroštátny orgán obdržal túto žiadosť najneskôr tri pracovné dni po podaní.

2. Dokument dohľadu sa vyhotoví na tlačive, ktoré zodpovedá vzoru v prílohe II.

Ak rozhodnutie o uložení dohľadu neustanovuje inak, žiadosť dovozcu o dokumenty dohľadu obsahuje iba tieto údaje:

- a) plné meno a adresu žiadateľa (vrátane telefónneho a faxového čísla a identifikačného čísla žiadateľa u príslušného vnútroštátneho orgánu), ako aj daňové identifikačné číslo platcu DPH, ak je žiadateľ povinný platiť DPH;
- b) v prípade potreby plné meno a adresa deklaranta alebo ktoréhokoľvek zástupcu, ktorý je menovaný žiadateľom (vrátane telefónnych a faxových čísel);
- c) popis tovaru s uvedením jeho:
 - obchodného mena,
 - kódu kombinovanej nomenklatúry,
 - miesta pôvodu a miesta odoslania;
- d) deklarované množstvo v kilogramoch, v prípade potreby, v iných jednotkách (páry, kusy atď.);
- e) hodnota tovaru vrátane výdavkov, poistenia a dopravy na hranici Únie v eurách;
- f) nasledovné vyhlásenie s dátumom a podpisom žiadateľa, s menom žiadateľa napísaným paličkovým písmom:

„Ja, podpísaný, potvrdzujem, že informácie poskytnuté v tejto žiadosti sú pravdivé a poskytnuté v dobrej viere a že som usadený v Únii.“

3. Dokument dohľadu je platný na celom území Únie bez ohľadu na to, ktorý členský štát ho vydal.

4. Zistenie, že jednotková cena, za ktorú sa transakcia uskutočňuje, presahuje cenu uvedenú v dokumente dohľadu o menej ako 5 % alebo že celková hodnota alebo množstvo výrobkov predložené na dovoz presahujú hodnotu alebo množstvo uvedené v dokumente dohľadu o menej ako 5 %, nebráni prepusteniu predmetného výrobku do voľného obehu. Komisia po vypočutí stanovísk vyjadrených vo výbore a s ohľadom na povahu výrobkov a iné osobitné vlastnosti príslušnej transakcie môže určiť iné percento, ktoré by však spravidla nemalo presiahnuť 10 %.

5. Dokumenty dohľadu môžu byť použité len počas obdobia platnosti úprav o liberalizácii dovozov vo vzťahu k dotknutým transakciám. Také dokumenty dohľadu nesmú byť v žiadnom prípade použité po uplynutí doby, ktorá sa stanoví v rovnakom čase a rovnakým postupom ako uloženie dohľadu, a zohľadnia povahu výrobkov a iné osobitné vlastnosti transakcie.

6. Ak to vyžaduje rozhodnutie prijaté podľa článku 7, musí byť pôvod výrobkov pod dohľadom Únie preukázaný osvedčením o pôvode. Iné predpisy o predložení takéhoto osvedčenia nie sú týmto odsekom dotknuté.

7. Ak výrobok podliehajúci predchádzajúcemu dohľadu Únie podlieha regionálnym ochranným opatreniam v členskom štáte, môže dovoznú povolenie udelené tým členským štátom nahradiť dokument dohľadu.

8. Tlačivá dokumentu dohľadu a výťahy z nich sa vypĺňajú dvojmo, jeden exemplár, ktorý je označený ako „Kópia pre držiteľa“, má číslo 1 a vydá sa žiadateľovi a druhý exemplár, ktorý je označený ako „Kópia pre príslušný orgán“, má číslo 2 a ponechá sa orgánu, ktorý dokument vyhotovuje. Na administratívne účely môže príslušný orgán k tlačivu 2 pripojiť dodatočné kópie.

9. Tlačivá musia byť vytlačené na bielom bezdrevnom písacom papieri s hmotnosťou 55 až 65 gramov na štvorcový meter. Tlačivá majú formát 210 × 297 mm. Odstup riadkov je 4,24 mm (jedna šestina palca). Úprava tlačiva sa musí presne dodržať. Predná i zadná strana exempláru 1, ktorý predstavuje samotný dokument dohľadu, majú popritom vytlačený žltý gilošovaný vzor na pozadí, ktorý zviditeľní akékoľvek falšovanie mechanickými alebo chemickými prostriedkami.

10. Členské štáty sú zodpovedné za vytlačenie tlačív. Tlačivá môžu takisto vytlačiť tlačiarne, ktoré sú ustanovené členským štátom, v ktorom sú usadené. V takom prípade musí každé tlačivo obsahovať odkaz na toto ustanovenie členským štátom. Na každom tlačive sa musí uviesť názov a adresa tlačiarne alebo značka, podľa ktorej je možné zistiť totožnosť tlačiarne.

Článok 9

Ak je pravdepodobné, že nastane situácia uvedená v článku 13 ods. 1, môže Komisia, ak si to vyžadujú záujmy Únie, na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu:

- obmedziť dobu platnosti ktoréhokoľvek požadovaného dokumentu dohľadu,
- podmieniť vystavenie tohto dokumentu určitými podmienkami a vo výnimočných prípadoch vloženie doložky o zrušení.

Článok 10

Ak dovoz výrobku nepodliehal predchádzajúcemu dohľadu Únie, Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2, a v súlade s článkom 15 zaviesť dohľad obmedzený na dovoz do jedného alebo viacerých regiónov Únie.

Článok 11

1. Výrobky podliehajúce regionálnemu dohľadu môžu byť prepustené do voľného obehu v regióne, ktorého sa to týka, iba po predložení dokumentu dohľadu. Taký dokument vydáva bezplatne príslušný orgán, ktorý určia členské štáty, pre akékoľvek požadované množstvo a do maximálne piatich pracovných dní odo dňa obdržania žiadosti príslušným vnútroštátnym orgánom od dovozcu Únie bez ohľadu na miesto jeho podnikania v Únii. Pokiaľ sa nepreukáže inak, predpokladá sa, že príslušný vnútroštátny orgánom obdržal túto žiadosť najneskôr tri pracovné dni po podaní. Dokumenty dohľadu môžu byť použité len počas obdobia platnosti úprav o liberalizácii dovozov vo vzťahu k dotknutým transakciám.

2. Uplatňuje sa článok 8 ods. 2

Článok 12

1. V prípade dohľadu Únie alebo regionálneho dohľadu oznámia členské štáty Komisii počas prvých desiatich dní každého mesiaca:

- a) v prípade predchádzajúceho dohľadu podrobnosti o finančných sumách (vypočítané na základe ceny zahŕňajúcej výdavky, poistenie a dopravu) a množstvách tovaru, v súvislosti s ktorými boli dokumenty dohľadu vystavené počas predchádzajúceho obdobia;
- b) v každom prípade, podrobnosti o dovozoch počas obdobia predchádzajúceho obdobiu uvedenému pod písmenom a).

Informácie poskytnuté členskými štátmi budú rozdelené podľa výrobkov a krajiny.

Súčasne je možné určiť aj odlišné ustanovenia v tom istom čase a tým istým postupom ako úpravy o dohľade.

2. Ak si to vyžaduje povaha výrobkov alebo osobitné okolnosti, môže Komisia, na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu zmeniť a doplniť časový rozvrh pre predkladanie týchto informácií.

3. Komisia informuje členské štáty.

KAPITOLA V

OCHRANNÉ OPATRENIA

Článok 13

1. Ak je výrobok dovážaný do Únie v takých zvýšených množstvách alebo za takých náležitostí alebo podmienok, ktoré by spôsobili alebo by hrozilo, že spôsobia vážnu ujmu výrobcovi Únie, ktorí vyrábajú obdobné alebo priamo konkurenčné výrobky, môže Komisia s cieľom chrániť záujmy Únie a konať na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu zmeniť dovozné pravidlá pre ten výrobok, ustanovujúce, že môže byť prepustený do voľného obehu len po predložení dovozného povolenia, ktorého udelenie sa spravuje takými ustanoveniami a podlieha takým obmedzeniam, ktoré ustanoví Komisia.

2. Prijaté opatrenia sa bezodkladne oznámia členským štátom a okamžite nadobúdajú účinnosť.

3. Opatrenia uvedené v tomto článku sa po nadobudnutí ich účinnosti uplatňujú na každý výrobok prepustený do voľného obehu. V súlade s článkom 15 ich možno obmedziť na jeden alebo viac regiónov Únie.

Také opatrenia však nebránia prepusteniu výrobkov, ktoré sú už na ceste do Únie, do voľného obehu, za predpokladu, že cieľová krajina takých výrobkov nemôže byť zmenená a že také výrobky, ktoré podľa článkov 8 a 11 môžu byť prepustené do voľného obehu len po predložení dokumentu dohľadu sú v skutočnosti sprevádzané takým dokumentom.

4. Ak členský štát požiadal o intervenciu Komisie, Komisia rozhodne v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3 alebo v naliehavých prípadoch v súlade s postupom uvedeným v článku 22 ods. 4, najneskôr do piatich pracovných dní odo dňa prijatia takej žiadosti.

Článok 14

1. Komisia môže, najmä v situácii uvedenej v článku 13 ods. 1, v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3, prijať vhodné ochranné opatrenia.

2. Uplatňuje sa článok 13 ods. 3

Článok 15

Ak sa najmä na základe faktorov uvedených v článku 6 ukáže, že podmienky pre prijatie opatrení stanovené podľa kapitoly IV a článku 13 sú splnené v jednom alebo viacerých regiónoch Únie, môže Komisia po zhodnotení alternatívnych riešení výnimočne povoliť uplatnenie opatrení dohľadu alebo ochranných opatrení obmedzených na dotknutý región (regióny), ak sa domnieva, že také opatrenia uplatnené na takej úrovni sú vhodnejšie ako opatrenia uplatnené v rámci Únie.

Uvedené opatrenia musia byť dočasné a musia čo možno najmenej obmedzovať fungovanie vnútorného trhu.

Uvedené opatrenia sa prijímajú v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 7 a 13.

Článok 16

1. Pokiaľ je v platnosti akékoľvek opatrenie dohľadu alebo ochranné opatrenie uplatňované v súlade s kapitolami IV a V, Komisia môže na žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy:

- a) zhodnotiť účinky opatrenia;
- b) uistiť sa, či je uplatňovanie príslušného opatrenia naďalej nevyhnutné.

Ak sa Komisia domnieva, že uplatňovanie opatrenia je naďalej nevyhnutné, informuje v tomto zmysle členské štáty.

2. Ak sa Komisia domnieva, že opatrenie dohľadu alebo ochranné opatrenie uvedené v kapitolách IV a V by malo byť zrušené alebo zmenené, Komisia v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3, toto opatrenie zruší alebo zmení.

Ak sa takéto rozhodnutie týka regionálnych opatrení dohľadu, uplatňuje sa od šiesteho dňa nasledujúceho po dni jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 17

1. Toto nariadenie nebráni splneniu záväzkov vyplývajúcich z osobitných pravidiel obsiahnutých v dohodách uzatvorených medzi Úniou a tretími krajinami.
2. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Únie, nebráni toto nariadenie členským štátom prijať alebo uplatňovať:
 - a) zákazy, množstevné obmedzenia alebo opatrenia dohľadu z dôvodov verejnej morálky, verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti, ochrany zdravia a života ľudí, zvierat alebo rastlín, ochrany národného kultúrneho bohatstva, ktoré má umeleckú, historickú alebo archeologickú hodnotu, alebo ochranou priemyselného a obchodného vlastníctva;
 - b) osobitné formality týkajúce sa devíz;
 - c) formality zavedené podľa medzinárodných dohôd v súlade so ZFEÚ.

Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach alebo formalitách, ktoré majú byť zavedené alebo zmenené a doplnené v súlade s prvým pododsekom.

V extrémne naliehavom prípade bude Komisia informovaná o predmetných vnútroštátnych opatreniach alebo formalitách bezodkladne po ich prijatí.

Článok 18

Komisia vo svojej výročnej správe o uplatňovaní a vykonávaní opatrení na ochranu obchodu predloženej Európskemu parlamentu a Rade podľa článku 22a nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾ uvedie informácie o vykonávaní tohto nariadenia.

Článok 19

1. Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie aktov, ktoré zavádzajú spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov, alebo z nich odvodených správnych predpisov Únie alebo vnútroštátnych správnych predpisov, ani uplatňovanie osobitných aktov prijatých podľa článku 352 ZFEÚ, ktoré sú uplatniteľné na tovar pochádzajúci zo spracovania poľnohospodárskych výrobkov. Použije sa ako doplnok týchto aktov.
2. V prípade výrobkov, na ktoré sa vzťahujú akty uvedené v odseku 1 tohto článku, sa články 7 až 12 a článok 16 nepoužijú na výrobky, v súvislosti s ktorými pravidlá Únie pre obchod s tretími krajinami vyžadujú predloženie licencie alebo iného dovozného dokladu.

Články 13, 15 a 16 sa nepoužijú na tie výrobky, vo vzťahu ku ktorým také pravidlá ustanovujú uplatnenie množstevných dovozných obmedzení.

Článok 20

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 21 tohto nariadenia prijímať delegované akty týkajúce sa zmien prílohy I s cieľom odstrániť krajiny zo zoznamu tretích krajín uvedeného v tejto prílohe vtedy, keď sa stanú členmi WTO.

Článok 21

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 20 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 20. februára 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto 5-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 51).

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 20 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 20 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 22

1. Komisii pomáha Výbor pre ochranné opatrenia zriadený na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/478 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho článkom 5.

Článok 23

Nariadenia (ES) č. 427/2003 a (ES) č. 625/2009 sa zrušujú.

Odkazy na zrušené nariadenia sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV.

Článok 24

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/478 z 11. marca 2015 o spoločných pravidlách na dovozy (Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 16).

PRÍLOHA I

Zoznam tretích krajín

Azerbajdžan
Bielorusko
Kazachstan
Severná Kórea
Turkménsko
Uzbekistan

PRÍLOHA II

EURÓPSKA ÚNIA		DOKUMENT DOHL'ADU	
Kópia pre držiteľa	1. Príjemca (meno, plná adresa, krajina, DIČ)	2. Vydanie č.	
		3. Predpokladané miesto a dátum dovozu	
		4. Orgán zodpovedný za vydanie (názov, adresa a tel. číslo)	
	5. Deklarant/zástupca (v prípade potreby) (meno a plná adresa)	6. Krajina pôvodu (a kód geonomenklatúry)	
		7. Krajina odoslania (a kód geonomenklatúry)	
1		8. Posledný deň platnosti	
9. Opis tovaru		10. Kód KN a kategória tovaru	
		11. Množstvo v kilogramoch (čistá hmotnosť) alebo v iných jednotkách	
		12. Hodnota tovaru vrátane výdavkov, poistenia a dopravy na hranici Únie v eurách	
13. Doplňujúce údaje			
14. Potvrdenie príslušným orgánom			
Dátum:			
Podpis:		(Pečiatka)	

15. PRIRADENIE			
Vyznačte množstvo dostupné v časti 1 stĺpca 17 a množstvo priradené v jeho časti 2.			
16. Čisté množstvo (čistá hmotnosť alebo iná merná jednotka určujúca jednotku)		19. Colný dokument (druh a číslo) alebo výtah č. a dátum priradenia	20. Meno, členský štát, pečiatka a podpis priraďovacieho orgánu
17. V číslach	18. Údaje slovom pre priradené množstvo		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Prípadné doplňujúce strany sa pripoja tu.

EURÓPSKA ÚNIA		DOKUMENT DOHL'ADU	
2	1. Príjemca (meno, plná adresa, krajina, DIČ)	2. Vydanie č.	
		3. Predpokladané miesto a dátum dovozu	
		4. Orgán zodpovedný za vydanie (názov, adresa a tel. číslo)	
		5. Deklarant/zástupca (v prípade potreby) (meno a plná adresa)	
	Kópia pre príslušný orgán	6. Krajina pôvodu (a kód geonomenklatúry)	7. Krajina odoslania (a kód geonomenklatúry)
8. Posledný deň platnosti			
9. Opis tovaru			
10. Kód KN a kategória tovaru		11. Množstvo v kilogramoch (čistá hmotnosť) alebo v iných jednotkách	
12. Hodnota tovaru vrátane výdavkov, poistenia a dopravy na hranici Únie v eurách		13. Doplňujúce údaje	
14. Potvrdenie príslušným orgánom			
Dátum:			
Podpis: (Pečiatka)			

15. PRIRADENIE			
Vyznačte množstvo dostupné v časti 1 stĺpca 17 a množstvo priradené v jeho časti 2.			
16. Čisté množstvo (čistá hmotnosť alebo iná merná jednotka určujúca jednotku)		19. Colný dokument (druh a číslo) alebo výtah č. a dátum priradenia	20. Meno, členský štát, pečiatka a podpis priradovacieho orgánu
17. V číslach	18. Údaje slovom pre priradené množstvo		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Prípadné doplňujúce strany sa pripoja tu.

PRÍLOHA III

Zrušené nariadenia so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 625/2009
(Ú. v. EÚ L 185, 17.7.2009, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014
(Ú. v. EÚ L 18, 21.1.2014, s. 1).

Iba bod 20 prílohy

Nariadenie Rady (ES) č. 427/2003
(Ú. v. EÚ L 65, 8.3.2003, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 1985/2003
(Ú. v. EÚ L 295, 13.11.2003, s. 43).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014
(Ú. v. EÚ L 18, 21.1.2014, s. 1).

Iba bod 9 prílohy

PRÍLOHA IV

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 625/2009	Nariadenie (ES) č. 427/2003	Toto nariadenie
Článok 1		Článok 1
Článok 2		Článok 2
Článok 4		Článok 22
Článok 5		Článok 3
Článok 6		Článok 4
Článok 7		Článok 5
Článok 8		Článok 6
Článok 9 ods. 1		Článok 7 ods. 1
Článok 9 ods. 1a		Článok 7 ods. 2
Článok 9 ods. 2		Článok 7 ods. 3
Článok 10		Článok 8
Článok 11		Článok 9
Článok 12		Článok 10
Článok 13		Článok 11
Článok 14		Článok 12
Článok 15		Článok 13
Článok 16		Článok 14
Článok 17		Článok 15
Článok 18		Článok 16
Článok 19		Článok 17
Článok 19a		Článok 18
Článok 20		Článok 19
	Články 1 až 14	—
	Článok 14a	Článok 20
	Článok 14b	Článok 21
	Články 15 až 24	—
Článok 21		Článok 23
Článok 22		Článok 24
Príloha I		Príloha I
Príloha II		Príloha II
Príloha III		Príloha III
Príloha IV		Príloha IV
	Príloha I	—
	Príloha II	—

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/756**z 29. apríla 2015,****ktorým sa pozastavujú niektoré koncesie týkajúce sa dovozu poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Únie****(kodifikované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 1506/98 ⁽³⁾ bolo podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Podľa Dohody o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom ⁽⁵⁾ (ďalej len „dohoda“) sa Turecku udelili koncesie ohľadom niektorých poľnohospodárskych produktov.
- (3) Rozhodnutie Asociačnej rady ES – Turecko č. 1/98 ⁽⁶⁾ stanovuje zlepšenie a zjednotenie obchodných preferencií týkajúcich sa dovozu poľnohospodárskych výrobkov s pôvodom v Turecku do Únie a zriaďuje sériu preferenčných koncesií na vývoz mäsa a živých zvierat z Únie do Turecka.
- (4) Turecko od roku 1996 uplatňuje zákaz dovozu živých zvierat hovädzieho dobytku (číselný znak KN 0102) a obmedzenia na dovoz hovädzieho mäsa (číselné znaky KN 0201 – 0202). Tieto opatrenia, ktoré sú množstvovými obmedzeniami, sú nezlučiteľné s dohodou a zabraňujú Únii využívať výhody koncesií, ktoré jej boli udelené podľa rozhodnutia č. 1/98. Napriek rokovaniam zameraným na dosiahnutie dohody o riešení tohto problému s Tureckom sa množstvové obmedzenia stále uplatňujú.
- (5) Dôsledkom týchto opatrení je zablokovaný vývoz daných výrobkov s pôvodom v Únii do Turecka. S cieľom ochrany obchodných záujmov Únie by sa situácia mala vyrovnať pomocou rovnocenných opatrení. Koncesie uvedené v prílohe I k tomuto nariadeniu by sa preto mali pozastaviť.
- (6) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁷⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Dve colné kvóty stanovené v prílohe I sa pozastavujú.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1506/98 z 13. júla 1998, ktorým sa na rok 1998 ustanovuje koncesia vo forme colnej kvóty Spoločenstva pre Turecko na lieskové orechy a ktorým sa pozastavujú niektoré koncesie (Ú. v. ES L 200, 16.7.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu II.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES 217, 29.12.1964, s. 3687/64.

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Asociačnej rady ES – Turecko č. 1/98 z 25. februára 1998 o obchodnom režime pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 86, 20.3.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 2

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov ukončí pozastavenie uvedené v článku 1 hneď ako sa zrušia prekážky preferenčných vývozov z Únie do Turecka. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 3 ods. 2

Článok 3

1. Komisii pomáha Výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

Článok 4

Nariadenie (ES) č. 1506/98 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe III.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

PRÍLOHA I

Sériové č.	Číselný znak KN	Opis tovarov	Objem kvóty na rok alebo uvedené obdobie (v tonách)	Uplatniteľné colné sadzby
09.0217	ex 0807 11 00	Vodové melóny, čerstvé:	14 000	Bez cla
		od 16. júna do 31. marca		
09.0207	2002 90 31	Paradajky pripravené alebo konzervované inak ako v octe alebo v kyseline octovej, okrem celých alebo pokrájaných, s obsahom sušiny 12 % alebo viac hmotnosti	30 000 s obsahom sušiny 28 – 30 % hmotnosti	Bez cla
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

PRÍLOHA II

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 1506/98

(Ú. v. ES L 200, 16.7.1998, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)
č. 255/2014

(Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 57).

Iba článok 3

PRÍLOHA III

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 1506/98	Toto nariadenie
Článok 1	—
Článok 2	Článok 1
Článok 3	Článok 2
Článok 3a	Článok 3
—	Článok 4
Článok 4	Článok 5
Príloha I	—
Príloha II	Príloha I
—	Príloha II
—	Príloha III

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/757**z 29. apríla 2015****o monitorovaní, nahlasovaní a overovaní emisií oxidu uhličitého z námornej dopravy a o zmene smernice 2009/16/ES****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES ⁽³⁾ a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ⁽⁴⁾, podľa ktorých majú k zníženiu emisií prispievať všetky odvetvia hospodárstva vrátane odvetvia medzinárodnej námornej lodnej dopravy, stanovujú, že v prípade, ak členské štáty neschvália žiadnu medzinárodnú dohodu, ktorá by vo svojich cieľoch znížovania emisií zahŕňala emisie z medzinárodnej námornej dopravy prostredníctvom Medzinárodnej námornej organizácie (IMO), a/alebo ak Spoločenstvo neschváli žiadnu takúto dohodu prostredníctvom Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy do 31. decembra 2011, Komisia by mala predložiť návrh na zahrnutie emisií z medzinárodnej námornej dopravy do záväzku Spoločenstva znížiť emisie s cieľom dosiahnuť, aby navrhovaný akt nadobudol účinnosť do roku 2013. Takýto návrh by mal minimalizovať akýkoľvek negatívny dosah na konkurencieschopnosť Spoločenstva a zároveň zohľadniť možné prínosy pre životné prostredie.
- (2) Námorná doprava ovplyvňuje svetovú klímu a kvalitu ovzdušia v dôsledku tvorby emisií oxidu uhličitého (CO₂) a iných emisií ako sú oxidy dusíka (NO_x), oxidy síry (SO_x), metán (CH₄), tuhé častice (PM) a čierny uhlík (BC).
- (3) Medzinárodná námorná lodná doprava zostáva jediným druhom dopravy, na ktorý sa nevzťahuje záväzok Únie znížiť emisie skleníkových plynov. Podľa posúdenia vplyvu, ktoré je priložené k návrhu tohto nariadenia, sa emisie CO₂ z medzinárodnej lodnej dopravy týkajúce sa Únie zvýšili v období rokov 1990 až 2007 o 48 %.
- (4) So zreteľom na rýchlo sa vyvíjajúce vedecké poznatky o vplyve námornej dopravy na svetovú klímu, ktorý nesúvisí s emisiami CO₂, by sa v súvislosti s týmto nariadením malo pravidelne vykonávať aktualizované posúdenie tohto vplyvu. Komisia by na základe svojich posúdení mala analyzovať vplyv na politiky a opatrenia s cieľom znížiť tieto emisie.
- (5) Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. februára 2014 o rámci pre politiku v oblasti zmeny klímy a energetickú politiku do roku 2030 obsahuje výzvu, aby Komisia a členské štáty stanovili záväzný cieľ EÚ znížiť do roku 2030 vnútroštátne emisie skleníkových plynov aspoň o 40 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990. Európsky parlament tiež uviedol, že ak sa EÚ má spravodlivým dielom podieľať na celosvetovom úsilí o zníženie emisií skleníkových plynov, budú k tomuto zníženiu musieť prispieť všetky hospodárske odvetvia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 170.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 5. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 28. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (6) Vo svojich záveroch z 23. a 24. októbra 2014 Európska rada schválila záväzný cieľ EÚ znížiť do roku 2030 svoje emisie skleníkových plynov aspoň o 40 % v porovnaní s rokom 1990. Európska rada tiež uviedla, že je dôležité znížiť emisie skleníkových plynov a riziká súvisiace so závislosťou od fosílnych palív v sektore dopravy a vyzvala Komisiu, aby ďalej skúmala nástroje a opatrenia v záujme dosiahnutia komplexného a technologicky neutrálneho prístupu, ktorého cieľom je okrem iného presadzovanie znižovania emisií a energetickej efektívnosti v doprave.
- (7) V 7. environmentálnom akčnom programe (EAP) ⁽¹⁾ sa zdôrazňuje, že k zníženiu emisií skleníkových plynov budú musieť prispieť všetky hospodárske odvetvia, ak sa má Únia podieľať spravodlivým dielom na celosvetovom úsilí. V tejto súvislosti sa v 7. EAP zdôrazňuje, že bielu knihu o doprave z roku 2011 je potrebné podporiť solídnym politickým rámcom.
- (8) IMO v júli 2011 prijala technické a prevádzkové opatrenia, predovšetkým index energetickej efektívnosti konštrukčného riešenia (EEDI) pre nové lode a plán riadenia energetickej efektívnosti v oblasti lodnej dopravy (SEEMP), ktoré prinesú zlepšenie, pokiaľ ide o zníženie očakávaného rastu emisií skleníkových plynov, ale samé osebe nemôžu viesť k potrebnému absolútnemu zníženiu emisií skleníkových plynov z medzinárodnej lodnej dopravy na zosúladenie úsilia s globálnym cieľom obmedzenia rastu globálnych teplôt na 2 °C.
- (9) Podľa údajov, ktoré poskytla IMO, špecifickú spotrebu energie a emisie CO₂ z lodí by bolo možné znížiť až o 75 % pomocou prevádzkových opatrení a existujúcich technológií; veľkú časť týchto opatrení možno považovať za nákladovo efektívne, vďaka čomu by mohli byť čistým prínosom pre toto odvetvie, keďže nižšie náklady na palivo zabezpečia návratnosť akýchkoľvek prevádzkových alebo investičných nákladov.
- (10) Najlepšie riešenie na zníženie emisií CO₂ z lodnej dopravy na úrovni Únie aj naďalej spočíva v tom, že sa ako prvý krok v rámci fázového prístupu k zahrnutiu emisií z námornej dopravy do záväzku Únie znížiť emisie skleníkových plynov popri emisiách z iných odvetví, ktoré už prispievajú k tomuto záväzku, zavedie systém monitorovania, nahlásovania a overovania (systém MRV) emisií CO₂ založený na lodnej spotrebe paliva. Verejný prístup k údajom o emisiách prispeje k odstráneniu trhových prekážok brániacich prijatiu mnohých nákladovo negatívnych opatrení, ktoré by znížili emisie skleníkových plynov z námornej dopravy.
- (11) Prijatie opatrení na zníženie emisií skleníkových plynov a spotreby paliva bráni existencii trhových prekážok, ako je nedostatok spoľahlivých informácií o palivovej efektívnosti lodí alebo dostupných technológií na modernizáciu lodí, nedostatočný prístup k finančným prostriedkom na účely investovania do efektívnosti lodí a nejednotná motivácia, keďže majitelia lodí by neprofitovali zo svojich investícií do efektívnosti lodí, ak by účty za palivo platili prevádzkovatelia.
- (12) Z výsledkov konzultácií so zainteresovanými stranami a diskusií s medzinárodnými partnermi vyplýva, že na zahrnutie emisií z námornej dopravy do záväzku Únie znížiť emisie skleníkových plynov by sa mal použiť fázový prístup a ako prvý krok by sa mal zaviesť systém MRV emisií CO₂ z námornej dopravy, pričom ceny za tieto emisie sa stanovia v neskoršej fáze. Tento prístup umožňuje dosiahnuť na medzinárodnej úrovni výrazný pokrok z hľadiska dohody o cieľových hodnotách znižovania emisií skleníkových plynov a ďalších opatreniach na dosiahnutie tohto zníženia pri čo najmenších nákladoch.
- (13) Očakáva sa, že zavedenie systému MRV Únie do roku 2030 povedie k zníženiu emisií až o 2 % v porovnaní so stavom za nezmenených okolností a k zníženiu celkových čistých nákladov až o 1,2 miliardy EUR, pretože prispeje k odstráneniu trhových prekážok, najmä prekážok súvisiacich s nedostatkom informácií o efektívnosti lodí, tým, že relevantným trhom poskytne porovnateľné a spoľahlivé informácie o spotrebe paliva a energetickej efektívnosti. Toto zníženie nákladov na dopravu by malo uľahčiť medzinárodný obchod. Okrem toho dôkladný systém MRV je predpokladom akékoľvek trhového opatrenia, normy efektívnosti alebo iného opatrenia, či už sa uplatňuje na úrovni Únie, alebo na globálnej úrovni. Takisto poskytuje spoľahlivé údaje na stanovenie presných cieľov zníženia emisií a posúdenie toho, ako sa vyvíja príspevok námornej dopravy k dosiahnutiu nízkouhlíkového hospodárstva. Vzhľadom na medzinárodnú povahu lodnej dopravy by preferovanou a najúčinnnejšou metódou znižovania emisií skleníkových plynov v medzinárodnej námornej doprave bola globálna dohoda.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1386/2013/EÚ z 20. novembra 2013 o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobrá život v rámci možností našej planéty“ (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (14) Všetky plavby v rámci Únie, všetky prichádzajúce plavby z posledného prístavu mimo Únie do prvého prístavu zastavenia v Únii a všetky odchádzajúce plavby z prístavu v Únii do ďalšieho prístavu zastavenia mimo Únie vrátane plavieb pod balastom by sa mali na účely monitorovania považovať za relevantné. Započítavať by sa mali aj emisie CO₂ v prístavoch Únie vrátane emisií z lodí, ktoré kotvia v prístave alebo sa po prístave pohybujú, najmä ak sú k dispozícii konkrétne opatrenia na zníženie týchto emisií alebo na predchádzanie týmto emisiám. Tieto pravidlá by sa mali uplatňovať nediskriminačným spôsobom na všetky lode bez ohľadu na to, pod akou vlajkou sa plavia. Keďže sa však toto nariadenie zameriava na námornú dopravu, nemala by sa ním ukladať požiadavka monitorovania, nahlasovania a overovania, pokiaľ ide o pohyb lodí a činnosti, ktoré neslúžia na komerčnú prepravu nákladu alebo pasažierov, ako je bagrovanie, lámanie ľadu, kladenie potrubí alebo inštalácia zariadení na mori.
- (15) Aby sa zabezpečili rovnaké podmienky pre lode prevádzkované v menej priaznivých klimatických podmienkach, malo by byť možné zahrnúť medzi údaje, ktoré sa monitorujú na základe tohto nariadenia, osobitné údaje o ľadovej triede lodí a jej plavbe na zamrznutom mori.
- (16) Navrhovaný systém MRV by mal mať podobu nariadenia vzhľadom na zložitý a vysoko technický charakter ustanovení, ktoré sa majú zaviesť, potrebu jednotných pravidiel platných v rámci celej Únie, aby sa zohľadnil medzinárodný charakter námornej dopravy s množstvom lodí, pri ktorých sa predpokladá, že sa zastavia v prístavoch v rôznych členských štátoch, a aby sa uľahčilo jeho vykonávanie v celej Únii.
- (17) Spoľahlivý systém MRV Únie zameraný na lode by mal vychádzať z výpočtu emisií z paliva spotrebovaného počas plavieb do prístavov a z prístavov Únie, keďže údaje o predaji paliva by vzhľadom na vysokú kapacitu lodných nádrží nemohli poskytnúť primerane presné odhady spotreby paliva v tomto špecifickom rozsahu.
- (18) Systém MRV Únie by mal zahŕňať aj ostatné relevantné informácie, ktoré by umožnili stanovenie efektívnosti lodí alebo ďalšiu analýzu príčin ovplyvňujúcich vznik emisií, pričom by sa zabezpečila dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií. Tento rozsah okrem toho zosúladzuje systém MRV Únie s medzinárodnými iniciatívami na zavedenie noriem efektívnosti pre existujúce lode, ktoré zahŕňajú aj prevádzkové opatrenia, a prispieva k odstraňovaniu trhových prekážok súvisiacich s nedostatkom informácií.
- (19) Aby sa minimalizovalo administratívne zaťaženie majiteľov a prevádzkovateľov lodí, najmä malých a stredných podnikov, a v záujme optimalizácie pomeru nákladov a výnosov systému monitorovania, nahlasovania a overovania bez toho, aby bol ohrozený cieľ zahrnúť všeobecne prevažujúci podiel emisií skleníkových plynov z námornej dopravy, pravidlá pre monitorovanie, nahlasovanie a overovanie by sa mali vzťahovať iba na veľké zdroje emisií. Po podrobnej objektívnej analýze veľkosti lodí prichádzajúcich do prístavov Únie a odchádzajúcich z týchto prístavov, ako aj emisií týchto lodí, bola ako prahová hodnota zvolená hrubá priestornosť 5 000 ton (Gt). Lode s hrubou priestornosťou nad 5 000 Gt predstavujú približne 55 % počtu lodí, ktoré sa zastavujú v prístavoch Únie, a zodpovedajú za približne 90 % emisií. Touto nediskriminačnou hraničnou hodnotou sa zabezpečí zahrnutie najrelevantnejších zdrojov emisií. Nižšia hraničná hodnota by mala za následok zvýšenie administratívneho zaťaženia, kým použitie vyššej hraničnej hodnoty by znamenalo, že sa zahrnie menej emisií, čím by sa obmedzila environmentálna účinnosť systému MRV.
- (20) V záujme ďalšieho zníženia administratívneho zaťaženia majiteľov a prevádzkovateľov lodí by sa pravidlá monitorovania mali sústrediť na CO₂ ako na najrelevantnejší skleníkový plyn produkovaný námornou dopravou.
- (21) V pravidlách by sa mali zohľadňovať existujúce požiadavky a údaje, ktoré už sú k dispozícii na palubách lodí. Spoločnosti by preto mali mať možnosť vybrať si jednu z týchto štyroch metód monitorovania: použitie palivových dodacích listov, monitorovanie palivových nádrží na palube, prietokomery pre príslušné procesy spaľovania alebo priame merania emisií. V pláne monitorovania špecifickom pre každú loď by sa mal tento výber zdokumentovať a mali by sa uviesť ďalšie podrobnosti o uplatňovaní zvolenej metódy.
- (22) Každá spoločnosť, ktorá za loď vykonávajúcu činnosti v rámci lodnej dopravy nesie zodpovednosť počas celého obdobia nahlasovania, by sa mala považovať za zodpovednú za plnenie všetkých povinností na monitorovanie a nahlasovanie súvisiace s uvedeným obdobím nahlasovania vrátane predloženia uspokojivo overenej správy o emisiách. V prípade zmeny spoločnosti by mala byť nová spoločnosť zodpovedná za záväzky týkajúce sa monitorovania a nahlasovania iba v súvislosti s tým obdobím nahlasovania, počas ktorého došlo k zmene spoločnosti. V záujme jednoduchšieho plnenia týchto povinností by nová spoločnosť mala dostať kópiu najnovšieho plánu monitorovania a prípadne dokumentu o zhode.

- (23) Na ostatné skleníkové plyny, látky ovplyvňujúce klímu alebo látky znečisťujúce ovzdušie by sa systém MRV Únie v tejto fáze nemal vzťahovať, aby sa predišlo požiadavkám na inštaláciu meracích zariadení, ktoré nie sú dostatočne spoľahlivé ani komerčne dostupné, čo by bránilo používaniu tohto systému.
- (24) Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovaniu z lodí (dohovor MARPOL) stanovuje povinné uplatňovanie indexu EEDI na nové lode a používanie plánov SEEMP v rámci celého svetového loďstva.
- (25) Aby sa minimalizovalo administratívne zaťaženie majiteľov a prevádzkovateľov lodí, malo by sa nahlasovanie a zverejňovanie nahlásených informácií vykonávať na ročnej báze. Obmedzením zverejňovania emisií, spotreby paliva a informácií týkajúcich sa efektívnosti na ročné priemery a súhrnné údaje by sa mal vyriešiť problém dôveryhodnosti informácií. S cieľom zabezpečiť, aby sa nespochybnila ochrana legitímnych hospodárskych záujmov, ktoré pri zverejňovaní prevažujú nad verejným záujmom, by sa vo výnimočných prípadoch na žiadosť spoločností mala uplatňovať iná úroveň súhrnných údajov. Údaje nahlásené Komisii by sa mali prevziať do štatistík, pokiaľ sú relevantné z hľadiska vypracúvania, získavania a šírenia európskych štatistických údajov v súlade s rozhodnutím Komisie 2012/504/EÚ⁽¹⁾.
- (26) Vďaka overovaniu akreditovanými overovateľmi by sa malo zabezpečiť, aby plány monitorovania a správy o emisiách boli správne a v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení. Dôležitým faktorom pri zjednodušení overovania je kontrola dôveryhodnosti údajov, ktorú by mali overovatelia vykonať porovnaním nahlásených údajov s údajmi odhadovanými na základe údajov o sledovaní lodí a na základe charakteristík lodí. Tieto odhady by mala zabezpečiť Komisia. Aby sa zabezpečila nestrannosť, overovateľmi by mali byť nezávislé a kompetentné právne subjekty, ktoré by mali byť akreditované vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi zriadenými podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽²⁾.
- (27) Dokument o zhode vydaný overovateľom by mal byť k dispozícii na palube lode, aby bolo možné preukázať dodržiavanie povinností týkajúcich sa monitorovania, nahlasovania a overovania. Overovatelia by mali o vydaní takýchto dokumentov informovať Komisiu.
- (28) Na základe skúseností z podobných úloh týkajúcich sa námornej bezpečnosti by Európska námorná bezpečnostná agentúra (EMSA) v rámci svojho mandátu mala podporiť Komisiu vykonávaním určitých úloh.
- (29) Presadzovanie záväzkov súvisiacich so systémom monitorovania, nahlasovania a overovania by malo byť založené na existujúcich nástrojoch, konkrétne na nástrojoch zavedených na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽³⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/21/ES⁽⁴⁾ a na informáciách o vydávaní dokumentov o zhode. Dokument potvrdzujúci zhodu lode s povinnosťami týkajúcimi sa monitorovania a nahlasovania by Komisia mala pridať na zoznam osvedčení a dokumentov uvedených v prílohe IV k smernici 2009/16/ES.
- (30) Členské štáty by sa mali usilovať vykonať inšpekciu lodí, ktoré vstúpia do prístavu podliehajúceho ich právomoci a pri ktorých nie sú dostupné určité požadované informácie týkajúce sa dokumentu o zhode.
- (31) Nedodržanie ustanovení tohto nariadenia by malo mať za následok uplatnenie sankcií. Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá uvedených sankcií. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (32) V prípade lodí, ktoré si neplnia požiadavky súvisiace s monitorovaním a nahlasovaním počas dvoch alebo viacerých po sebe idúcich období nahlasovania, a ak iné donucovacie opatrenia nezabezpečili dodržiavanie súladu s týmto nariadením, je vhodné umožniť vyhostenie lode. Takéto opatrenie by sa malo uplatniť tak, aby sa v rámci primeranej lehoty poskytla možnosť nápravy situácie nedodržiavania súladu.
- (33) Členské štáty, na ktorých území sa nenachádza žiadny námorný prístav a pod ktorých vlajkou sa neplavia žiadne lode patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia alebo ktoré uzavreli svoje národné registre lodí, by mali mať možnosť odchyliť sa od ustanovení tohto nariadenia za predpokladu, že sa žiadna takáto loď neplaví pod ich vlajkou.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2012/504/EÚ zo 17. septembra 2012 o Eurostate (Ú. v. EÚ L 251, 18.9.2012, s. 49).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/16/ES z 23. apríla 2009 o štátnej prístavnej kontrole (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/21/ES z 23. apríla 2009 o plnení povinností vlajkového štátu (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 132).

- (34) Systém MRV Únie by mal slúžiť ako model pre zavedenie globálneho systému monitorovania, nahlasovania a overovania. Globálny systém MRV sa uprednostňuje, pretože ho vzhľadom na jeho širší záber možno považovať za účinnejší. V tejto súvislosti a s cieľom zjednodušiť prípravu medzinárodných pravidiel monitorovania, nahlasovania a overovania emisií skleníkových plynov z námornej dopravy v rámci IMO by Komisia mala IMO a ďalším relevantným organizáciám pravidelne sprístupňovať relevantné informácie o vykonávaní tohto nariadenia, pričom organizácii IMO by sa mali predkladať relevantné dokumenty. Po dosiahnutí dohody o globálnom systéme monitorovania, nahlasovania a overovania by Komisia mala preskúmať systém MRV Únie na účely jeho zostúladenia s globálnym systémom MRV.
- (35) S cieľom zohľadniť relevantné medzinárodné predpisy a medzinárodné a európske normy, ako aj technický a vedecký vývoj by sa na Komisiu mala delegovať právomoc prijímať akty podľa článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o preskúmanie určitých technických aspektov monitorovania a nahlasovania emisií CO₂ z lodí a o ďalšie stanovovanie pravidiel overovania aktivít a metód akreditácie overovateľov. Je zvlášť dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Komisia by pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov mala zabezpečiť súbežné, včasné a riadne postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (36) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky používania štandardných vzorových dokumentov, ktoré umožnia monitorovanie emisií CO₂ a iných relevantných informácií, používania automatizovaných systémov a štandardných elektronických vzorových dokumentov, ktoré umožnia jednotné nahlasovanie emisií CO₂ a iných relevantných informácií Komisii a dotknutým orgánom vlajkových štátov, špecifikácie technických pravidiel stanovujúcich parametre uplatniteľné na iné kategórie lodí, ako sú osobné lode, osobné lode ro-ro a kontajnerové lode a revízie týchto parametrov by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (37) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to monitorovanie, nahlasovanie a overovanie emisií CO₂ z lodí ako prvý krok fázoového prístupu k zníženiu emisií skleníkových plynov, nie je možné vzhľadom na medzinárodný charakter námornej dopravy uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (38) Predpisy týkajúce sa zriadenia systému monitorovania, nahlasovania a overovania by mali byť v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾ a s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾.
- (39) Toto nariadenie by malo nadobudnúť účinnosť 1. júla 2015, aby členské štáty a príslušné zainteresované strany mali dosť času na prijatie potrebných opatrení na účinné uplatňovanie tohto nariadenia pred začiatkom prvého obdobia nahlasovania 1. januára 2018,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

S cieľom podporiť znížovanie emisií oxidu uhličitého (CO₂) z námornej dopravy nákladovo efektívnym spôsobom sa týmto nariadením stanovujú pravidlá presného monitorovania, nahlasovania a overovania emisií CO₂ a ostatných relevantných informácií od lodí, ktoré prichádzajú do prístavov, nachádzajú sa v prístavoch alebo odchádzajú z prístavov podliehajúcich právomoci členského štátu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na lode s hrubou priestornosťou nad 5 000 Gt v súvislosti s emisiami CO₂ vypustenými počas ich plavieb z posledného prístavu zastavenia do prístavu zastavenia podliehajúceho právomoci členského štátu a z prístavu zastavenia podliehajúceho právomoci členského štátu do ďalšieho prístavu zastavenia, ako aj počas plavieb v prístavoch zastavenia podliehajúcimi právomoci členského štátu.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na vojnové lode, lodné pomocné mechanizmy, rybárske lode alebo lode, na ktorých sa spracúvajú ryby, drevené lode jednoduchej konštrukcie, lode, ktoré nie sú poháňané mechanickými prostriedkami alebo štátne lode používané na nekomerčné účely.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „emisie CO₂“ sú vypustenie CO₂ do atmosféry loďami;
- b) „prístav zastavenia“ je prístav, kde sa loď zastaví, aby naložila alebo vyložila náklad alebo cestujúcich, s výnimkou zastávok určených výhradne na účely doplnenia paliva, zásob, odpočinku posádky, zastávky v suchom doku alebo opráv lode a/alebo jej vybavenia, zastávok v prístave, ak loď potrebuje pomoc alebo je v núdzovej situácii, transferov z lode na loď mimo prístavu a zastávok s výlučným cieľom nájsť útočisko pred nepriaznivým počasím alebo zastávok potrebných v rámci pátracích a záchranných akcií;
- c) „plavba“ je akýkoľvek pohyb lode začínajúci alebo končiaci v prístave zastavenia na účely komerčnej prepravy pasažierov alebo nákladu;
- d) „spoločnosť“ je majiteľ lode alebo akákoľvek iná organizácia alebo osoba, ako je napríklad manažér alebo prenajímateľ lode bez posádky, ktorá od majiteľa lode prevzala zodpovednosť za jej prevádzku;
- e) „hrubá priestornosť v tonách“ (Gt) je hrubá priestornosť v metrických tonách vypočítaná podľa predpisov o meraní tonáže lode uvedených v prílohe I k Medzinárodnému dohovoru o meraní tonáže lodí prijatom Medzinárodnou námornou organizáciou (IMO) v Londýne 23. júna 1969 alebo v akomkoľvek nástupníckom dohovore;
- f) „overovateľ“ je právnická osoba vykonávajúca overovacie činnosti, ktorá je akreditovaná vnútroštátnym akreditačným orgánom podľa nariadenia (ES) č. 765/2008 a tohto nariadenia;
- g) „overovanie“ predstavuje činnosti vykonávané overovateľom na posúdenie zhody dokumentov zaslaných spoločnosťou s požiadavkami tohto nariadenia;
- h) „dokument o zhode“ je osobitný dokument pre každú loď, ktorý spoločnosti vydáva overovateľ a v ktorom sa potvrdzuje, že daná loď spĺňa požiadavky podľa tohto nariadenia počas určeného obdobia nahlasovania;
- i) „ostatné relevantné informácie“ sú informácie súvisiace s emisiami CO₂ spôsobenými spotrebou paliva, s prepravnými činnosťami a energetickou efektívnosťou lodí, ktoré umožňujú analýzu emisných trendov a hodnotenie výkonnosti lodí;
- j) „emisný faktor“ je priemerná miera emisií skleníkových plynov súvisiaca s údajmi zo zdroja prúdenia o činnosti za predpokladu, že pri spaľovaní dochádza k úplnej oxidácii a pri všetkých ostatných chemických reakciách k úplnej premene;
- k) „neistota“ je parameter súvisiaci s výsledkami určovania množstva, ktorý charakterizuje rozptyl hodnôt reálne pripísateľných určitému množstvu vrátane vplyvu systematických aj náhodných faktorov, ktorý je vyjadrený v percentách a ktorý opisuje interval spoľahlivosti okolo strednej hodnoty predstavujúcej 95 % odvodených hodnôt, pričom sa zohľadňuje každá asymetria rozloženia hodnôt;
- l) „konzervatívny“ je výraz, ktorým sa označuje situácia, keď je definovaný súbor predpokladov na zamedzenie podhodnotenia ročných emisií alebo nadhodnotenia vzdialeností alebo množstiev prepravovaného nákladu;
- m) „obdobie nahlasovania“ je jeden kalendárny rok, počas ktorého sa emisie CO₂ musia monitorovať a nahlásiť. Ak sa plavba začne a skončí v dvoch rôznych kalendárnych rokoch, údaje o monitorovaní a nahlasovaní sa započítavajú do prvého dotknutého kalendárneho roku;

- n) „loď v kotvisku“ je loď, ktorá je bezpečne uviazaná alebo ukotvená v prístave, ktorý patrí pod právomoc členského štátu, počas nakladania alebo vykladania tovaru alebo stáť v prístave vrátane času stráveného inak než operáciami súvisiacimi s nákladom;
- o) „ľadová trieda“ je označenie pridelené lodi príslušným vnútroštátnym orgánom alebo organizáciou uznanou daným štátom, ktoré potvrdzuje, že loď je určená na plavbu v podmienkach mrznúceho mora.

KAPITOLA II

MONITOROVANIE A NAHLASOVANIE

ODDIEL 1

Zásady a metódy monitorovania a nahlasovania

Článok 4

Spoločné zásady monitorovania a nahlasovania

1. V súlade s článkami 8 až 12 spoločnosti za každú svoju loď monitorujú a nahlasujú relevantné parametre počas obdobia nahlasovania. Spoločnosti vykonávajú uvedené monitorovanie a nahlasovanie v každom prístave podliehajúcom právomoci členského štátu a v súvislosti s každou plavbou do prístavu alebo z prístavu podliehajúceho právomoci členského štátu.
2. Monitorovanie a nahlasovanie je úplné a zahŕňa emisie CO₂ zo spaľovania palív, kým sú lode na mori, ako aj v kotvisku. Spoločnosti uplatnia vhodné opatrenia, aby počas obdobia nahlasovania predišli výskytu chýbajúcich údajov.
3. Monitorovanie a nahlasovanie je konzistentné a porovnateľné v čase. Na tento účel používajú spoločnosti rovnaké metodiky monitorovania a súbory údajov s výhradou zmien posúdených overovateľom.
4. Spoločnosti získavajú, zaznamenávajú, zostavujú, analyzujú a dokumentujú údaje z monitorovania vrátane predpokladov, odkazov, emisných faktorov a údajov o činnosti transparentným spôsobom, vďaka ktorému overovateľ dokáže určenie emisií CO₂ zreprodukovať.
5. Spoločnosti zabezpečia, aby určovanie emisií CO₂ nebolo systematicky ani vedome nepresné. Odhalia a obmedzia akýkoľvek zdroj nepresnosti.
6. Spoločnosti zabezpečia, aby sa s primeranou istotou dala určiť integrita údajov o emisiách CO₂, ktoré sa majú monitorovať a nahlásiť.
7. Spoločnosti sa usilujú zohľadniť odporúčania uvedené v správach o overovaní vydaných podľa článku 13 ods. 3 alebo 4 pri ďalšom monitorovaní a nahlasovaní.

Článok 5

Metódy monitorovania emisií CO₂ a ostatných relevantných informácií

1. Na účely článku 4 ods. 1, 2 a 3 spoločnosti určia emisie CO₂ za každú svoju loď podľa ktorejkoľvek metódy uvedenej v prílohe I a monitorujú ostatné relevantné informácie v súlade s pravidlami uvedenými v prílohe II alebo prijatými podľa nej.
2. Komisia je v súlade s článkom 23 splnomocnená prijať delegované akty na účely zmeny metód uvedených v prílohe I a pravidiel uvedených v prílohe II s cieľom zohľadniť relevantné medzinárodné pravidlá, ako aj medzinárodné a európske normy. Komisia je tiež splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 23 na účely zmeny príloh I a II s cieľom spresniť prvky metód monitorovania, ktoré sú v nich uvedené, aby sa zohľadnil technický a vedecký vývoj.

ODDIEL 2

Plán monitorovania

Článok 6

Obsah plánu monitorovania a jeho predkladanie

1. Spoločnosti overovateľom predložia do 31. augusta 2017 plán monitorovania za každú svoju loď, v ktorom uvedú zvolenú metódu monitorovania a nahlasovania emisií CO₂ a ostatných relevantných informácií.

2. Ak ide o lode, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje prvýkrát po 31. auguste 2017, spoločnosť bez ohľadu na odsek 1 predloží overovateľovi plán monitorovania bez zbytočného odkladu, najneskôr však do dvoch mesiacov po prvom zastavení každej lode v prístave, ktorý podlieha právomoci členského štátu.

3. Plán monitorovania pozostáva z úplnej a transparentnej dokumentácie metodiky monitorovania dotknutej lode a obsahuje aspoň všetky tieto prvky:

- a) identifikačné údaje o lodi a druh lode vrátane jej názvu, jej identifikačného čísla podľa IMO, jej prístavu registrácie alebo domovského prístavu a mena/názvu majiteľa lode;
- b) názov spoločnosti a adresa, telefónne číslo a e-mail kontaktnej osoby;
- c) opis týchto zdrojov emisií CO₂ na palube lode: hlavné motory, pomocné motory, plynové turbíny, kotly a inertné plynové generátory a druhy použitého paliva;
- d) opis postupov, systémov a zodpovedností použitých pri aktualizácii zoznamu zdrojov emisií CO₂ v priebehu obdobia nahlasovania;
- e) opis postupov použitých na monitorovanie úplnosti zoznamu plavieb;
- f) opis postupov monitorovania spotreby paliva lode vrátane týchto informácií:
 - i) metóda zvolená spomedzi metód stanovených v prílohe I na výpočet spotreby paliva každého zdroja emisií CO₂, v prípade potreby vrátane opisu použitého meracieho zariadenia;
 - ii) podľa potreby postupy merania natankovaného paliva a paliva v nádržiach, opis použitých meracích zariadení a postupy zaznamenávania, získavania, zasielania a ukladania informácií týkajúcich sa meraní;
 - iii) v prípade potreby zvolená metóda na určenie hustoty;
 - iv) postup, ktorým sa zabezpečí, aby celková neistota meraní paliva bola v súlade s požiadavkami tohto nariadenia, podľa možnosti s odkazom na vnútroštátne právne predpisy, doložky v zmluvách so zákazníkmi alebo normy presnosti pre dodávateľov paliva;
- g) samotné emisné faktory použité pre každý druh paliva alebo (v prípade alternatívnych palív) metodiky určovania emisných faktorov vrátane metodiky odberu vzoriek, metód analýzy a opisu použitých laboratórií prípadne s akreditáciou uvedených laboratórií podľa ISO 17025;
- h) opis postupov použitých na určenie údajov o činnosti za jednotlivé plavby vrátane:
 - i) postupov, zodpovedností a zdrojov údajov na určovanie a zaznamenávanie vzdialenosti;
 - ii) postupov, zodpovedností, vzorcov a zdrojov údajov na určovanie a zaznamenávanie prepravovaného nákladu a počtu cestujúcich (podľa potreby);
 - iii) postupov, zodpovedností, vzorcov a zdrojov údajov na určovanie a zaznamenávanie času stráveného na mori medzi prístavom odchodu a prístavom príchodu;
- i) opis metódy, ktorá sa použije na určenie náhradných údajov na doplnenie chýbajúcich údajov;
- j) záznamový list revízií na zaznamenávanie všetkých podrobností o vykonaných revíziách.

4. Plán monitorovania môže obsahovať aj informácie o ľadovej triede lode a/alebo postupoch, zodpovednostiach, vzorcoch a zdrojoch údajov na určenie a zaznamenanie prekonanej vzdialenosti a času stráveného na mori v podmienkach mrznúceho mora.

5. Spoločnosti použijú štandardizované plány monitorovania založené na vzorových dokumentoch. Uvedené vzorové dokumenty vrátane technických pravidiel pre jednotné uplatňovanie určí Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 24 ods. 2

Článok 7

Zmeny plánu monitorovania

1. Spoločnosti pravidelne kontrolujú, a to najmenej raz ročne, či plán monitorovania lode zodpovedá charakteru a fungovaniu lode a či je možné zlepšiť metodiku monitorovania.

2. Spoločnosti vykonávajú zmeny plánu monitorovania v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
 - a) ak dôjde k zmene spoločnosti;
 - b) ak vzniknú nové emisie CO₂ v dôsledku nových zdrojov emisií alebo v dôsledku používania nových palív, ktoré ešte neboli zahrnuté do plánu monitorovania;
 - c) ak zmena dostupnosti údajov v dôsledku používania nových druhov meracích zariadení, nových metód odberu vzoriek alebo metód analýzy alebo z iných dôvodov môže ovplyvniť presnosť určovania emisií CO₂;
 - d) ak sa zistilo, že údaje získané pomocou použitej metodiky monitorovania sú nesprávne;
 - e) ak sa zistí, že ktorákoľvek časť plánu monitorovania nie je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia a vyžaduje sa od spoločnosti, aby ho zrevidovala v súlade s článkom 13 ods. 1.
3. Spoločnosti bez zbytočného odkladu oznámia overovateľom všetky návrhy na zmenu plánu monitorovania.
4. Zmeny plánu monitorovania podľa písm. b), c) a d) odseku 2 tohto článku podliehajú posúdeniu zo strany overovateľa v súlade s článkom 13 ods. 1. Po vykonaní posúdenia overovateľ spoločnosti oznámi, či sú tieto zmeny v súlade s týmto nariadením.

ODDIEL 3

Monitorovanie emisií CO₂ a ostatné relevantné informácie

Článok 8

Monitorovanie činností počas obdobia nahlasovania

Spoločnosti na základe plánu monitorovania posúdeného v súlade s článkom 13 ods. 1 od 1. januára 2018 monitorujú emisie CO₂ každej lode na báze jednotlivých plavieb a na ročnej báze pomocou primeranej metódy z časti B prílohy I a výpočtom emisií CO₂ podľa časti A prílohy I.

Článok 9

Monitorovanie na báze jednotlivých plavieb

1. Na základe plánu monitorovania posúdeného v súlade s článkom 13 ods. 1 za každú loď prichádzajúcu do prístavu alebo odchádzajúcu z prístavu a za každú plavbu do prístavu alebo z prístavu, ktorý podlieha právomoci členského štátu, spoločnosti v súlade časťou A prílohy I a časťou A prílohy II monitorujú tieto parametre:
 - a) prístav odchodu a prístav príchodu vrátane dátumu a hodiny odchodu a príchodu;
 - b) množstvo a emisný faktor pre každý druh spotrebovaného paliva v celkovom vyjadrení;
 - c) vypustený CO₂;
 - d) precestovaná vzdialenosť;
 - e) čas strávený na mori;
 - f) prepravovaný náklad;
 - g) prepravné činnosti.

Spoločnosti prípadne môžu monitorovať aj informácie týkajúce sa ľadovej triedy lodí a plavby na zamrznutom mori.

2. Odchylna od odseku 1 tohto článku a bez toho, aby bol dotknutý článok 10, je spoločnosť oslobodená od povinnosti monitorovať informácie uvedené v odseku 1 tohto článku na báze jednotlivých plavieb v súvislosti s konkrétnou loďou, ak:
 - a) všetky plavby lode počas obdobia nahlasovania začnú alebo skončia v prístave, ktorý podlieha právomoci členského štátu, a
 - b) loď podľa plánu plavieb vykoná viac ako 300 plavieb počas obdobia nahlasovania.

Článok 10

Monitorovanie na ročnej báze

Na základe plánu monitorovania posúdeného v súlade s článkom 13 ods. 1 za každú loď a každý kalendárny rok spoločnosti v súlade s časťou A prílohy I a časťou B prílohy II monitorujú tieto parametre:

- a) množstvo a emisný faktor za každý druh spotrebovaného paliva v celkovom vyjadrení;
- b) celkové emisie CO₂ vypustené v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia;
- c) celkové emisie CO₂ zo všetkých plavieb medzi prístavmi podliehajúcimi právomoci členského štátu;
- d) celkové emisie CO₂ zo všetkých plavieb z prístavov podliehajúcich právomoci členského štátu;
- e) celkové emisie CO₂ zo všetkých plavieb do prístavov podliehajúcich právomoci členského štátu;
- f) celkové emisie CO₂, ku ktorým došlo počas kotvenia v prístavoch podliehajúcich právomoci členského štátu;
- g) celkovú precestovanú vzdialenosť;
- h) celkový čas strávený na mori;
- i) celkové prepravné činnosti;
- j) priemernú energetickú efektívnosť.

Spoločnosti prípadne môžu monitorovať aj informácie týkajúce sa ľadovej triedy lodí a plavby na zamrznutom mori.

Spoločnosti pri monitorovaní spotreby paliva a emisií CO₂ môžu diferencovať aj na základe iných kritérií, ako sú tie, ktoré sú uvedené v pláne monitorovania.

ODDIEL 4

Nahlasovanie

Článok 11

Obsah správy o emisiách

1. Počínajúc rokom 2019 spoločnosti do 30. apríla každého roku predkladajú Komisii a orgánom dotknutého vlajkového štátu správu o emisiách CO₂ a ostatných relevantných informáciách za celé obdobie nahlasovania za každú loď, za ktorú spoločnosť zodpovedá, ak overovateľ v súlade s článkom 13 overil túto správu ako uspokojivú.
2. Ak dôjde k zmene spoločnosti, nová spoločnosť zabezpečí, aby každá loď, za ktorú zodpovedá, spĺňala požiadavky tohto nariadenia vo vzťahu k celému obdobiu nahlasovania, počas ktorého za danú loď preberá zodpovednosť.
3. Spoločnosti do správy o emisiách zahrnú tieto informácie:
 - a) identifikačné údaje lode a spoločnosti vrátane týchto informácií:
 - i) názov lode;
 - ii) identifikačné číslo IMO;
 - iii) prístav registrácie alebo domovský prístav;
 - iv) ľadová trieda lode, ak je zahrnutá v pláne monitorovania;
 - v) technická efektívnosť lode (index energetickej efektívnosti konštrukčného riešenia (EEDI) alebo odhadovaná indexová hodnota (EIV) v súlade s uznesením IMO MEPC.215 ods. 63, podľa potreby);
 - vi) meno/názov majiteľa lode;
 - vii) adresa majiteľa lode a jeho hlavné miesto podnikania;

- viii) názov spoločnosti (ak nie je uvedený majiteľ lode);
 - ix) adresa spoločnosti (ak nie je uvedený majiteľ lode) a jej hlavné miesto podnikania;
 - x) adresa, telefónne číslo a e-mail kontaktnej osoby;
- b) totožnosť overovateľa, ktorý posúdil správu o emisiách;
- c) informácie o použitej metóde monitorovania a súvisiacej miere neistoty;
- d) výsledky ročného monitorovania parametrov v súlade s článkom 10.

Článok 12

Formát správy o emisiách

1. Správa o emisiách sa predloží pomocou automatizovaných systémov a formátov na výmenu údajov vrátane elektronických vzorových dokumentov.
2. Komisia určí prostredníctvom vykonávacích aktov technické pravidlá platné pre formáty výmeny údajov vrátane elektronických vzorov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 24 ods. 2

KAPITOLA III

OVEROVANIE A AKREDITÁCIA

Článok 13

Rozsah overovacích činností a správa o overovaní

1. Overovateľ posúdi zhodu plánu monitorovania s požiadavkami stanovenými v článkoch 6 a 7. Ak sa v posúdení overovateľa zistí nesúlad s uvedenými požiadavkami, dotknutá spoločnosť svoj plán monitorovania zodpovedajúcim spôsobom zreviduje a tento zrevidovaný plán monitorovania predloží na záverečné posúdenie overovateľovi pred začiatkom obdobia nahlasovania. Spoločnosť sa s overovateľom dohodne na dĺžke lehoty potrebnej na vykonanie týchto revízií. Uvedená lehota nesmie v žiadnom prípade presiahnuť začiatok obdobia nahlasovania.
 2. Overovateľ posúdi zhodu správy o emisiách s požiadavkami ustanovenými v článkoch 8 až 12 a v prílohách I a II.
- Overovateľ predovšetkým posúdi, či emisie CO₂ a ostatné relevantné informácie, ktoré sú súčasťou správy o emisiách, boli určené v súlade s článkami 8, 9 a 10 a s plánom monitorovania.
3. Ak overovacie hodnotenie obsahuje primerané uistenie od overovateľa, že správa o emisiách neobsahuje závažne skreslené informácie, overovateľ vydá správu o overení, v ktorej sa uvedie, že správa o emisiách bola po overení označená za uspokojivú. V správe o overení sa uvedú všetky skutočnosti súvisiace s činnosťou, ktorú vykonáva overovateľ.
 4. Ak sa v overovacom hodnotení uvedie, že správa o emisiách obsahuje skreslené informácie alebo nezrovnalosti s požiadavkami tohto nariadenia, overovateľ o tejto skutočnosti včas informuje spoločnosť. Spoločnosť potom opraví skreslené informácie alebo nezrovnalosti a umožní, aby sa proces overovania včas uzavrel, a predloží overovateľovi zrevidovanú správu o emisiách a všetky ostatné informácie, ktoré sú potrebné na opravu daných nezrovnalostí. V správe o overovaní overovateľ uvedie, či spoločnosť opravila skreslené informácie alebo nezrovnalosti identifikované počas overovacieho hodnotenia. Ak sa oznámené skreslené informácie alebo nezrovnalosti neopravili a ak jednotlivo alebo spoločne predstavujú závažné skreslenie informácií, overovateľ vydá správu o overení, v ktorej uvedie, že správa o emisiách nie je v súlade s týmto nariadením.

Článok 14

Všeobecné povinnosti a zásady pre overovateľov

1. Overovateľ je nezávislý od spoločnosti alebo prevádzkovateľa lode a vo verejnom záujme vykonáva činnosti, ktoré sa požadujú podľa tohto nariadenia. Na tento účel overovateľ ani akákoľvek strana tej istej právnickej osoby nie je spoločnosťou ani prevádzkovateľom lode, vlastníkom spoločnosti ani v jej vlastníctve; overovateľ okrem toho nemá vzťahy so spoločnosťou, ktoré by mohli ovplyvniť jeho nezávislosť a nestrannosť.

2. Pri overovaní správy o emisiách a postupov monitorovania použitých spoločnosťou overovateľ posúdi spoľahlivosť, dôveryhodnosť a presnosť systémov monitorovania a nahlásených údajov a informácií týkajúcich sa emisií CO₂, a to najmä:

- a) pripísanie spotreby paliva plavbám;
- b) nahlásené údaje o spotrebe paliva a súvisiace merania a výpočty;
- c) výber a použitie emisných faktorov;
- d) výpočty, ktorými sa určili celkové emisie CO₂;
- e) výpočty, ktorými sa určila energetická efektívnosť.

3. Overovateľ pristúpi k posúdeniu správ o emisiách predložených v súlade s článkom 12 iba v prípade, že spoľahlivé a dôveryhodné údaje a informácie umožňujú určenie emisií CO₂ s primeranou mierou istoty, a za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) nahlásené údaje sú koherentné z hľadiska odhadov založených na údajoch o sledovaní lode a charakteristikách lode, ako je napríklad inštalovaný výkon motora;
- b) nahlásené údaje neobsahujú nezrovnalosti, predovšetkým pri porovnaní celkového objemu paliva, ktoré ročne nakúpili jednotlivé lode, a celkovej spotreby paliva počas plavieb;
- c) zber údajov sa vykonal v súlade s príslušnými predpismi a
- d) príslušné záznamy o lodi sú úplné a konzistentné.

Článok 15

Postupy overovania

1. Overovateľ identifikuje potenciálne riziká súvisiace s procesom monitorovania a nahlasovania prostredníctvom porovnania nahlásených emisií CO₂ s odhadmi vychádzajúcimi z údajov o sledovaní lode a charakteristik lode, ako je napríklad inštalovaný výkon motora. Ak sa zistia podstatné odchýlky, overovateľ vykoná ďalšie analýzy.

2. Overovateľ identifikuje potenciálne riziká súvisiace s rôznymi postupmi výpočtu prostredníctvom preskúmania všetkých zdrojov údajov a použitých metodík.

3. Overovateľ vezme do úvahy všetky účinné metódy kontroly rizík, ktoré spoločnosť použila na zníženie miery neistoty spojenej s presnosťou špecifickou pre použitú metódu monitorovania.

4. Spoločnosť poskytne overovateľovi všetky ďalšie informácie, ktoré mu umožnia vykonať postupy overovania. Overovateľ môže počas overovacieho procesu vykonať kontroly na mieste, aby určil spoľahlivosť nahlásených údajov a informácií.

5. Komisia má právomoc prijímať delegované akty podľa článku 23 s cieľom spresniť pravidlá overovacích činností uvedených v tomto nariadení. Komisia pri prijímaní týchto aktov zohľadňuje prvky uvedené v časti A prílohy III. Pravidlá spresnené v uvedených delegovaných aktoch sú založené na zásadách overovania uvedených v článku 14 a príslušných medzinárodne uznávaných normách.

Článok 16

Akreditácia overovateľov

1. Overovatelia, ktorí posudzujú plány monitorovania a správy o emisiách a vydávajú dokumenty o overení a dokumenty o zhode podľa tohto nariadenia, sú na výkon činností patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia akreditovaní vnútroštátnym akreditačným orgánom podľa nariadenia (ES) č. 765/2008.

2. Ak sa v tomto nariadení neuvádzajú žiadne konkrétne ustanovenia týkajúce sa akreditácie overovateľov, uplatňujú sa príslušné ustanovenia nariadenia (ES) č. 765/2008.

3. Komisia má právomoc prijímať delegované akty podľa článku 23 s cieľom spresniť metódy akreditácie overovateľov. Komisia pri prijímaní týchto aktov zohľadňuje prvky uvedené v časti B prílohy III. Metódy spresnené v uvedených delegovaných aktoch sú založené na zásadách overovania uvedených v článku 14 a príslušných medzinárodne uznávaných normách.

KAPITOLA IV

ZHODA A ZVEREJŇOVANIE INFORMÁCIÍ*Článok 17***Dokument o zhode**

1. Ak správa o emisiách spĺňa požiadavky stanovené v článkoch 11 až 15 a požiadavky v prílohách I a II, overovateľ na základe správy o overení vydá dokument o zhode pre danú loď.
2. Dokument o zhode obsahuje tieto informácie:
 - a) identifikačné údaje o lodi (názov, identifikačné číslo IMO a prístav registrácie alebo domovský prístav);
 - b) meno/názov, adresa a hlavné miesto podnikania majiteľa lode;
 - c) totožnosť overovateľa;
 - d) dátum vydania dokumentu o zhode, jeho dobu platnosti a obdobie nahlasovania, na ktoré sa vzťahuje.
3. Dokumenty o zhode sú platné počas obdobia 18 mesiacov po skončení obdobia nahlasovania.
4. Overovateľ bezodkladne informuje Komisiu a orgán vlajkového štátu o vydaní každého dokumentu o zhode. Overovateľ zašle informácie uvedené v odseku 2 pomocou automatizovaných systémov a formátov výmeny údajov vrátane elektronických vzorových dokumentov.
5. Komisia určí prostredníctvom vykonávacích aktov technické pravidlá pre formáty výmeny údajov vrátane elektronických vzorov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 24 ods. 2.

*Článok 18***Povinnosť mať na palube platný dokument o zhode**

Od 30. júna roku, ktorý nasleduje po skončení obdobia nahlasovania, sa na palubách lodí prichádzajúcich do prístavu, nachádzajúcich sa v prístave alebo odchádzajúcich z prístavu, ktorý podlieha právomoci členského štátu, ktoré počas tohto obdobia nahlasovania vykonávali plavby, nachádza platný dokument o zhode.

*Článok 19***Dodržiavanie požiadaviek týkajúcich sa monitorovania a nahlasovania a inšpekcie**

1. Na základe informácií zverejnených podľa článku 21 ods. 1 každý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby lode, ktoré sa plavia pod jeho vlajkou, dodržiavali požiadavky týkajúce sa monitorovania a nahlasovania stanovené v článkoch 8 až 12. Členské štáty posudzujú skutočnosť, že pre danú loď bol vydaný dokument o zhode podľa článku 17 ods. 4 ako dôkaz takehoto dodržiavania.
2. Každý členský štát zabezpečí, aby sa v rámci každej inšpekcie lode v prístave podliehajúcom jeho právomoci vykonanej podľa smernice 2009/16/ES overilo, či sa na palube lode nachádza platný dokument o zhode.
3. Členský štát môže overiť, či sa na palube každej lode, pri ktorej nie sú dostupné informácie uvedené v článku 21 ods. 2 písm. i) a j) v čase vstupu do prístavu podliehajúceho právomoci tohto členského štátu, nachádza platný dokument o zhode.

*Článok 20***Sankcie, výmena informácií a rozhodnutie o vyhostení**

1. Členské štáty stanovia systém sankcií za nesplnenie povinností týkajúcich sa monitorovania a nahlasovania ustanovených v článkoch 8 až 12 a prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie uloženia týchto sankcií. Stanovené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty bezodkladne informujú o týchto ustanoveniach Komisiu do 1. júla 2017 a Komisii bezodkladne oznámia akékoľvek následné zmeny.

2. Členské štáty zavedú účinnú výmenu informácií a nadviažu účinnú spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi zodpovednými za zabezpečenie dodržiavania povinností týkajúcich sa monitorovania a nahlasovania alebo (v prípade potreby) medzi orgánmi poverenými ukladaním sankcií. Vnútroštátne postupy ukladania sankcií voči určitej lodi začaté ktorýmkoľvek členským štátom sa oznámia Komisii, Európskej námornej bezpečnostnej agentúre (EMSA), ostatným členským štátom a dotknutému vlajkovému štátu.

3. V prípade lodí, ktoré nespĺnili požiadavky týkajúce sa monitorovania a nahlasovania počas dvoch alebo viacerých po sebe nasledujúcich období nahlasovania a ak sa súlad nepodarilo zabezpečiť inými donucovacími opatreniami, môže príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa nachádza prístav vstupu, vydať rozhodnutie o vyhostení, ktoré sa oznámi Komisii, agentúre EMSA, ostatným členským štátom a dotknutému vlajkovému štátu. V dôsledku vydania takéhoto rozhodnutia o vyhostení každý členský štát zamietne tejto lodi vstup do všetkých svojich prístavov, kým spoločnosť nespĺni povinnosti týkajúce sa monitorovania a nahlasovania podľa článkov 11 a 18. Splnenie týchto povinností potvrdí tak, že príslušnému vnútroštátnemu orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o vyhostení, predloží platný dokument o zhode. Tento odsek sa netýka medzinárodných námorných predpisov, ktoré sa vzťahujú na lode v stave núdze.

4. Majiteľ alebo prevádzkovateľ lode alebo jeho zástupca v členskom štáte má právo na účinný prostriedok nápravy pred súdnymi orgánmi voči rozhodnutiu o vyhostení, o ktorom ho príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa nachádza prístav vstupu, náležitým spôsobom informuje. Členské štáty na tento účel stanovia a dodržia vhodné postupy.

5. Akýkoľvek členský štát bez námorného prístavu na svojom území a ktorý uzavrel svoj vnútroštátny register lodí alebo sa pod jeho vlajkou neplavia žiadne lode, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a pokiaľ sa pod jeho vlajkou neplavia žiadne takéto lode, sa môže odchýliť od ustanovení tohto článku. Akýkoľvek členský štát, ktorý má v úmysle využiť uvedenú výnimku, oznámi to Komisii najneskôr 1. júla 2015. Akékoľvek následné zmeny sa tiež oznámia Komisii.

Článok 21

Zverejňovanie informácií a správa Komisie

1. Komisia do 30. júna každého roku zverejní informácie o emisiách CO₂ nahlásené podľa článku 11, ako aj informácie stanovené v odseku 2 tohto článku.

2. Komisia zahrnie do informácií, ktoré sa majú zverejniť:

- a) identifikačné údaje o lodi (názov, identifikačné číslo IMO a prístav registrácie alebo domovský prístav);
- b) technickú efektívnosť lode (v prípade potreby EEDI alebo EIV);
- c) ročné emisie CO₂;
- d) celkovú ročnú spotrebu paliva v rámci plavieb;
- e) priemernú ročnú spotrebu paliva a emisie CO₂ na precestovanú vzdialenosť v rámci plavieb;
- f) priemernú ročnú spotrebu paliva a emisie CO₂ na precestovanú vzdialenosť a prepravovaný náklad v rámci plavieb;
- g) celkový čas strávený na mori v rámci plavieb;
- h) použitú metodiku monitorovania;
- i) dátum vydania a dátum skončenia platnosti dokumentu o zhode;
- j) totožnosť overovateľa, ktorý posúdil správu o emisiách;
- k) všetky ostatné informácie, ktoré sa monitorujú a nahlasujú na dobrovoľnom základe v súlade s článkom 10.

3. Ak by zverejnenie niektorej kategórie súhrnných údajov podľa odseku 2, ktorá sa netýka emisií CO₂, na základe špecifických okolností vo výnimočných prípadoch oslabilo ochranu komerčného záujmu, ktorý si zasluhuje ochranu ako legitímny ekonomický záujem nadradený verejnému záujmu pri zverejňovaní podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006⁽¹⁾, na požiadanie spoločnosti sa s cieľom chrániť tieto záujmy uplatní iná úroveň agregácie dotknutých údajov. Ak uplatnenie inej úrovne agregácie nie je možné, Komisia tieto údaje nezverejní.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 25.9.2006, s. 13).

4. Komisia uverejní výročnú správu o emisiách CO₂ a ostatných relevantných informáciách zo sektora námornej dopravy vrátane súhrnných a komentovaných výsledkov s cieľom informovať verejnosť a umožniť posúdenie emisií CO₂ a energetickej efektívnosti námornej dopravy podľa veľkosti a typu lodí, ich činnosti alebo akejkoľvek inej kategórie, ktorá sa považuje za relevantnú.
5. Komisia raz za dva roky posúdi celkový vplyv odvetvia námornej dopravy na celosvetovú klímu vrátane emisií a vplyvov nesúvisiacich s CO₂.
6. V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽¹⁾ pomáha EMSA v rámci svojho mandátu Komisii pri jej práci na účely plnenia požiadaviek tohto článku a článkov 12 a 17 tohto nariadenia.

KAPITOLA V

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

Článok 22

Medzinárodná spolupráca

1. Komisia pravidelne informuje organizáciu IMO a ostatné príslušné medzinárodné orgány o vykonávaní tohto nariadenia bez toho, aby bolo dotknuté rozdelenie právomocí alebo postupy rozhodovania stanovené v zmluvách.
2. Komisia a, ak je to relevantné, členské štáty udržiavajú technickú výmenu informácií s tretími krajinami, najmä pokiaľ ide o ďalší vývoj metód monitorovania, organizáciu nahlasovania a overovanie správ o emisiách.
3. V prípade, že sa dosiahne medzinárodná dohoda o globálnom systéme monitorovania, nahlasovania a overovania systému emisií skleníkových plynov alebo o globálnych opatreniach na zníženie emisií skleníkových plynov z námornej dopravy, Komisia toto nariadenie preskúma a prípade potreby navrhne zmeny s cieľom zabezpečiť súlad s uvedenou medzinárodnou dohodou.

KAPITOLA VI

DELEGOVANÉ A VYKONÁVACIE PRÁVOMOCI A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 23

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia dodržiavala svoj zvyčajný postup a pred prijatím týchto delegovaných aktov uskutočnila konzultácie s odborníkmi, a to aj s odborníkmi členských štátov.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 5 ods. 2, 15 ods. 5 a 16 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. júla 2015. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomocí najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomocí sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 5 ods. 2, 15 ods. 5 a 16 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomocí, ktorá sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 z 27. júna 2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1).

5. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 5 ods. 2, 15 ods. 5 a 16 ods. 3 nadobudne účinnosť len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 24

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽¹⁾. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 25

Zmeny smernice 2009/16/ES

Do prílohy IV k smernici 2009/16/ES sa vkladá tento bod:

- „50. Dokument o zhode vydaný podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/757 z 29. apríla 2015 o monitorovaní, nahlasovaní a overovaní emisií oxidu uhličitého z námornej dopravy a zmene smernice 2009/16/ES (*).

(*) Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 55“

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. júla 2015.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predsedníčka

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

PRÍLOHA I

Metódy monitorovania emisií CO₂A. VÝPOČET EMISIÍ CO₂ (ČLÁNOK 9)

Na účely výpočtu emisií CO₂ spoločnosti uplatňujú tento vzorec:

Spotreba paliva × emisný faktor

Spotreba paliva zahŕňa palivo spotrebované hlavnými motormi, pomocnými motormi, plynovými turbínami, kotlami a inertnými plynovými generátormi.

Spotreba paliva v prístavoch počas kotvenia sa vypočíta zvlášť.

V zásade platí, že pokiaľ sa spoločnosť nerozhodne použiť údaje o kvalite paliva uvedené v palivových dodacích listoch (BDN) a použité na preukázanie zhody s platnými predpismi o emisiách síry, použijú sa predvolené hodnoty emisných faktorov palív.

Uvedené predvolené hodnoty pre emisné faktory vychádzajú z najnovších dostupných hodnôt Medzivládneho panelu o zmene klímy (IPCC). Tieto hodnoty odvodiť z prílohy VI k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 601/2012 ⁽¹⁾.

V súvislosti s biopalivami a alternatívnymi nefosílnymi palivami sa použijú vhodné emisné faktory.

B. METÓDY URČOVANIA EMISIÍ CO₂

Spoločnosť v pláne monitorovania vymedzí, ktorú metódu monitorovania používa na výpočet spotreby paliva pre každú loď, za ktorú nesie zodpovednosť, a zabezpečí, aby sa zvolená metóda konzistentne uplatňovala.

Použije sa skutočná spotreba paliva za každú plavbu, ktorá sa vypočíta pomocou jednej z týchto metód:

- palivový dodací list (BDN) a pravidelná inventúra palivových nádrží;
- monitorovanie palivovej nádrže na palube;
- prietokomery pre príslušné procesy spaľovania;
- priame merania emisií CO₂.

Môže sa použiť akákoľvek kombinácia uvedených metód len čo ju posúdi overovateľ, za predpokladu, že povedie k celkovému spresneniu meraní.

1. Metóda A: BDN (palivový dodací list) a pravidelná inventúra palivových nádrží

Táto metóda je založená na množstve a druhu paliva, ktoré je vymedzené v palivovom dodacom liste (BDN), v kombinácii s pravidelnou inventúrou palivových nádrží na základe odčítaní z nádrže. Palivo na začiatku obdobia plus doplnenie paliva mínus palivo dostupné na konci obdobia a vypustené palivo od začiatku do konca obdobia spolu predstavujú spotrebu paliva za dané obdobie.

Obdobie znamená čas medzi dvoma zastaveniami v prístave alebo čas v prístave. V prípade paliva použitého počas takéhoto obdobia je potrebné špecifikovať druh paliva a obsah síry.

Táto metóda sa nepoužije, ak na palubách lodí nie sú k dispozícii palivové dodacie listy (BDN), najmä v prípadoch, keď sa ako palivo používa náklad, napríklad odparený skvapalnený zemný plyn (LNG).

Podľa existujúcich predpisov dohovoru MARPOL (príloha VI) palivový dodací list (BDN) je povinný a má sa uchovávať na palube počas obdobia troch rokov po dodaní lodného paliva tak, že je okamžite k dispozícii. Pravidelná inventúra palivových nádrží na palube je založená na odčítaniach palivových nádrží. Na určenie objemu v čase odčítania palivovej nádrže sa používajú tabuľky pre príslušné palivové nádrže. Neistota spojená s palivovým dodacím listom sa uvedie v pláne monitorovania. Odčítania palivových nádrží sa vykonávajú s využitím vhodných metód, ako sú automatizované systémy, sondy a hladinomery. Metóda sondovania nádrže a súvisiaca neistota sa uvedú v pláne monitorovania.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 12.7.2012, s. 30).

Ak sa množstvo natankovaného paliva alebo množstvo paliva, ktoré zostalo v nádržiach, určuje v objemových jednotkách vyjadrených v litroch, spoločnosť prepočíta toto množstvo z objemu na hmotnosť pomocou hodnôt skutočnej hustoty. Spoločnosť určí skutočnú hustotu pomocou jednej z týchto metód:

- a) palubné meracie systémy;
- b) hustota nameraná dodávateľom paliva pri natankovaní paliva a zaznamenaná na faktúre za palivo alebo na palivovom dodacom liste (BDN).

Skutočná hustota sa vyjadrí v kg/litre a určí sa pre príslušnú teplotu pri konkrétnom meraní. V prípadoch, keď nie sú hodnoty skutočnej hustoty k dispozícii, sa pre daný druh paliva štandardný faktor hustoty len čo ho posúdi overovateľ.

2. Metóda B: Monitorovanie palivovej nádrže na palube

Táto metóda vychádza z odčítaní všetkých palivových nádrží na palube. Odčítania nádrží sa vykonávajú denne, keď je loď na mori, a vždy, keď loď tankuje alebo vypúšťa palivo.

Kumulované zmeny hladiny v palivovej nádrži medzi dvoma odčítaniami predstavujú spotrebu paliva za dané obdobie.

Obdobie je čas medzi dvoma zastaveniami v prístave alebo čas v prístave. V prípade paliva použitého počas takéhoto obdobia je potrebné špecifikovať druh paliva a obsah síry.

Odčítania palivových nádrží sa vykonajú s využitím vhodných metód, ako sú automatizované systémy, sondy a hladinomery. Metóda sondovania nádrže a súvisiaca neistota sa uvedú v pláne monitorovania.

Ak sa množstvo natankovaného paliva alebo množstvo paliva, ktoré zostalo v nádržiach, určuje v objemových jednotkách vyjadrených v litroch, spoločnosť prepočíta toto množstvo z objemu na hmotnosť pomocou hodnôt skutočnej hustoty. Spoločnosť určí skutočnú hustotu pomocou jednej z týchto metód:

- a) palubné meracie systémy;
- b) hustota nameraná dodávateľom paliva pri natankovaní paliva a zaznamenaná na faktúre za palivo alebo na palivovom dodacom liste (BDN);
- c) hustota nameraná v testovacej analýze vykonávanej v akreditovanom laboratóriu na testovanie paliva, ak je k dispozícii.

Skutočná hustota sa vyjadrí v kg/litre a určí sa pre príslušnú teplotu pri konkrétnom meraní. V prípadoch, keď nie sú hodnoty skutočnej hustoty k dispozícii, sa pre daný druh paliva použije štandardný faktor hustoty, len čo ho posúdi overovateľ.

3. Metóda C: Prietokomery pre príslušné procesy spaľovania

Táto metóda vychádza z prietoku paliva nameraného na palube. Údaje zo všetkých prietokomerov napojených na príslušné zdroje emisií CO₂ sa skombinujú, aby sa určila celková spotreba za konkrétne obdobie.

Obdobie je čas medzi dvoma zastaveniami v prístave alebo čas v prístave. V prípade paliva použitého počas takéhoto obdobia je potrebné monitorovať druh paliva a obsah síry.

Použitie metód kalibrácie a neistota súvisiaca s použitými prietokomerami sa uvedú v pláne monitorovania.

Ak sa množstvo spotrebovaného paliva určuje v objemových jednotkách vyjadrených v litroch, spoločnosť prepočíta toto množstvo z objemu na hmotnosť pomocou hodnôt skutočnej hustoty. Spoločnosť určí skutočnú hustotu pomocou jednej z týchto metód:

- a) palubné meracie systémy;
- b) hustota nameraná dodávateľom paliva pri natankovaní paliva a zaznamenaná na faktúre za palivo alebo na palivovom dodacom liste (BDN).

Skutočná hustota sa vyjadrí v kg/litre a určí sa pre príslušnú teplotu pri konkrétnom meraní. V prípadoch, keď nie sú hodnoty skutočnej hustoty k dispozícii, sa pre daný druh paliva použije štandardný faktor hustoty, len čo ho posúdi overovateľ.

4. Metóda D: Priame meranie emisií CO₂

Priame merania emisií CO₂ možno použiť v prípade plavieb a v prípade emisií CO₂, ku ktorým dochádza v prístavoch podliehajúcich právomoci členského štátu. Vypúšťaný CO₂ zahŕňa CO₂, ktorý vypúšťajú hlavné motory, pomocné motory, plynové turbíny, kotly a inertné plynové generátory. V prípade lodí, ktorých nahlasovanie je založené na tejto metóde, sa spotreba paliva vypočíta pomocou nameraných emisií CO₂ a príslušného emisného faktora relevantných palív.

Táto metóda je založená na prietokoch emisií CO₂ vo výfukoch (komínoch), ktoré sa určia tak, že koncentrácia CO₂ výfukového plynu sa vynásobí prietokom výfukového plynu.

Použité metódy kalibrácie a neistota súvisiaca s použitými zariadeniami sa uvedú v pláne monitorovania.

PRÍLOHA II

Monitorovanie ostatných relevantných informácií

A. MONITOROVANIE NA BÁZE JEDNOTLIVÝCH PLAVIEB (ČLÁNOK 9)

1. Na účely monitorovania ostatných relevantných informácií na báze jednotlivých plavieb (článok 9 ods. 1) spoločnosti dodržiavajú tieto pravidlá:

- a) dátum a čas odchodu a príchodu sa uvádzajú v Greenwichskom strednom čase (GMT). Čas strávený na mori sa vypočíta na základe informácií o odchode z prístavu a príchode do prístavu a nezahŕňa čas kotvenia;
- b) precestovaná vzdialenosť môže byť buď vzdialenosť najpriamejšej trasy medzi prístavom odchodu a prístavom príchodu alebo skutočná precestovaná vzdialenosť. V prípade, že sa použije vzdialenosť najpriamejšej trasy medzi prístavom odchodu a prístavom príchodu, by sa mal zohľadniť konzervatívny korekčný faktor, aby sa zabezpečilo, že nedôjde k výraznému podhodnoteniu precestovanej vzdialenosti. V pláne monitorovania sa uvedie, ktorý spôsob výpočtu vzdialenosti sa používa, a prípade potreby aj použitý korekčný faktor. Precestovaná vzdialenosť sa vyjadri v námorných míľach;
- c) prepravné činnosti sa určia tak, že sa precestovaná vzdialenosť vynásobí množstvom prepravovaného nákladu;
- d) v prípade osobných lodí sa na vyjadrenie prepravovaného nákladu použije počet cestujúcich. V prípade všetkých ostatných kategórií lodí sa množstvo prepravovaného nákladu vyjadri v metrických tonách alebo podľa potreby v štandardných kubických metroch nákladu;
- e) pri lodiach ro-ro sa prepravovaný náklad vymedzuje ako počet jednotiek nákladu (nákladných a osobných áut atď.) alebo ako dĺžka pruhov („lane meters“), ktoré sa vynásobia predvolenými hodnotami pre ich hmotnosť. Ak sa náklad prepravovaný loďami ro-ro vymedzuje podľa prílohy B k norme CEN EN 16258 (2012) zameranej na metodiku výpočtu spotreby energie a emisií skleníkových plynov v prepravných službách a ich nahlasovanie (preprava tovaru a osôb), uvedené vymedzenie sa podľa tohto nariadenia považuje za vyhovujúce.

Na účely tohto nariadenia je „loď ro-ro“ loď určená na prepravu jednotiek typu „roll-on-roll-off“ alebo s nákladným priestorom určeným pre takúto prepravu;

- f) v prípade kontajnerových lodí sa náklad vymedzuje ako celková hmotnosť v metrických tonách nákladu alebo ako počet dvadsať stôp ekvivalentných jednotiek (TEU) vynásobený predvolenými hodnotami pre ich hmotnosť. Ak sa náklad prepravovaný kontajnerovou loďou vymedzuje v súlade s uplatniteľnými usmerneniami IMO alebo nástrojmi podľa Dohovoru o bezpečnosti ľudského života na mori (dohovor SOLAS), takéto vymedzenie sa podľa tohto nariadenia považuje za vyhovujúce.

Na účely tohto nariadenia „kontajnerová loď“ je loď určená výhradne na prepravu kontajnerov v ložnom priestore a na palube;

- g) určenie prepravovaného nákladu pre iné kategórie lodí, ako sú osobné lode, osobné lode ro-ro a kontajnerové lode, umožní v prípade potreby zohľadniť hmotnosť a objem prepravovaného nákladu a počet pasažierov. Medzi tieto kategórie okrem iného patria tankery, lode na hromadný náklad, lode na prepravu bežného nákladu, lode na prepravu mrazených výrobkov a prepravné lode na vozidlá a kombinované prepravné lode.

2. S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre uplatňovanie písmena g) odseku 1 Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov technické pravidlá upresňujúce parametre uplatniteľné na každú z iných kategórií lodí uvedených v danom písmene.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú najneskôr do 31. decembra 2016 v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 24 ods. 2

Komisia môže v prípade potreby prostredníctvom vykonávacích aktov zrevidovať uplatniteľné parametre uvedené v odseku 1 písm. g). Komisia môže tieto parametre v prípade potreby zrevidovať aj s cieľom zohľadniť zmeny tejto prílohy podľa článku 5 ods. 2 Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 24 ods. 2

3. Spoločnosti sa pri dodržiavaní pravidiel uvedených v odsekoch 1 a 2 tiež môžu rozhodnúť zahrnúť osobitné informácie týkajúce sa ľadovej triedy lode a plavby na zamrznutom mori.

B. MONITOROVANIE NA ROČNEJ BÁZE (ČLÁNOK 10)

Na účely monitorovania ostatných relevantných informácií z hľadiska klímy na ročnej báze dodržiavajú spoločnosti tieto pravidlá:

Hodnoty, ktoré sa majú monitorovať podľa článku 10, sa určia súhrnom príslušných údajov z jednotlivých plavieb.

Priemerná energetická efektívnosť sa monitoruje pomocou najmenej štyroch ukazovateľov: spotreba paliva na vzdialenosť, spotreba paliva na prepravnú činnosť, emisie CO₂ na vzdialenosť a emisie CO₂ na prepravnú činnosť, ktoré sa vypočítajú takto:

spotreba paliva na vzdialenosť = celková ročná spotreba paliva/celková precestovaná vzdialenosť

spotreba paliva na prepravnú činnosť = celková ročná spotreba paliva/celková vykonaná preprava

emisie CO₂ na vzdialenosť = celkové ročné emisie CO₂/celková precestovaná vzdialenosť

emisie CO₂ na prepravnú činnosť = celkové ročné emisie CO₂/celková vykonaná preprava.

Spoločnosti sa pri dodržiavaní týchto pravidiel môžu rozhodnúť zahrnúť aj osobitné informácie týkajúce sa ľadovej triedy lode a plavby na zamrznutom mori, ako aj ďalšie informácie týkajúce sa spotrebovaného paliva a vypusteného CO₂ diferencované podľa iných kritérií, ako sú kritériá vymedzené v pláne monitorovania.

PRÍLOHA III

Prvky, ktoré treba zohľadniť v delegovaných aktoch stanovených v článkoch 15 a 16

A. POSTUPY OVEROVANIA

- Právomoci overovateľov;
- dokumenty, ktoré spoločnosti predkladajú overovateľom;
- posúdenie rizika, ktoré vykonávajú overovatelia;
- posúdenie zhody plánu monitorovania;
- overenie správy o emisiách;
- úroveň významnosti;
- primerané uistenie pre overovateľov;
- skreslené informácie a nezrovnalosti;
- obsah správy o overení;
- odporúčania na zlepšenia;
- komunikácia medzi spoločnosťami, overovateľmi a Komisiou.

B. AKREDITÁCIA OVEROVATEĽOV

- Ako sa dá požiadať o akreditáciu pre činnosť v oblasti lodnej dopravy;
 - ako budú vnútroštátne akreditačné orgány posudzovať overovateľov na účely vydania osvedčenia o akreditácii;
 - ako budú vnútroštátne akreditačné orgány vykonávať dohľad s cieľom potvrdiť trvanie akreditácie;
 - požiadavky na vnútroštátne akreditačné orgány, aby boli kompetentné akreditovať overovateľov pre činnosť v oblasti lodnej dopravy, vrátane odkazu na harmonizované normy.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/758**z 29. apríla 2015****o požiadavkách typového schválenia pri zavádzaní palubného systému eCall využívajúceho službu tiesňovej linky 112 a o zmene smernice 2007/46/ES**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Komplexný systém Únie pre typové schvaľovanie motorových vozidiel sa zaviedol smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽³⁾.
- (2) Na úrovni Únie boli harmonizované technické požiadavky na typové schvaľovanie motorových vozidiel, ktoré zohľadňujú veľký počet prvkov týkajúcich sa bezpečnosti a životného prostredia, aby sa tak zabezpečila vysoká úroveň bezpečnosti cestnej premávky v celej Únii.
- (3) Zavedenie služby eCall dostupnej vo všetkých vozidlách a vo všetkých členských štátoch je od roku 2003 jedným z hlavných cieľov Únie v oblasti bezpečnosti cestnej premávky. Na dosiahnutie tohto cieľa sa v rámci prístupu dobrovoľného zavedenia začalo viacero iniciatív, ktoré zatiaľ však neboli príliš úspešné.
- (4) V záujme ďalšieho zvýšenia bezpečnosti cestnej premávky sa v oznámení Komisie z 21. augusta 2009 „eCall: čas na zavedenie“ navrhli nové opatrenia na zavedenie palubnej tiesňovej služby v Únii. Jedným z navrhovaných opatrení bolo stanoviť povinnosť zabudovať palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 do všetkých nových typov vozidiel počínajúc kategóriami vozidiel M₁ a N₁, ako sú vymedzené v prílohe II k smernici 2007/46/ES.
- (5) Európsky parlament 3. júla 2012 prijal uznesenie o systéme eCall: nové služby čísla 112 pre občanov, v ktorej vyzval Komisiu, aby v rámci smernice 2007/46/ES predložila návrh s cieľom zabezpečiť povinné zavedenie verejného systému eCall využívajúceho linku 112 do roku 2015.
- (6) Naďalej je potrebné v celej Únii zlepšiť fungovanie služby tiesňovej linky 112, aby poskytovala pohotovú a účinnú pomoc v núdzových situáciách.
- (7) Systém eCall Únie má znížiť počet úmrtí v Únii, ako aj závažnosť zranení spôsobených dopravnými nehodami vďaka včasnému upozorneniu záchranných služieb. Povinným zavádzaním palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 spolu s potrebnou a koordinovanou modernizáciou infraštruktúry verejných mobilných bezdrôtových komunikačných sietí na prenos volaní eCall a stredísk tiesňového volania na prijatie a spracovanie volaní eCall by sa zabezpečila dostupnosť tejto služby pre všetkých občanov, čím by sa prispelo k zníženiu počtu úmrtí a závažných zranení, nákladov súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou, dopravných zápch spôsobených dopravnými nehodami a ďalších nákladov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 2. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 28. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (8) V súlade s článkom 1 ods. 1 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady 585/2014/EÚ ⁽¹⁾ členské štáty najneskôr šesť mesiacov pred začatím uplatňovania tohto nariadenia, no v každom prípade najneskôr 1. októbra 2017 zavedú na svojom území infraštruktúru stredísk tiesňového volania potrebnú na riadne prijímanie a spracúvanie všetkých volaní eCall. V súlade s článkom 3 rozhodnutia 585/2014/EÚ členské štáty do 24. decembra 2015 podajú Komisii správu o stave vykonávania uvedeného rozhodnutia. Ak bude výsledkom správ záver, že infraštruktúra stredísk tiesňového volania pre eCall nebude funkčná do 1. októbra 2017, Komisia by mala prijať vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť zavedenie infraštruktúry stredísk tiesňového volania pre eCall.
- (9) Členské štáty by v súlade s bodom 4 odporúčania Komisie 2011/750/EÚ ⁽²⁾ mali zabezpečiť, aby operátori mobilných sietí do 31. decembra 2014 vo svojich sieťach zaviedli mechanizmy na spracúvanie rozlišovacieho prvku systému eCall. Ak záverom preskúmania podľa bodu 6 uvedeného odporúčania bude, že rozlišovací prvok systému eCall nebude zavedený do 31. marca 2016, Komisia by mala prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby operátori mobilných sietí zaviedli mechanizmus na spracúvanie rozlišovacieho prvku systému eCall.
- (10) Poskytnutie presných a spoľahlivých informácií o polohe je základným prvkom účinného fungovania palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112. Preto je vhodné požadovať, aby bol kompatibilný so službami poskytovanými v rámci programov Galileo a Európskej geostacionárnej navigačnej prekrývacej služby (EGNOS) ustanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1285/2013 ⁽³⁾. Systém vytvorený v rámci programu Galileo je nezávislý globálny systém satelitnej navigácie a systém vytvorený v rámci programu EGNOS je regionálny systém satelitnej navigácie, ktorý zlepšuje kvalitu signálu celosvetového systému na určovanie polohy (GPS).
- (11) Povinné vybavenie vozidiel palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 by sa malo zo začiatku týkať len nových typov osobných automobilov a ľahkých úžitkových vozidiel (kategórie M₁ a N₁), pre ktoré už existuje vhodný mechanizmus vytvárania volaní. Komisia by mala ďalej posúdiť možnosť rozšíriť požiadavku na vybavenie vozidiel palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 v blízkej budúcnosti aj na ďalšie kategórie vozidiel, ako sú ťažké nákladné vozidlá, autobusy, autokary, dvojkoľosové motorové vozidlá a poľnohospodárske traktory, a to s cieľom prípadne predložiť legislatívny návrh.
- (12) Vybavenie existujúcich typov vozidiel, ktoré sa budú vyrábať od 31. marca 2018, palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 by sa malo v záujme rýchlejšieho šírenia tohto systému podporovať. Pri typoch vozidiel, ktoré boli typovo schválené pred 31. marcom 2018, existuje možnosť doplniť ich výbavu systémom eCall na dobrovoľnej báze.
- (13) Verejná interoperabilná služba eCall pre celú Úniu založená na jednotnom európskom čísle tiesňového volania 112 a systémoch eCall podporovaných službami tretích strán (služby volania eCall STS) môžu existovať spoločne pod podmienkou, že sa prijímajú opatrenia nevyhnutné na zaistenie kontinuity poskytovania služby spotrebiteľom. V záujme zaistenia kontinuity verejnej služby eCall využívajúcej tiesňovú linku 112 vo všetkých členských štátoch počas celej životnosti vozidla a zaručenia nepretržitej automatickej dostupnosti verejnej služby eCall využívajúcej tiesňovú linku 112 by mali byť všetky vozidlá vybavené službou eCall využívajúcou tiesňovú linku 112, a to bez ohľadu na to, či si majiteľ vozidla zvolí službu volania eCall STS.
- (14) Spotrebitelia by mali mať k dispozícii reálny prehľad o palubnom systéme eCall využívajúcom tiesňovú linku 112 a o palubnom systéme eCall pre služby tretích strán, ak je vozidlo takýmto systémom vybavené, a úplné a spoľahlivé informácie týkajúce sa všetkých doplnkových funkcií či služieb súvisiacich s ponúkanou súkromnou záchrannou službou a palubnými aplikáciami tiesňového volania či volania o pomoc, ako aj informácie týkajúce sa úrovne služby, ktorú možno očakávať pri kúpe týchto služieb tretích strán, a súvisiacich nákladov. Systém služby eCall využívajúci tiesňovú linku 112 je verejná služba všeobecného záujmu, ku ktorej by preto mali mať všetci spotrebitelia bezplatný prístup.
- (15) Povinné vybavenie vozidiel palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 by sa nemalo dotknúť práva žiadnej zo zainteresovaných strán, ako sú výrobcovia automobilov a nezávislí prevádzkovatelia, ponúkať

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 585/2014/EÚ z 15. mája 2014 o zavedení interoperabilnej služby eCall v celej EÚ (Ú. v. EÚ L 164, 3.6.2014, s. 6).

⁽²⁾ Odporúčanie Komisie 2011/750/EÚ z 8. septembra 2011 o podpore služby eCall v sieťach elektronickej komunikácie na prenos tiesňových volaní pomocou linky 112 na celom území EÚ (systém eCall) (Ú. v. EÚ L 303, 22.11.2011, s. 46).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1285/2013 z 11. decembra 2013 o zriadení a využívaní európskych systémov satelitnej navigácie, ktorým sa ruší nariadenie Rady (ES) č. 876/2002 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 1).

doplňkové záchranné služby a/alebo služby s pridanou hodnotou paralelne s palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 alebo na základe neho. Akékoľvek doplňkové služby by však mali byť navrhnuté tak, aby zbytočne nerozptyľovali vodiča, neovplyvňovali fungovanie palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 ani nebránili v efektívnej práci centráľ tiesňového volania. Palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 a systém poskytujúci súkromné služby alebo služby s pridanou hodnotou by mali byť navrhnuté tak, aby výmena osobných údajov medzi nimi nebola možná. Ak sa takéto služby poskytujú, mali by byť v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi v oblasti bezpečnosti, ochrany a ochrany údajov a mali by byť pre spotrebiteľov vždy dobrovoľné.

- (16) Aby sa zabezpečila možnosť slobodného výberu zo strany zákazníka a spravodlivá hospodárska súťaž, ako aj podpora inovácie a zvyšovanie konkurencieschopnosti odvetvia informačných technológií Únie na globálnom trhu, systémy eCall by sa z dôvodu možných budúcich palubných aplikácií alebo služieb mali zakladať na interoperabilnej, normalizovanej a zabezpečenej platforme s otvoreným prístupom. Keďže si to vyžaduje technickú a právnu podporu, Komisia by mala bezodkladne na základe konzultácií so všetkými zainteresovanými stranami vrátane výrobcov vozidiel a nezávislých hospodárskych subjektov posúdiť všetky možnosti na podporu a zabezpečenie takejto platformy s otvoreným prístupom, a ak je to vhodné, na tento účel predložiť legislatívnu iniciatívu. Okrem toho by mal byť palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 dostupný za primeraný poplatok nepresahujúci nominálnu hodnotu a bez diskriminácie pre všetkých nezávislých prevádzkovateľov na účely opravy a údržby v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽¹⁾.
- (17) Aby sa zachovala celistvosť systému typového schvaľovania, mali by sa na účely tohto nariadenia akceptovať len také palubné systémy eCall využívajúce tiesňovú linku 112, ktoré je možné plne odskúšať.
- (18) Palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 je núdzový systém a ako taký si vyžaduje najvyššiu úroveň spoľahlivosti. Je potrebné zaistiť presnosť minimálneho súboru údajov a hlasového prenosu a kvalitu a pripraviť jednotný režim skúšok na zaistenie dlhej životnosti a trvanlivosti palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112. Preto by sa mali v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/45/EÚ ⁽²⁾ vykonávať pravidelné kontroly technického stavu.
- (19) Požiadavky na ochranu cestujúcich v prípade čelného a bočného nárazu sa podľa smernice 2007/46/ES netýkajú vozidiel vyrábaných v malých sériách a vozidiel schválených podľa článku 24 uvedenej smernice. Tieto vozidlá by preto mali byť oslobodené od povinnosti dodržiavať požiadavky týkajúce sa systému eCall stanovené v tomto nariadení. Okrem toho, niektoré vozidlá kategórie M₁ a N₁ nie je možné z technických príčin vybaviť vhodným mechanizmom na vytvorenie volania eCall.
- (20) Vozidlá na osobitné účely by mali spĺňať požiadavky týkajúce sa systému eCall stanovené v tomto nariadení v prípade, že základné/nedokončené vozidlo je vybavené potrebným mechanizmom na vytvorenie volania.
- (21) Každé spracúvanie osobných údajov prostredníctvom palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 by malo spĺňať pravidlá ochrany údajov stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽³⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽⁴⁾, aby sa tak osobitne zabezpečilo, že vozidlá vybavené palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 v bežnom stave prevádzky pomocou linky 112 nebudú sledovateľné a nebudú nijakým spôsobom nepretržite sledované, a že minimálny súbor údajov zasielaný palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 bude obsahovať len minimálne informácie potrebné na primerané spracovanie tiesňových volaní. Takto by sa mali zohľadniť odporúčania pracovnej skupiny pre ochranu jednotlivcov v súvislosti so spracovaním osobných údajov zriadenej podľa článku 29 smernice 95/46/ES (ďalej len „pracovná skupina pre ochranu údajov zriadená podľa článku 29“), ktoré sú uvedené v jej pracovnom dokumente o dôsledkoch pre ochranu osobných údajov a súkromie v rámci iniciatívy eCall prijatom 26. septembra 2006.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/45/EÚ z 3. apríla 2014 o pravidelnej kontrole technického stavu motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel a o zrušení smernice 2009/40/ES (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 51).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (22) Výrobcovia by mali vykonať všetky potrebné opatrenia s cieľom dosiahnuť súlad s pravidlami týkajúcimi sa ochrany súkromia a údajov uvedenými v tomto nariadení, a to v súlade s článkami 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie ⁽¹⁾.
- (23) Výrobcovia vozidiel by pri plnení technických požiadaviek mali do palubných systémov integrovať technické formy ochrany údajov a mali by dodržiavať zásadu ochrany súkromia už v štádiu návrhu.
- (24) Informácie o existencii bezplatného verejného systému eCall založeného na jednotnom európskom čísle tiesňového volania 112, o práve majiteľa vozidla rozhodnúť sa používať uvedený systém namiesto systému volania eCall STS a o spracúvaní údajov, ktoré sa uskutočňuje prostredníctvom palubného systému eCall využívajúceho linku 112, by mali výrobcovia poskytovať ako súčasť technickej dokumentácie odovzdávanej s vozidlom. Uvedené informácie by mali tiež byť k dispozícii na stiahnutie na internete.
- (25) Údaje prenesené prostredníctvom palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 a spracúvané strediskami tiesňového volania možno do záchranných služieb a servisných partnerov uvedených v rozhodnutí č. 585/2014/EÚ previesť len v prípade incidentov súvisiacich s volaniami eCall a za podmienok stanovených v tomto rozhodnutí a používajú sa výlučne na dosiahnutie cieľov tohto rozhodnutia. Údaje z palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 spracúvané strediskami tiesňového volania sa neprevádzajú žiadnym tretím stranám bez výslovného predchádzajúceho súhlasu dotknutej osoby.
- (26) Európske organizácie pre normalizáciu, Európsky inštitút pre telekomunikačné normy (ETSI) a Európsky výbor pre normalizáciu (CEN) vytvorili spoločné normy pre zavedenie celoeurópskej služby eCall, ktoré by sa mali uplatňovať na účely tohto nariadenia, čím sa umožní technologický vývoj palubnej služby eCall, zabezpečí sa interoperabilita a kontinuita služby v celej Únii a znížia sa náklady na jej zavedenie pre Úniu ako celok.
- (27) Aby sa zabezpečilo uplatňovanie spoločných technických požiadaviek týkajúcich sa palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112, v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie by mala byť na Komisiu delegovaná právomoc prijímať akty týkajúce sa oslobodenia určitých tried vozidiel kategórií M₁ a N₁ od povinnosti zabudovať palubné systémy eCall, stanovenia podrobných technických požiadaviek a skúšok pre typové schválenie ES vozidiel týkajúce sa ich palubných systémov eCall a typové schvaľovanie ES systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek navrhnutých a vyrobených pre tieto vozidlá, ako aj stanovenia podrobných technických pravidiel a skúšobných postupov, ktorých cieľom je uplatňovanie určitých pravidiel spracúvania osobných údajov a zabezpečiť to, aby sa neuskutočnila žiadna výmena osobných údajov medzi palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 a systémami tretích strán. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a s príslušnými zainteresovanými stranami, najmä s organizáciami na ochranu spotrebiteľov, ako aj s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov a pracovnou skupinou pre ochranu údajov zriadenou podľa článku 29 v súlade s platnými právnymi predpismi. Pri príprave a tvorbe delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (28) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o praktické opatrenia na posúdenie zamedzenia sledovateľnosti a sledovania, vzor pre informovanie používateľov a správne opatrenia na účely typového schválenia ES týkajúce sa vzoru pre informačné dokumenty, ktoré poskytujú výrobcovia na účely typového schválenia, vzoru osvedčenia o typovom schválení ES a vzoru značky typového schválenia ES. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (29) Výrobcovia vozidiel by mali mať dostatočný čas na prispôsobenie sa technickým požiadavkám stanoveným v tomto nariadení.
- (30) Toto nariadenie je novým samostatným nariadením v kontexte postupu typového schvaľovania ES stanovenom v smernici 2007/46/ES, preto by sa prílohy I, III, IV a XI k tejto smernici mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (31) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to dosiahnutie vnútorného trhu prostredníctvom zavedenia spoločných technických požiadaviek týkajúcich sa nových typovo schválených vozidiel vybavených palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (32) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý 29. októbra 2013 vydal svoje stanovisko ⁽²⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú všeobecné požiadavky pre typové schválenie ES vozidiel, pokiaľ ide o palubné systémy eCall využívajúce tiesňovú linku 112 a systémy, komponenty a samostatné technické jednotky palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na vozidlá kategórie M₁ a N₁, ako sú vymedzené v bodoch 1.1.1 a 1.2.1 v časti A prílohy II k smernici 2007/46/ES, a na systémy, komponenty a samostatné technické jednotky palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 navrhnuté a vyrobené pre tieto vozidlá.

Nevzťahuje sa na tieto vozidlá:

- a) vozidlá vyrábané v malých sériách schválených podľa článkov 22 a 23 smernice 2004/46/ES;
 - b) vozidlá schválené podľa článku 24 smernice 2007/46/ES;
 - c) vozidlá, ktoré z technických dôvodov nie je možné vybaviť vhodným mechanizmom na vytvorenie volania eCall, určené v súlade s odsekom 2.
2. Komisia je oprávnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 8, v ktorých určí triedy vozidiel z kategórií M₁ a N₁, ktoré z technických dôvodov nie je možné vybaviť vhodným mechanizmom na vytvorenie volania eCall, a to na základe štúdie posúdenia nákladov a prínosov vykonanej alebo nariadenej Komisiou a po zohľadnení všetkých príslušných bezpečnostných a technických aspektov.

Prvé takéto delegované akty sa prijímajú do 9. júna 2016.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa okrem vymedzení pojmov uvedených v článku 3 smernice 2007/46/ES uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112“ je núdzový systém obsahujúci palubné zariadenie a prostriedky na vytvorenie, riadenie a vykonanie prenosu volania eCall, ktorý je aktivovaný buď automaticky palubnými senzormi, alebo manuálne a ktorý prostredníctvom verejnej mobilnej bezdrôtovej komunikačnej siete prenáša minimálny súbor údajov a pomocou linky 112 vytvára audiokanál medzi osobami vo vozidle a strediskom tiesňového volania pre eCall;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 38, 8.2.2014, s. 8.

2. „eCall“ je tiesňové volanie z vozidla na linku 112, ktoré sa vytvorí automaticky aktivovaním palubnými senzormi alebo manuálne a ktoré prostredníctvom verejných mobilných bezdrôtových komunikačných sietí prenáša minimálny súbor údajov a vytvára audiokanál medzi vozidlom a strediskom tiesňového volania pre eCall;
3. „stredisko tiesňového volania“ je fyzické miesto, ktoré ako prvé prijíma tiesňové volania v rámci zodpovednosti verejného orgánu alebo súkromnej organizácie uznanej príslušným členským štátom;
4. „najvhodnejšie stredisko tiesňového volania“ je stredisko, ktoré príslušné orgány vopred určia na prijímanie tiesňových volaní z určitej oblasti alebo tiesňových volaní určitého typu;
5. „stredisko tiesňového volania pre eCall“ je najvhodnejšie stredisko tiesňového volania, ktoré vopred určia orgány na prvotné prijatie a spracovanie volaní eCall;
6. „minimálny súbor údajov“ sú informácie určené podľa normy Telematika v cestnej doprave. Elektronická bezpečnosť. Minimálny súbor dát pre eCall (STN EN 15722:2011), ktoré sa odosielaajú do strediska tiesňového volania pre eCall;
7. „palubné zariadenie“ je zariadenie pevne zabudované vo vozidle, ktoré poskytuje palubné údaje alebo má prístup k palubným údajom, ktoré sú potrebné na uskutočnenie transakcie eCall prostredníctvom verejnej mobilnej bezdrôtovej komunikačnej siete;
8. „transakcia eCall“ je zriadenie relácie mobilnej bezdrôtovej komunikácie vo verejnej bezdrôtovej komunikačnej sieti, prenos minimálneho súboru údajov z vozidla do strediska tiesňového volania pre eCall a vytvorenie audiokanála medzi vozidlom a týmto strediskom;
9. „verejná mobilná bezdrôtová komunikačná sieť“ je mobilná bezdrôtová komunikačná sieť dostupná verejnosti v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES ⁽²⁾;
10. „volanie eCall podporované službami tretích strán“ alebo „volanie eCall STS“ je palubné tiesňové volanie poskytovateľovi služieb tretích strán, ktoré sa uskutočňuje automaticky aktivovaním palubnými senzormi alebo manuálne a ktoré prostredníctvom verejných mobilných bezdrôtových komunikačných sietí prenáša minimálny súbor údajov a vytvára audiokanál medzi vozidlom a poskytovateľom služieb tretích strán;
11. „poskytovateľ služieb tretích strán“ je organizácia uznaná vnútroštátnymi orgánmi za oprávnenú prijímať volanie eCall STS a postúpiť minimálny súbor údajov stredisku tiesňového volania pre eCall;
12. „palubný systém eCall pre služby tretích strán“ je systém aktivovaný automaticky palubnými senzormi alebo manuálne, ktorý prostredníctvom verejných mobilných bezdrôtových komunikačných sietí prenáša minimálny súbor údajov a vytvára audiokanál medzi vozidlom a poskytovateľom služieb tretích strán.

Článok 4

Všeobecné povinnosti výrobcov

Výrobcovia preukazujú, že všetky nové typy vozidiel uvedené v článku 2 sú vybavené pevne zabudovaným palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 v súlade s týmto nariadením a delegovanými a vykonávacími aktmi prijatými podľa tohto nariadenia.

Článok 5

Osobitné povinnosti výrobcov

1. Výrobcovia zabezpečia, aby všetky nové typy ich vozidiel a systémy, komponenty a samostatné technické jednotky palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 navrhnuté a vyrobené pre tieto vozidlá boli vyrobené a schválené v súlade s týmto nariadením a v delegovaných a vykonávacích aktoch prijatých podľa tohto nariadenia.
2. Výrobcovia preukážu, že všetky nové typy vozidiel sú vyrobené tak, aby bolo v prípade závažnej nehody, zistenej aktiváciou jedného alebo viacerých senzorov alebo procesorov vo vozidle, ktorá sa stane na území Únie, zabezpečené automatické vytvorenie volania eCall na jednotné európske číslo tiesňového volania 112.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51).

Výrobcovia preukážu, že nové typy vozidiel sú vyrobené tak, aby bola zabezpečená aj možnosť manuálneho vytvorenia volania eCall na jednotné európske číslo tiesňového volania 112.

Výrobcovia zabezpečia, aby ovládanie manuálneho spustenia palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 bolo navrhnuté tak, aby sa predišlo nesprávnemu použitiu.

3. Odsekom 2 nie je dotknuté právo majiteľa vozidla použiť okrem palubného systému eCall využívajúceho linku 112 aj palubný systém eCall pre služby tretích strán poskytujúci rovnaké služby, a to za predpokladu, že sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) palubný systém eCall pre služby tretích strán spĺňa normu STN EN 16102:2011 Inteligentné dopravné systémy. eCall. Prevádzkové požiadavky na podporu tretej strany;
- b) výrobcovia zabezpečia, aby bol vždy aktívny len jeden systém a aby sa v prípade nefunkčnosti palubného systému eCall pre služby tretích strán automaticky spustil palubný systém eCall využívajúci linku 112;
- c) majiteľ vozidla má vždy právo rozhodnúť sa použiť namiesto palubného systému pre služby tretích strán palubný systém eCall využívajúci linku 112;
- d) výrobcovia zahrnú do návodu na obsluhu informácie o práve uvedenom v písmene c).

4. Výrobcovia zabezpečia, aby prijímače v palubných systémoch eCall využívajúcich tiesňovú linku 112 boli kompatibilné so službami určovania polohy poskytovanými systémami Galileo a EGNOS. Výrobcovia sa môžu navyše rozhodnúť aj pre kompatibilitu s inými satelitnými navigačnými systémami.

5. Na účely typového schválenia ES sa prijímajú len tie palubné systémy eCall využívajúce tiesňovú linku 112, či už trvalo zabudované do vozidla alebo so samostatným typovým schválením, ktoré možno podrobiť skúškam.

6. Výrobcovia preukážu, že v prípade výskytu závažnej systémovej poruchy, ktorá by spôsobila neschopnosť vytvoriť volanie eCall na linku 112, budú osoby vo vozidle upozornené.

7. Palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 je prístupný za primeraný poplatok nepresahujúci nominálnu hodnotu a bez diskriminácie pre všetkých nezávislých prevádzkovateľov na účely opravy a údržby v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007.

8. Komisia je oprávnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 8, v ktorých stanoví podrobné technické požiadavky a skúšky na typové schválenie ES vozidiel, pokiaľ ide o ich palubné systémy eCall využívajúce tiesňovú linku 112, a typové schválenie ES systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek palubných systémov eCall využívajúcich tiesňovú linku 112.

Technické požiadavky a skúšky uvedené v prvom pododseku sa zakladajú na požiadavkách stanovených v odsekoch 2 až 7 a podľa potreby na existujúcich normách týkajúcich sa volania eCall vrátane:

- a) EN 16072:2011: Inteligentný dopravný systém. Elektronická bezpečnosť. Prevádzkové požiadavky na celoeurópske eCall;
- b) EN 16062:2011: Inteligentné dopravné systémy. Elektronická bezpečnosť. Aplikačné protokoly vysokej úrovne (HLAP) eCall;
- c) CEN/TS 16454:2013: Inteligentné dopravné systémy. Elektronická bezpečnosť. Testovanie zhody eCall od začiatku do konca týkajúcej sa zhody palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 s celoeurópskym systémom eCall;
- d) EN 15722:2011: Inteligentné dopravné systémy. Elektronická bezpečnosť. Minimálny súbor dát pre eCall;
- e) EN 16102:2011: Inteligentné dopravné systémy. eCall. Prevádzkové požiadavky na podporu tretej strany;
- f) akýchkoľvek ďalších európskych normách týkajúcich sa systémov eCall prijatých v súlade s postupmi stanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 ⁽¹⁾ alebo predpisoch Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov (predpisy EHK OSN) týkajúcich sa systémov eCall, ku ktorým Únia pristúpila.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 o európskej normalizácii, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 87/95/EHS a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 12).

Prvé takéto delegované akty sa prijímajú do 9. júna 2016.

9. Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 8 na účely aktualizácie verzií noriem uvedených v odseku 8 tohto článku v prípade prijatia novej verzie.

Článok 6

Pravidlá týkajúce sa ochrany súkromia a osobných údajov

1. Týmto nariadením nie sú dotknuté smernice 95/46/ES a 2002/58/ES. Akékoľvek spracúvanie osobných údajov prostredníctvom palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 spĺňa pravidlá ochrany osobných údajov stanovené v uvedených smerniciach.
2. Osobné údaje spracúvané podľa tohto nariadenia sa použijú len na účely spracovania núdzových situácií uvedených v článku 5 ods. 2 prvom pododseku.
3. Osobné údaje spracúvané podľa tohto nariadenia sa neuchovávajú dlhšie, ako je nevyhnutné na účely spracovania núdzových situácií uvedených v článku 5 ods. 2 prvom pododseku. Tieto údaje sa úplne vymažú hneď, ako už nie sú na tento účel potrebné.
4. Výrobcovia zabezpečia, aby palubné systémy eCall využívajúce tiesňovú linku 112 neboli sledovateľné ani neboli nijakým spôsobom nepretržite sledované.
5. Výrobcovia zabezpečia, aby sa údaje vo vnútornej pamäti palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 automaticky a nepretržite odstraňovali. Uchovávať sa môžu len tri posledné polohy vozidla, pokiaľ je to nevyhnutne potrebné na určenie aktuálnej polohy a smeru jazdy v čase udalosti.
6. Uvedené údaje nesmú byť pred vytvorením volania eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 dostupné mimo palubného systému pre žiadne subjekty.
7. Do palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 sa zabudujú technológie na zvýšenie ochrany súkromia, aby sa tak pre používateľov systému eCall zabezpečila náležitá úroveň ochrany súkromia, a rovnako aj potrebné záruky na zabránenie sledovaniu a zneužitiu.
8. Minimálny súbor údajov zasielaný palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 obsahuje iba minimálne množstvo informácií, ako sa uvádzajú v norme EN 15722:2011: Telematika v cestnej doprave. Elektronická bezpečnosť. Minimálny súbor dát pre eCall. Palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 sa neprenášajú žiadne ďalšie údaje. Minimálny súbor dát je uchovávaný spôsobom, ktorý umožňuje jeho úplné a trvalé vymazanie.
9. Výrobcovia zabezpečia, aby sa v návode na použitie uviedli jasné a zrozumiteľné informácie o spracúvaní údajov, ktoré sa uskutočňuje v rámci palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112. Ide o tieto informácie:
 - a) odkaz na právny základ spracúvania údajov;
 - b) skutočnosť, že palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 je štandardne nastavený ako aktívny;
 - c) spôsoby spracúvania údajov, ktoré vykonáva palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112;
 - d) osobitné účely spracúvania v rámci systému eCall, ktoré sa obmedzujú na núdzové situácie uvedené v článku 5 ods. 2 prvom pododseku;
 - e) typy zhromažďovaných a spracúvaných údajov a informácie o príjemcoch týchto údajov;
 - f) čas, počas ktorého sa údaje uchovávajú v palubnom systéme eCall využívajúcom tiesňovú linku 112;
 - g) skutočnosť, že nedochádza k nepretržitému sledovaniu vozidla;
 - h) spôsoby vykonávania práv dotknutých osôb, ako aj kontaktná služba príslušná na spracovávanie žiadostí o prístup;
 - i) akékoľvek ďalšie potrebné informácie týkajúce sa sledovateľnosti, sledovania a spracúvania osobných údajov v súvislosti s poskytovaním služby volania eCall STS a/alebo ďalších služieb s pridanou hodnotou, ktoré musí výslovne odsúhlasiť majiteľ a ktoré sú v súlade so smernicou 95/46/ES. Osobitne sa zohľadní skutočnosť, že môžu existovať rozdiely medzi spracúvaním údajov vykonávaným prostredníctvom palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 a palubných systémov eCall pre služby tretích strán alebo ďalších služieb s pridanou hodnotou.

10. Aby sa predišlo nedorozumeniu v súvislosti so sledovanými účelmi a pridanou hodnotou spracúvania, informácie uvedené v odseku 9 sa v návode na použitie uvedú oddelene pre palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 a palubné systémy eCall pre služby tretích strán pred použitím systému.

11. Výrobcovia zabezpečia, aby palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 a každý ďalší systém poskytujúci službu volania eCall STS alebo službu s pridanou hodnotou boli navrhnuté tak, aby výmena osobných údajov medzi nimi nebola možná. Nevyužívanie systému poskytujúceho službu volania eCall STS alebo službu s pridanou hodnotou alebo odmietnutie dotknutej osoby udeliť súhlas so spracúvaním jej osobných údajov na účely služby volania eCall STS alebo služby s pridanou hodnotou nesmie negatívne ovplyvniť využívanie palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112.

12. Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 8 s cieľom stanoviť:

- a) podrobné technické požiadavky a skúšobné postupy týkajúce sa uplatňovania pravidiel spracúvania osobných údajov uvedených v odsekoch 2 a 3;
- b) podrobné technické požiadavky a skúšobné postupy s cieľom zabezpečiť, aby sa neuskutočnila výmena osobných údajov medzi palubným systémom eCall využívajúcim tiesňovú linku 112 a systémami tretích strán, ako sa uvádza v odseku 11.

Prvé takéto delegované akty sa prijímú do 9. júna 2016.

13. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov ustanoví:

- a) praktické opatrenia na posúdenie zamedzenia sledovateľnosti a sledovania vozidla podľa odsekov 4, 5 a 6;
- b) vzor pre informovanie používateľa podľa odseku 9.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 10 ods. 2

Prvé takéto vykonávacie akty sa prijímú do 9. júna 2016.

Článok 7

Povinnosti členských štátov

S účinnosťou od 31. marca 2018 vnútroštátne orgány udeľujú typové schválenie ES, pokiaľ ide o palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112, pre nové typy vozidiel a nové typy systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek palubných systémov eCall využívajúcich tiesňovú linku 112 navrhnutých a vyrobených pre tieto vozidlá, ktoré spĺňajú ustanovenia tohto nariadenia a delegovaných a vykonávacích aktov prijatých podľa tohto nariadenia.

Článok 8

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 2 ods. 2, článku 5 ods. 8 a 9 a článku 6 ods. 12 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 8. júna 2015. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2 ods. 2, článku 5 ods. 8 a 9 a článku 6 ods. 12 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2 ods. 2, článku 5 ods. 8 a 9 a článku 6 ods. 12 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 9

Vykonávacie akty

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanovia správne opatrenia na účely typového schválenia ES vozidiel s ohľadom na palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 a systémy, komponenty a samostatné technické jednotky palubného systému eCall využívajúceho tiesňovú linku 112 navrhnuté a vyrobené pre tieto vozidlá, ako sa vyžaduje v článku 5 ods. 1, týkajúce sa:

- a) vzorov pre informačné dokumenty poskytované výrobcami na účely typového schválenia;
- b) vzorov osvedčení o typovom schválení ES;
- c) vzoru/vzorov značky typového schválenia ES.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 10 ods. 2.

Prvé takéto vykonávacie akty sa prijímú do 9. júna 2016.

Článok 10

Postup výboru

1. Komisii pomáha Technický výbor – motorové vozidlá (TCMV) zriadený podľa článku 40 ods. 1 smernice 2007/46/ES. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 11

Sankcie

1. Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách uplatniteľných v prípade nedodržania ustanovení tohto nariadenia a delegovaných a vykonávacích aktov prijatých podľa tohto nariadenia výrobcami. Prijmú všetky potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo vykonávanie týchto sankcií. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii a bezodkladne jej oznámia akékoľvek ich dodatočné zmeny, ktoré ich ovplyvňujú.
2. Medzi typy nedodržania ustanovení, ktoré majú podliehať sankciám, patria minimálne tieto:
 - a) nepravdivé vyhlásenie počas postupu schválenia alebo postupu vedúceho k zrušeniu;
 - b) falšovanie výsledkov skúšok na účely typového schválenia;
 - c) neposkytnutie údajov alebo technických špecifikácií, ktoré by mohli viesť k zrušeniu, zamietnutiu alebo odobratiu typového schválenia;
 - d) porušenie ustanovení článku 6;
 - e) konanie v rozpore s ustanoveniami u článku 5 ods. 7.

Článok 12

Podávanie správ a preskúmanie

1. Do 31. marca 2021 Komisia vypracuje hodnotiacu správu o dosiahnutých výsledkoch, pokiaľ ide o palubný systém eCall využívajúci tiesňovú linku 112 vrátane miery jeho rozšírenia, a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade. Komisia preskúma, či by sa mal rozsah pôsobnosti tohto nariadenia rozšíriť na ďalšie kategórie vozidiel, akými sú napríklad ťažké nákladné vozidlá, autobusy a autokary, dvojkoľesové motorové vozidlá a poľnohospodárske traktory. V prípade potreby predloží Komisia na tento účel legislatívny návrh.

2. V nadväznosti na rozsiahle konzultácie so všetkými príslušnými zainteresovanými stranami a štúdiu na posúdenie nákladov a prínosov Komisia posúdi, či sú potrebné požiadavky na interoperabilnú, normalizovanú a zabezpečenú platformu s otvoreným prístupom. Komisia v prípade potreby a najneskôr do 9. júna 2017 prijme legislatívnu iniciatívu na základe týchto požiadaviek.

Článok 13

Zmeny smernice 2007/46/ES

Prílohy I, III, IV a XI k smernici 2007/46/ES sa týmto menia v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.

Článok 14

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 2 ods. 2, článok 5 ods. 8 a 9, článok 6 ods. 12 a 13 a články 8, 9, 10 a 12 sa uplatňujú od 8. júna 2015.

Články, ktoré sa neuvádzajú v druhom odseku tohto článku, sa uplatňujú od 31. marca 2018.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA

Zmeny smernice 2007/46/ES

Smernica 2007/46/ES sa mení takto:

1. V prílohe I sa dopĺňajú tieto body:

„12.8. Systém eCall

12.8.1. Prítomnosť: áno/nie ⁽¹⁾

12.8.2. technický opis alebo výkresy zariadenia: ...“

2. V časti I oddiele A prílohy III sa dopĺňajú tieto body:

„12.8. Systém eCall

12.8.1. Prítomnosť: áno/nie ⁽¹⁾“.

3. V prílohe IV sa časť I mení takto:

a) Do tabuľky sa dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Regulačný akt	Uplatniteľnosť									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758	X			X“						

b) Doplnok 1 sa mení takto:

i) Do tabuľky 1 sa dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Regulačný akt	Špecifiká	Uplatniteľnosť a špecifické požiadavky
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758		Neuplatňuje sa.“

ii) Do tabuľky 2 sa dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Regulačný akt	Špecifiká	Uplatniteľnosť a špecifické požiadavky
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758		Neuplatňuje sa.“

c) V doplnku 2 sa oddiel 4. Technické požiadavky mení takto:

i) Do časti I sa dopĺňa tento bod: Vozidlá patriace do kategórie M₁:

Bod	Odkaz na regulačný akt	Alternatívne požiadavky
„72	Nariadenie (EÚ) 2015/758 (Systémy eCall)	Požiadavky uvedeného nariadenia sa neuplatňujú.“

ii) Do časti II sa dopĺňa tento bod: Vozidlá patriace do kategórie N₁:

Bod	Odkaz na regulačný akt	Alternatívne požiadavky
„72	Nariadenie (EÚ) 2015/758 (Systémy eCall)	Požiadavky uvedeného nariadenia sa neuplatňujú.“

4. Príloha XI sa mení takto:

a) V doplnku 1 sa do tabuľky dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Odkaz na regulačný akt	M ₁ ≤ 2 500 (*) kg	M ₁ > 2 500 (*) kg	M ₂	M ₃
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758	G	G	N/A	N/A“

b) V doplnku 2 sa do tabuľky dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Odkaz na regulačný akt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758	G	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A“

c) V doplnku 3 sa do tabuľky dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Odkaz na regulačný akt	M ₁
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758	G“

d) V doplnku 4 sa do tabuľky dopĺňa tento bod:

Bod	Predmet	Odkaz na regulačný akt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Systém eCall	Nariadenie (EÚ) 2015/758	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A“

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/759**z 29. apríla 2015,****ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 223/2009 o európskej štatistike****(Text s významom pre EHP a Švajčiarsko)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 338 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Európsky štatistický systém (ďalej len „ESS“) ako partnerstvo vo všeobecnosti úspešne skonsolidoval svoje činnosti s cieľom zabezpečiť rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík vysokej kvality, a to aj zlepšením riadenia ESS.
- (2) Nedávno sa však zistili niektoré jeho slabé stránky, najmä pokiaľ ide o rámec riadenia kvality štatistík.
- (3) Komisia vo svojom oznámení z 15. apríla 2011 s názvom Snaha o spoľahlivé riadenie kvality európskej štatistiky navrhla opatrenia na riešenie týchto slabých stránok a na posilnenie riadenia ESS. Navrhla najmä cieľnú zmenu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ⁽³⁾.
- (4) Rada vo svojich záveroch z 20. júna 2011 uvítala iniciatívu Komisie a zdôraznila význam kontinuálneho zlepšovania riadenia a efektívnosti ESS.
- (5) Mal by sa zohľadniť vplyv nedávneho vývoja v kontexte rámca správy ekonomických záležitostí Únie na oblasť štatistiky, najmä tie aspekty týkajúce sa odbornej nezávislosti, akými sú transparentné postupy prijímania a prepúšťania zamestnancov, pridelovanie rozpočtových prostriedkov a kalendáre uverejňovania, ktoré sú stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1175/2011 ⁽⁴⁾, ako aj tie aspekty, ktoré sa týkajú požiadavky funkčnej nezávislosti orgánov poverených monitorovaním vykonávania vnútroštátnych fiškálnych pravidiel stanovenej v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 473/2013 ⁽⁵⁾.
- (6) Tie aspekty, ktoré sa týkajú odbornej nezávislosti, akými sú transparentné postupy prijímania a prepúšťania zamestnancov, pridelovanie rozpočtových prostriedkov a kalendáre uverejňovania, by sa viac nemali obmedzovať len na štatistiky vytvorené na účely systému rozpočtového dohľadu a postupu pri nadmernom deficite, ale mali by sa uplatňovať na všetky európske štatistiky, ktorých rozvoj, tvorbu a šírenie uskutočňuje ESS.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 374, 4.12.2012, s. 2.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 21. novembra 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 5. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 28. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 z 11. marca 2009 o európskej štatistike a o zrušení nariadenia (ES, Euratom) č. 1101/2008 o prenose dôverných štatistických údajov Štatistickému úradu Európskych spoločností, nariadenia Rady (ES) č. 322/97 o štatistike Spoločenstva a rozhodnutia Rady 89/382/EHS, Euratom o založení Výboru pre štatistické programy Európskych spoločností (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1175/2011 zo 16. novembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 1466/97 o posilnení dohľadu nad stavmi rozpočtov a o dohľade nad hospodárskymi politikami a ich koordinácii (Ú. v. EÚ L 306, 23.11.2011, s. 12).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 473/2013 z 21. mája 2013 o spoločných ustanoveniach o monitorovaní a posudzovaní návrhov rozpočtových plánov a zabezpečení nápravy nadmerného deficitu členských štátov v eurozóne (Ú. v. EÚ L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (7) Okrem toho je primeranosť zdrojov, ktoré sú každoročne alebo viacročne vyčlenené a ktoré sú k dispozícii na pokrytie štatistických potrieb, nevyhnutnou podmienkou zabezpečenia odbornej nezávislosti štatistických orgánov a vysokej kvality štatistických údajov.
- (8) Mala by sa preto posilniť odborná nezávislosť štatistických orgánov a mali by sa zabezpečiť minimálne normy platné v celej Únii. Vedúci národných štatistických úradov by mali dostať osobitné záruky, pokiaľ ide o výkon štatistických úloh, organizačné riadenie a pridelovanie zdrojov. Postupy prijímania vedúcich národných štatistických úradov by mali byť transparentné a založené iba na odborných kritériách. Mali by zaručovať, že bude dodržaná zásada rovnosti príležitostí, najmä pokiaľ ide o rovnosť príležitostí medzi mužmi a ženami.
- (9) Aj keď si spoľahlivé európske štatistiky vyžadujú výraznú odbornú nezávislosť štatistikov, európske štatistiky by mali tiež reagovať na potreby politiky a poskytovať štatistickú podporu pre nové politické iniciatívy na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie.
- (10) Je nevyhnutné konsolidovať a zaručiť nezávislosť štatistického orgánu Únie (Eurostatu) prostredníctvom účinného parlamentného dohľadu a konsolidovať a zaručiť nezávislosť národných štatistických úradov prostredníctvom demokratickej zodpovednosti.
- (11) Okrem toho by sa mal spresniť rozsah koordinačnej úlohy, ktorou boli už národné štatistické úrady poverené, aby sa na vnútroštátnej úrovni dosiahla efektívnejšia koordinácia štatistických činností vrátane riadenia kvality, pričom sa riadne zohľadnia štatistické úlohy vykonávané Európskym systémom centrálnych bánk (ESCB). V rozsahu v akom môžu byť európske štatistiky zostavované národnými centrálnymi bankami (NCB) v postavení členov ESCB, národné štatistické úrady a NCB by mali v súlade s vnútroštátnymi dohodami úzko spolupracovať s cieľom zabezpečiť tvorbu úplných a koherentných európskych štatistík, pričom sa zabezpečí potrebná spolupráca medzi ESS a ESCB.
- (12) S cieľom znížiť zaťaženie štatistických orgánov a respondentov by sa národným štatistickým úradom a iným vnútroštátnym orgánom mal umožniť rýchly a bezplatný prístup k administratívnym záznamom vrátane záznamov vyplnených elektronicky a ich využívanie, a integrácia týchto záznamov do štatistík.
- (13) Európska štatistika by mala byť ľahko porovnateľná a prístupná a mala by sa rýchlo a pravidelne aktualizovať, aby sa zabezpečilo, že politiky Únie a iniciatívy v oblasti financovania plne zohľadňujú vývoj v Únii.
- (14) S národnými štatistickými úradmi by sa navyše malo v skorom štádiu konzultovať o návrhu nových administratívnych záznamov, ktoré by mohli poskytovať údaje na štatistické účely, a o plánovaných zmenách v existujúcich administratívnych zdrojoch alebo o ich zastavení. Mali by tiež dostávať relevantné metaúdaje od vlastníkov administratívnych údajov a mali by koordinovať činnosti v oblasti šandardizácie, ktoré sa týkajú administratívnych záznamov relevantných z hľadiska tvorby štatistických údajov.
- (15) Dôvernosť údajov získaných z administratívnych záznamov by sa mala chrániť v rámci spoločných zásad a usmernení uplatniteľných na všetky dôverné údaje použité pri tvorbe európskych štatistík. Mali by sa tiež vypracovať a uverejniť rámce posudzovania kvality uplatniteľné na tieto údaje, ako aj zásady transparentnosti.
- (16) Všetci používatelia by mali mať prístup k rovnakým údajom v rovnakom čase. Národné štatistické úrady by mali vypracovať kalendáre uverejňovania periodických údajov.
- (17) Dosiahnutím spoluzodpovednosti národných vlád za uplatňovanie Kódexu postupov pri európskej štatistike (ďalej len „kódex postupov“) by sa mohla posilniť kvalita európskej štatistiky a upevniť dôvera používateľov. Na tento účel by záväzok zaistiť dôveru v štatistiku (ďalej len „záväzok“) každého členského štátu mal zahŕňať špecifické príslušby príslušnej vlády daného členského štátu zlepšovať alebo zachovať podmienky vykonávania kódexu postupov pri zohľadnení národných charakteristík. Záväzok, ktorý by sa mal podľa potreby aktualizovať, by mohol zahŕňať vnútroštátne rámce zabezpečovania vysokej kvality vrátane sebahodnotení, opatrení na zlepšenie a mechanizmov monitorovania.
- (18) Komisia (Eurostat) by mala prijať všetky nevyhnutné opatrenia na umožnenie ľahkého online prístupu k úplným a ľahko použiteľným radom údajov. Pravidelné aktualizácie by mali podľa možnosti poskytovať medzimesačné a medzimesačné informácie o každom členskom štáte.

- (19) Keďže tvorba európskych štatistík musí byť založená na dlhodobom operačnom a finančnom plánovaní, aby sa zabezpečil vysoký stupeň nezávislosti, európsky štatistický program by sa mal vzťahovať na rovnaké obdobie ako viacročný finančný rámec.
- (20) Nariadením (ES) č. 223/2009 sa Komisii udeľujú právomoci vykonávať niektoré ustanovenia uvedeného nariadenia v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES⁽¹⁾. V dôsledku nadobudnutia účinnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽²⁾, ktorým sa zrušuje rozhodnutie 1999/468/ES, by sa právomoci udelené Komisii mali uviesť do súladu s uvedeným novým právnym rámcom. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011. Komisia by mala zabezpečiť, aby uvedené vykonávacie akty nespôsobovali veľké dodatočné administratívne zaťaženie členských štátov alebo respondentov.
- (21) Komisia by mala mať právomoc prijímať vykonávacie akty v súlade s článkom 291 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie požiadaviek na kvalitu stanovením postupov, štruktúry a periodicity správ o kvalite, na ktoré sa vzťahujú sektorové právne predpisy, ak nie sú stanovené v sektorových štatistických právnych predpisoch. Komisia by mala zabezpečiť, aby uvedené vykonávacie akty nespôsobovali veľké dodatočné administratívne zaťaženie členských štátov alebo respondentov.
- (22) Na vykonávanie prístupu k dôverným údajom na vedecké účely sú potrebné jednotné podmienky. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na účely stanovenia mechanizmov, pravidiel a podmienok, ktorými sa riadi takýto prístup na úrovni Únie. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.
- (23) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to posilnenie riadenia ESS, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu požiadavky mať k dispozícii spoľahlivé údaje vypracované na úrovni Únie ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (24) Pri vykonávaní tohto nariadenia by sa v súlade s článkami 130 a 338 ZFEÚ mala v plnej miere rešpektovať nezávislosť ESCB pri plnení jeho úloh, ako sa uvádza v protokole č. 4 o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky.
- (25) Konzultovalo sa s Výborom pre ESS.
- (26) Nariadenie (ES) č. 223/2009 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny nariadenia (ES) č. 223/2009

Nariadenie (ES) č. 223/2009 sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) „odborná nezávislosť“ znamená, že štatistika sa musí rozvíjať, tvoriť a šíriť nezávisle, najmä pokiaľ ide o výber postupov, definícií, metodík a zdrojov, ktoré sa majú použiť, a načasovanie a obsah všetkých foriem šírenia, a že uvedené úlohy sa vykonávajú bez akéhokoľvek tlaku politických alebo záujmových skupín alebo orgánov Únie či vnútroštátnych orgánov;“

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Vnútroštátny štatistický orgán určený každým členským štátom ako orgán zodpovedný na vnútroštátnej úrovni za koordináciu všetkých činností v oblasti rozvoja, tvorby a šírenia európskych štatistík, ktoré sú stanovené v európskom štatistickom programe v súlade s článkom 1, (národný štatistický úrad) pôsobí v tomto ohľade ako výhradné kontaktné miesto pre Komisiu (Eurostat) v otázkach štatistiky.

Koordinačná zodpovednosť národného štatistického úradu sa vzťahuje na všetky iné vnútroštátne orgány zodpovedné za rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík, ktoré sú stanovené v európskom štatistickom programe v súlade s článkom 1. Národný štatistický úrad je zodpovedný na vnútroštátnej úrovni najmä za koordináciu štatistického plánovania a podávania správ, monitorovanie kvality, metodiku, prenos údajov a oznamovanie týkajúce sa štatistických opatrení ESS. V rozsahu, v akom môžu byť niektoré z uvedených európskych štatistík zostavované národnými centrálnymi bankami (NCB) v postavení členov Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB), národné štatistické úrady a NCB úzko spolupracujú v súlade s vnútroštátnymi dohodami s cieľom zabezpečiť tvorbu úplných a koherentných európskych štatistík, pričom sa zabezpečí potrebná spolupráca medzi ESS a ESCB, ako sa uvádza v článku 9.“

3. Vkladá sa tento článok:

„Článok 5a

Vedúci národných štatistických úradov a vedúci štatistických útvarov iných vnútroštátnych orgánov

1. Členské štáty v rámci svojho vnútroštátneho štatistického systému zabezpečia odbornú nezávislosť úradníkov zodpovedných za úlohy stanovené v tomto nariadení.

2. Vedúci národných štatistických úradov na uvedený účel:

- a) nesú výhradnú zodpovednosť za rozhodovanie o procesoch, štatistických metódach, normách a postupoch, ako aj o obsahu a načasovaní vydávania štatistických správ a publikácií európskych štatistík, ktorých rozvoj, tvorbu a šírenie vykonáva národný štatistický úrad;
- b) majú splnomocnenie rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa interného riadenia národného štatistického úradu;
- c) pri vykonávaní svojich štatistických úloh konajú nezávisle, a nepožadujú ani neprijímajú pokyny od žiadnej vlády alebo inej inštitúcie, orgánu, úradu alebo subjektu;
- d) zodpovedajú za štatistické činnosti a plnenie rozpočtu národného štatistického úradu;
- e) uverejňujú výročnú správu a môžu vyjadrovať pripomienky k otázkam týkajúcim sa pridelenia rozpočtových prostriedkov, ktoré sa týkajú štatistických činností národného štatistického úradu;
- f) koordinujú štatistické činnosti všetkých vnútroštátnych orgánov, ktoré zodpovedajú za rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík, ako je uvedené v článku 5 ods. 1;
- g) v prípade potreby vypracúvajú vnútroštátne usmernenia v záujme zabezpečenia kvality pri rozvoji, tvorbe a šírení všetkých európskych štatistík v rámci svojho vnútroštátneho štatistického systému a monitorujú a preskúmajú ich vykonávanie, pričom zodpovedajú za zabezpečenie dodržiavania uvedených usmernení výhradne v rámci národného štatistického úradu a
- h) zastupujú svoj vnútroštátny štatistický systém v rámci ESS.

3. Každý členský štát zabezpečí, aby iné vnútroštátne orgány zodpovedné za rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík vykonávali takéto úlohy v súlade s vnútroštátnymi usmerneniami, ktoré vypracoval vedúci národného štatistického úradu.

4. Členské štáty zabezpečia, aby boli postupy prijímania a vymenúvania vedúcich národných štatistických úradov a prípadne vedúcich štatistických útvarov iných vnútroštátnych orgánov, ktoré tvoria európske štatistiky, transparentné a založené iba na odborných kritériách. Uvedené postupy zabezpečia, aby bola dodržaná zásada rovnosti príležitostí, najmä pokiaľ ide o rovnosť príležitostí medzi mužmi a ženami. Dôvody prepustenia vedúcich národných štatistických úradov alebo ich preloženie na inú pracovnú pozíciu nesmú ohroziť odbornú nezávislosť.

5. Každý členský štát môže zriadiť vnútroštátny orgán pre zaistenie odbornej nezávislosti tvorcov európskych štatistík. Vedúci národných štatistických úradov a prípadne vedúci štatistických útvarov iných vnútroštátnych orgánov vytvárajúcich európske štatistiky môžu využívať poradenstvo týchto orgánov. Postupy prijímania, prekladania a prepúšťania členov takýchto orgánov musia byť transparentné a založené iba na odborných kritériách. Uvedené postupy zabezpečia, aby bola dodržaná zásada rovnosti príležitostí, najmä pokiaľ ide o rovnosť príležitostí medzi mužmi a ženami.“

4. V článku 6 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Na úrovni Únie koná Komisia (Eurostat) nezávisle pri zabezpečovaní tvorby európskych štatistík podľa stanovených pravidiel a štatistických zásad.

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 protokolu č. 4 o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, Komisia (Eurostat) koordinuje štatistické činnosti inštitúcií a orgánov Únie, najmä s cieľom zabezpečiť konzistentnosť a kvalitu údajov a minimalizovať zaťaženie spojené s ohlasovaním. Komisia (Eurostat) môže na tento účel vyzvať ktorúkoľvek inštitúciu alebo orgán Únie na konzultáciu alebo spoluprácu na účel vytvorenia metód a systémov na štatistické účely v ich príslušnej oblasti pôsobnosti. Ktorékoľvek z týchto inštitúcií alebo orgánov, ktoré navrhnu vytvoriť štatistiky, uskutočnia s Komisiou (Eurostatom) konzultácie a zohľadnia akékoľvek odporúčanie, ktoré prípadne vydá na tento účel.“

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 6a

Generálny riaditeľ Komisie (Eurostatu)

1. Eurostat je štatistickým orgánom Únie a generálnym riaditeľstvom Komisie. Na jeho čele stojí generálny riaditeľ.

2. Komisia zabezpečí, aby bol postup prijímania generálneho riaditeľa Eurostatu transparentný a založený na odborných kritériách. Týmto postupom sa zabezpečí, aby bola dodržaná zásada rovnosti príležitostí, najmä pokiaľ ide o rovnosť príležitostí medzi mužmi a ženami.

3. Generálny riaditeľ nesie výhradnú zodpovednosť za rozhodovanie o procesoch, štatistických metódach, normách a postupoch, ako aj o obsahu a načasovaní vydávania štatistických správ a publikácií všetkých štatistík vytvorených Eurostatom. Pri vykonávaní uvedených úloh v oblasti štatistiky koná generálny riaditeľ nezávisle, pričom nepožaduje ani neprijíma pokyny od žiadnej inštitúcie alebo orgánu Únie, ani od žiadnej vlády alebo inej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry.

4. Generálny riaditeľ Eurostatu zodpovedá za štatistické činnosti Eurostatu. Generálny riaditeľ Eurostatu vystúpi ihneď po vymenovaní Komisiou a potom každý rok v rámci „dialógu o štatistike“ pred príslušným výborom Európskeho parlamentu s cieľom diskutovať o záležitostiach, ktoré sa týkajú riadenia v oblasti štatistiky, metodológie a inovácií v štatistike. Generálny riaditeľ Eurostatu uverejňuje výročnú správu.“

6. V článku 11 sa dopĺňajú tieto odseky:

„3. Členské štáty a Komisia prijímú všetky potrebné opatrenia na zachovanie dôvery v európsku štatistiku. Na tento účel sa „záväzky týkajúce sa dôvery v štatistiku“ (ďalej len „záväzky“) členských štátov a Komisie ďalej zameriavajú na zabezpečenie dôvery verejnosti v európsku štatistiku a pokroku vo vykonávaní štatistických zásad obsiahnutých v kódexe postupov. Záväzky obsahujú konkrétne politické záväzky s cieľom zlepšiť alebo prípadne zachovať podmienky vykonávania kódexu postupov, pričom sa uverejnia spoločne s prehľadom určeným pre občanov.

4. Záväzky členských štátov Komisia pravidelne monitoruje na základe výročných správ zaslaných členskými štátmi a v prípade potreby sa aktualizujú.

V prípade, že sa záväzok neuverejní do 9. júna 2017, predloží členský štát Komisii správu o pokroku pri vykonávaní kódexu postupov a v relevantných prípadoch o úsilí vynaloženom v záujme prijatia záväzku a túto správu uverejní. Uvedené správy o pokroku sa pravidelne aktualizujú, minimálne každé dva roky po ich úvodnom uverejnení.

Komisia informuje Európsky parlament a Radu o uverejnených záväzkoch a v prípade potreby predkladá do 9. júna 2018 a potom každé dva roky správy o pokroku.

5. Záväzok prijatý Komisiou pravidelne monitoruje Európske poradné grémium pre riadenie v oblasti štatistiky (ďalej len „ESGAB“). Hodnotenie plnenia tohto záväzku, ktoré vypracuje ESGAB, sa zahrnie do jeho výročnej správy, ktorá sa predkladá Európskemu parlamentu a Rade v súlade s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 235/2008/ES (*). ESGAB podá Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tohto záväzku do 9. júna 2018.

(*) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 235/2008/ES z 11. marca 2008, ktorým sa zriaďuje Európske poradné grémium pre riadenie v oblasti štatistiky (Ú. v. EÚ L 73, 15.3.2008, s. 17).“

7. Článok 12 sa mení takto:

a) odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. V sektorových právnych predpisoch sa môžu takisto stanoviť osobitné požiadavky na kvalitu, ako napríklad cieľové hodnoty a minimálne normy na tvorbu štatistík.

S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie kritérií kvality stanovených v odseku 1 na údaje, na ktoré sa vzťahujú sektorové právne predpisy v osobitných štatistických oblastiach, Komisia prijme vykonávacie akty stanovujúce postupy, štruktúru a periodicitu správ o kvalite, na ktoré sa vzťahujú sektorové právne predpisy. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2

3. Členské štáty predložia Komisii (Eurostatu) správy o kvalite zasielaných údajov vrátane akýchkoľvek pochybností, ktoré majú v súvislosti s presnosťou údajov. Komisia (Eurostat) na základe primeranej analýzy posúdi kvalitu zasielaných údajov a vypracuje a uverejní správy a oznámenia o kvalite európskej štatistiky.“

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„4. V záujme transparentnosti Komisia (Eurostat) v prípade potreby uverejní svoje posúdenie kvality vnútroštátnych príspevkov k európskej štatistike.

5. Ak sektorové právne predpisy ustanovujú pokuty v prípadoch, keď členské štáty skresľujú štatistické údaje, Komisia môže v súlade so zmluvami a takýmito sektorovými právnymi predpismi iniciovať a viesť vyšetrovania podľa potreby, a to vo vhodných prípadoch aj kontroly na mieste, s cieľom zistiť, či je takéto skresľovanie závažné a úmyselné alebo či vyplýva z hrubej nebanlivosti.“

8. V článku 13 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Európsky štatistický program poskytuje rámec na rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík, pričom stanovuje hlavné oblasti a ciele opatrení plánovaných na obdobie, ktoré zodpovedá obdobiu viacročného finančného rámca. Prijíma ho Európsky parlament a Rada. Jeho dosah a efektívnosť nákladov sa posúdi s príslením nezávislých expertov.“

9. V článku 14 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodnúť o prechodnom priamom štatistickom opatrení za predpokladu, že:

a) toto opatrenie nestanovuje zber údajov za viac ako tri referenčné roky;

b) údaje sú už dostupné alebo prístupné v národných štatistických úradoch a iných príslušných vnútroštátnych orgánoch alebo ich možno získať priamo použitím vhodných vzoriek na sledovanie štatistickej populácie na úrovni Únie s primeranou koordináciou s národnými štatistickými úradmi a inými vnútroštátnymi orgánmi a

- c) Únia poskytne finančné príspevky národným štatistickým úradom a iným vnútroštátnym orgánom na pokrytie dodatočných nákladov, ktoré im vzniknú, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (*).

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).“

10. Článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Ročný pracovný program

Komisia do 30. apríla predloží Výboru pre ESS svoj ročný pracovný program na nasledujúci rok.

Komisia pri príprave každého ročného pracovného programu zabezpečí efektívne stanovenie priorít vrátane preskúmania, informovania o štatistických prioritách a pridelovania finančných prostriedkov. Komisia v čo najvyššej miere zohľadní pripomienky Výboru pre ESS. Každý ročný pracovný program vychádza z európskeho štatistického programu a predovšetkým sa v ňom uvedú:

- a) opatrenia, ktoré Komisia považuje za prioritné, pričom sa berie ohľad na potreby politík Únie, finančné obmedzenia na vnútroštátnej úrovni a úrovni Únie, a zaťaženie respondentov;
- b) iniciatívy týkajúce sa preskúmania priorít vrátane negatívnych priorít a znižovania zaťaženia poskytovateľov údajov a tvorcov štatistík a
- c) postupy a akékoľvek právne nástroje, s ktorými Komisia počíta pri realizácii ročného pracovného programu.“

11. Vkladá sa tento článok:

„Článok 17a

Prístup k administratívnym záznamom, ich používanie a integrácia

1. S cieľom znížiť zaťaženie respondentov majú národné štatistické úrady, iné vnútroštátne orgány uvedené v článku 4 a Komisia (Eurostat) právo na prístup ku všetkým administratívnym záznamom a na ich používanie, a to bezodkladne a bezplatne, ako aj na integráciu uvedených administratívnych záznamov do štatistík, v miere potrebnej na rozvoj, tvorbu a šírenie európskych štatistík, ktoré sú stanovené v európskom štatistickom programe v súlade s článkom 1.

2. S národnými štatistickými úradmi a Komisiou (Eurostatom) sa konzultuje o počiatočnom návrhu, následnom rozvoji a zastavení vedenia administratívnych záznamov vytvorených a vedených inými orgánmi, pričom sa na nich podieľajú, čím sa uľahčuje ďalšie používanie uvedených záznamov na účely tvorby európskych štatistík. Podieľajú sa na štandardizačných činnostiach, ktoré sa týkajú administratívnych záznamov, ktoré sú významné pre tvorbu európskych štatistík.

3. Prístup a zapojenie národných štatistických úradov, iných vnútroštátnych orgánov a Komisie (Eurostatu) podľa odsekov 1 a 2 sa obmedzuje na administratívne záznamy v rámci ich príslušného systému verejnej správy.

4. Administratívne záznamy, ktoré ich vlastníci sprístupnia národným štatistickým úradom, iným vnútroštátnym orgánom a Komisii (Eurostatu) s cieľom použiť ich na tvorbu európskych štatistík, sa doplnia relevantnými metaúdajmi.

5. Národné štatistické úrady a vlastníci administratívnych záznamov stanovia potrebné mechanizmy spolupráce.“

12. V článku 20 ods. 4 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Národné štatistické úrady, iné vnútroštátne orgány a Komisia (Eurostat) prijímú všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť zosúladenie zásad a usmernení týkajúcich sa fyzickej a logickej ochrany dôverných údajov. Komisia toto zosúladenie zabezpečí prostredníctvom vykonávacích aktov bez dopĺňania tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2“

13. V článku 23 sa druhý odsek nahrádza takto:

„Komisia stanoví prostredníctvom vykonávacích aktov mechanizmy, pravidlá a podmienky prístupu na úrovni Únie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2“

14. Článok 24 sa vypúšťa

15. Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Porušenie štatistickej dôvernosti

Členské štáty a Komisia prijímú primerané opatrenia na zabránenie a sankcionovanie akýchkoľvek porušení štatistickej dôvernosti. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

16. Článok 27 sa nahrádza takto:

„Článok 27

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre ESS. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/760**z 29. apríla 2015****o európskych dlhodobých investičných fondoch****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Dlhodobé financovanie je kľúčovým nástrojom, ktorý umožňuje nasmerovať európske hospodárstvo na cestu inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu v súlade so stratégiou Európa 2020, vysokej zamestnanosti a konkurencieschopnosti s cieľom budovať hospodárstvo zajtrajška spôsobom, ktorý je menej náchylný na systémové riziká a odolnejší. Európske dlhodobé investičné fondy [European long-term investment funds (ELTIFs) – ďalej len „ELTIF“] poskytujú dlhodobé financovanie na rôzne projekty infraštruktúry, pre nekótované spoločnosti alebo kótované malé a stredné podniky (MSP), ktoré emitujú nástroje vlastného kapitálu alebo dlhové nástroje, pre ktoré neexistuje ľahko identifikovateľný kupujúci. Financovaním takýchto projektov ELTIF prispievajú k financovaniu reálneho hospodárstva Únie a vykonávaniu jej politík.
- (2) Na strane dopytu sú ELTIF schopné zabezpečovať stabilný tok príjmov pre správcov dôchodkov, poisťovne, nadácie, samosprávy a iné subjekty, ktoré sa pravidelne a opakovane musia vyrovnávať so záväzkami a vyhľadávajú dlhodobé výnosy v rámci dobre regulovaných štruktúr. Hoci ELTIF ponúkajú nižšiu likviditu než investície do prevoditeľných cenných papierov, sú schopné zabezpečovať stabilný tok príjmov pre jednotlivých investorov, ktorí sú závislí od pravidelného peňažného toku, ktorý dokáže ELTIF generovať. ELTIF sú takisto schopné ponúkať dobré príležitosti na zhodnotenie kapitálu postupom času pre investorov bez stabilného toku príjmov.
- (3) Niekedy je ťažké získať finančné prostriedky na projekty napríklad v oblasti dopravnej infraštruktúry, výroby alebo distribúcie energie z udržateľných zdrojov, sociálnej infraštruktúry (bytový sektor alebo nemocnice), zavádzania nových technológií a systémov, ktoré znižujú objem používaných zdrojov a energie, či ďalšieho rastu MSP. Finančná kríza ukázala, že medzery vo financovaní by mohla pomôcť vyplniť kombinácia bankových úverov a širšej škály zdrojov financovania, ktoré dokážu lepšie mobilizovať kapitálové trhy. ELTIF môžu v tejto súvislosti zohrávať kľúčovú úlohu a môžu tiež mobilizovať kapitál priťahovaním investorov z tretích krajín.
- (4) Základným cieľom tohto nariadenia je oživiť európske dlhodobé investície v reálnom hospodárstve. Aj dlhodobé investície do projektov, podnikov a infraštruktúry v tretích krajinách môžu pre ELTIF priniesť kapitál, a tým priniesť úžitok európskemu hospodárstvu. Takýmto investíciám by sa preto nemalo brániť.
- (5) Keby sa neprijalo nariadenie stanovujúce pravidlá týkajúce sa ELTIF, mohlo by sa stať, že by sa na vnútroštátnej úrovni prijali rôzne opatrenia, ktoré by pravdepodobne viedli k narušeniu hospodárskej súťaže v dôsledku rozdielov v opatreniach na ochranu investícií. Rôzne vnútroštátne požiadavky na zloženie a diverzifikáciu

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 71.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 126, 26.4.2014, s. 8.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. marca 2015 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. apríla 2015.

portfólia a na oprávnené aktíva, a najmä na investície do komodít, vytvárajú prekážky cezhraničného uvádzania na trh v prípade investičných fondov, ktoré sa zameriavajú na nekótované spoločnosti a reálne aktíva, pretože investori nie sú schopní ľahko porovnávať rôzne ponúkané investičné návrhy. Rôzne vnútroštátne požiadavky spôsobujú aj rozdiely v úrovni ochrany investorov. Okrem toho rôzne vnútroštátne požiadavky týkajúce sa investičných techník, akou je napríklad povolená miera vypožičiavania, používanie finančných derivátových nástrojov, pravidlá uplatniteľné na predaj nakrátko alebo transakcie spočívajúce vo financovaní cenných papierov, vedú k nezrovnalostiam, pokiaľ ide o úroveň ochrany investorov. Rôzne vnútroštátne požiadavky na obdobia vyplácania alebo držby navyše obmedzujú cezhraničný predaj fondov investujúcich do nekótovaných aktív. Tieto rozdiely môžu zvýšením právnej neistoty oslabiť dôveru investorov, keď zvažujú možnosť investovať do takýchto fondov, a obmedziť ich možnosť skutočne si vybrať spomedzi rôznych dlhodobých investičných príležitostí. Z tohto dôvodu je vhodným právnym základom tohto nariadenia článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako sa vykladá v ustálenej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.

- (6) Jednotné pravidlá sú potrebné s cieľom zabezpečiť, aby ELTIF v rámci celej Únie vystupovali ako produkt s jednotným a stabilným profilom. Konkrétnejšie, s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie vnútorného trhu a vysokú úroveň ochrany investorov je potrebné zaviesť jednotné pravidlá výkonu činnosti ELTIF, najmä v súvislosti so zložením ich portfólia a s investičnými nástrojmi, ktoré môžu používať s cieľom získať expozíciu voči dlhodobým aktívam, ako sú nástroje vlastného kapitálu alebo dlhové nástroje emitované kótovanými MSP a nekótovanými spoločnosťami, ako aj reálnym aktívam. Jednotné pravidlá týkajúce sa portfólia ELTIF sú potrebné aj s cieľom zabezpečiť, aby ELTIF, ktoré chcú generovať pravidelný príjem, udržiavali diverzifikované portfólio investičných aktív, ktoré sú vhodné na zachovanie pravidelného peňažného toku. ELTIF sú prvým krokom k vytvoreniu integrovaného vnútorného trhu pre navyšovanie kapitálu, ktorý môže byť nasmerovaný na dlhodobé investície do európskeho hospodárstva. Hladké fungovanie vnútorného trhu s dlhodobými investíciami si vyžaduje, aby Komisia naďalej posudzovala prípadné prekážky, ktoré by mohli brániť cezhraničnému získavaniu dlhodobého kapitálu, a to aj prekážky, ktoré vznikajú ako dôsledok zdaňovania takýchto investícií.
- (7) Je nevyhnutné zabezpečiť, aby sa pravidlá výkonu činnosti ELTIF, najmä v súvislosti so zložením ich portfólia a s investičnými nástrojmi, ktoré môžu používať, priamo uplatňovali na správcov ELTIF, a preto je potrebné prijať tieto nové pravidlá ako nariadenie. Tým sa zabezpečia aj jednotné podmienky používania označenia „ELTIF“, pretože sa zabráni zavádzaniu rozdielnych vnútroštátnych požiadaviek. Správcovia ELTIF by sa mali riadiť rovnakými pravidlami v celej Únii, aby sa posilnila dôvera investorov v ELTIF a zabezpečila trvalá dôveryhodnosť označenia „ELTIF“. Prijatím jednotných pravidiel sa zároveň obmedzuje zložitosť regulačných požiadaviek uplatniteľných na ELTIF. Prostredníctvom jednotných pravidiel sa takisto znižujú náklady správcov na dodržiavanie rôznych vnútroštátnych požiadaviek platných pre fondy, ktoré investujú do kótovaných a nekótovaných spoločností a porovnateľných kategórií reálnych aktív. Platí to najmä v prípade správcov ELTIF, ktorí chcú získavať kapitál za hranicami. Prijatie jednotných pravidiel prispieva aj k odstráneniu narušení hospodárskej súťaže.
- (8) Nové pravidlá týkajúce sa ELTIF sú úzko prepojené so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ⁽¹⁾, keďže uvedená smernica tvorí právny rámec, ktorý upravuje správu alternatívnych investičných fondov (ďalej len „AIF“) a ich uvádzanie na trh v Únii. ELTIF sú podľa definície AIF z EÚ, ktoré spravujú správcovia alternatívnych investičných fondov (ďalej len „správcovia AIF“), ktorí majú povolenie v súlade so smernicou 2011/61/EÚ.
- (9) Zatiaľ čo v smernici 2011/61/EÚ sa stanovuje aj viacfázový režim pre tretie krajiny vzťahujúci sa na správcov AIF z krajín mimo EÚ a na AIF z krajín mimo EÚ, nové pravidlá týkajúce sa ELTIF majú obmedzenejší rozsah s dôrazom na európsky rozmer nového dlhodobého investičného produktu. Z tohto dôvodu sa by mal byť oprávnený ako ELTIF len AIF z EÚ v zmysle vymedzenia v smernici 2011/61/EÚ, a to len v prípade, keď ho spravuje správca AIF z EÚ, ktorý získal povolenie v súlade so smernicou 2011/61/EÚ.
- (10) Nové pravidlá týkajúce sa ELTIF by mali vychádzať z existujúceho regulačného rámca ustanoveného smernicou 2011/61/EÚ a akty prijaté na účely jej vykonávania. Okrem pravidiel stanovených v platnom práve Únie by sa preto mali uplatňovať aj pravidlá pre produkty týkajúce sa ELTIF. Na ELTIF by sa mali vzťahovať najmä pravidlá spravovania a uvádzania na trh stanovené v smernici 2011/61/EÚ. Rovnako by sa na cezhraničné činnosti ELTIF mali zodpovedajúcim spôsobom vzťahovať pravidlá cezhraničného poskytovania služieb a sloboda usadiť sa ustanovené v smernici 2011/61/EÚ. Mali by ich dopĺňať osobitné pravidlá uvádzania na trh určené na cezhraničné uvádzanie ELTIF na trh v celej Únii pre retailových aj profesionálnych investorov.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcov alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (11) Jednotné pravidlá by sa mali vzťahovať na všetky AIF z EÚ, ktoré sa chcú uvádzať na trh ako ELTIF. AIF z EÚ, ktoré sa nechcú uvádzať na trh ako ELTIF, by týmito pravidlami nemali byť viazané, čím takisto súhlasia s tým, že nebudú využívať vyplývajúce výhody. Podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len „PKIPCP“) a AIF z krajín mimo EÚ by nemali byť oprávnené na uvádzanie na trh ako ELTIF.
- (12) S cieľom zabezpečiť, aby ELTIF dodržiavali harmonizované pravidlá platné pre činnosť týchto fondov, je potrebné požadovať, aby povolenia ELTIF udeľovali príslušné orgány. Harmonizované postupy udeľovania povolení a vykonávania dohľadu v prípade správcov AIF podľa smernice 2011/61/EÚ by mal preto dopĺňať osobitný postup udeľovania povolení ELTIF. Mali by sa zaviesť postupy s cieľom zabezpečiť, že ELTIF budú môcť spravovať len správcovia AIF z EÚ, ktorí získali povolenie v súlade so smernicou 2011/61/EÚ a ktorí sú schopní spravovať ELTIF. Mali by sa prijať všetky primerané kroky s cieľom zabezpečiť, že ELTIF bude schopný dodržiavať harmonizované pravidlá platné pre činnosť týchto fondov. Ak sú ELTIF spravované interne a nevymenúva sa externý správca AIF, uplatňuje sa osobitný postup.
- (13) Vzhľadom na to, že AIF z EÚ môžu mať rôzne právne formy, ktoré im automaticky neposkytujú právnu subjektivitu, ustanovenia, v ktorých sa od ELTIF vyžaduje prijímanie opatrení, by sa mali chápať tak, že sa vzťahujú na správcu ELTIF v prípadoch, keď je ELTIF zriadený ako AIF z EÚ, ktorý nemôže konať sám za seba, pretože nemá vlastnú právnu subjektivitu.
- (14) S cieľom zabezpečiť, aby sa ELTIF zameriavali na dlhodobé investície a prispievali k financovaniu udržateľného rastu hospodárstva Únie, by sa v pravidlách týkajúcich sa portfólia ELTIF malo vyžadovať jednoznačné vymedzenie kategórií aktív, ktoré spĺňajú kritériá na investovanie zo strany ELTIF, a podmienok, za ktorých by spĺňali tieto kritériá. ELTIF by mal investovať aspoň 70 % svojho kapitálu do oprávnených investičných aktív. S cieľom zabezpečiť integritu ELTIF je takisto žiaduce zakázať ELTIF, aby sa zapájal do určitých finančných transakcií, ktoré by mohli ohroziť jeho investičnú stratégiu a ciele, pretože by so sebou prinášali riziká, ktoré sa líšia od rizík, ktoré možno očakávať v prípade fondu zameraného na dlhodobé investície. S cieľom zabezpečiť jednoznačné zameranie na dlhodobé investície, ktoré môže byť užitočné pre retailových investorov, ktorí nepoznajú menej konvenčné investičné stratégie, by sa ELTIF nemalo umožniť investovať do finančných derivátových nástrojov, okrem prípadu, ak tak robí na účely hedžingu rizík vyplývajúcich z jeho vlastných investícií. Vzhľadom na likvidnú povahu komodít a finančných derivátových nástrojov, v dôsledku ktorých vzniká voči nim nepriama expozícia, si investície do komodít nevyžadujú dlhodobý záväzok investora, a preto by sa mali vylúčiť z oprávnených investičných aktív. Táto logika neplatí pre investície do infraštruktúry alebo do spoločností, ktoré sú spojené s komoditami alebo ktorých výsledky nepriamo súvisia s výkonnosťou komodít, napríklad poľnohospodárske podniky v prípade poľnohospodárskych komodít alebo elektrárne v prípade energetických komodít.
- (15) Vymedzenie pojmu „dlhodobá investícia“ je veľmi široké. Oprávnené investičné aktíva sú vo všeobecnosti nelikvidné, vyžadujú si záväzky na určitý čas a majú dlhodobý hospodársky profil. Oprávnené investičné aktíva sú neprevoditeľné cenné papiere, a preto nemajú prístup k likvidite sekundárnych trhov. Často si vyžadujú záväzky na pevne určený čas, ktoré obmedzujú ich predajnosť. Keďže však kótované MSP môžu čeliť problémom s likviditou a prístupom k sekundárnemu trhu, mali by sa tiež považovať za kvalifikované portfóliové podniky. Hospodársky cyklus investícií, na ktoré sa zameriavajú ELTIF, je v zásade dlhodobý v dôsledku vysokých kapitálových záväzkov a času potrebného na generovanie výnosov.
- (16) ELTIF by mal mať možnosť investovať do iných aktív, než sú oprávnené investičné aktíva, keďže to môže byť potrebné na efektívne riadenie jeho peňažného toku, ale len pokiaľ je to v súlade s dlhodobou investičnou stratégiou ELTIF.
- (17) Oprávnené investičné aktíva by sa mali chápať tak, že zahŕňajú majetkové účasti, ako sú napríklad nástroje vlastného kapitálu alebo nástroje kvázi vlastného kapitálu, dlhové nástroje v kvalifikovaných portfóliových podnikoch a úvery poskytované takýmto podnikom. Mali by zahŕňať aj majetkovú účasť v iných fondoch zameraných na aktíva, akými sú napríklad investície do nekótovaných spoločností, ktoré emitujú nástroje vlastného kapitálu alebo dlhové nástroje, v prípade ktorých ešte nemusí byť ľahko identifikovateľný kupujúci. Priame držby reálnych aktív, okrem prípadu, keď sú sekuritizované, by tiež mali tvoriť kategóriu oprávnených aktív, za podmienky, že poskytujú predvídateľný peňažný tok, či už pravidelný alebo nepravidelný, v tom zmysle, že ich možno modelovať a oceňovať na základe metódy oceňovania diskontovaných peňažných tokov. Tieto aktíva by mohli indikatívne zahŕňať sociálnu infraštruktúru, ktorá prináša predvídateľné výnosy, ako napríklad

energetickú, dopravnú a komunikačnú infraštruktúru, ako aj vzdelávacie, zdravotnícke a priemyselné zariadenia, ako aj zariadenia sociálnej podpory. Naopak aktíva, ako napríklad umelecké diela, rukopisy, vlnné archívy alebo šperky by nemali byť oprávnené, pretože zvyčajne neprinášajú predvídateľný peňažný tok.

- (18) Oprávnené investičné aktíva by mali zahŕňať reálne aktíva s hodnotou viac než 10 000 000 EUR, ktoré prinášajú hospodársky a sociálny úžitok. Takýmito aktívami sú napríklad infraštruktúra, duševné vlastníctvo, plavidlá, zariadenia, strojové zariadenia, lietadlá alebo železničný či vozový park a nehnuteľnosti. Investície do obchodného vlastníctva alebo bytovej výstavby by mali byť povolené do tej miery, aby slúžili účelu prispievať k inteligentnému, udržateľnému a inkluzívnemu rastu alebo k politikám Únie v oblasti energetiky, regiónov a súdržnosti. Investície do takéhoto nehnuteľného majetku by sa mali jasne dokumentovať, aby sa preukázal dlhodobý záväzok do majetku. Cieľom tohto nariadenia nie je podporovať špekulatívne investovanie.
- (19) Rozsah projektov infraštruktúry znamená, že si tieto projekty vyžadujú veľké množstvo kapitálu investované na dlhé obdobia. Takéto projekty infraštruktúry zahŕňajú infraštruktúru verejných budov ako sú školy, nemocnice alebo väznice, sociálnu infraštruktúru ako sociálne bývanie, dopravnú infraštruktúru ako cesty, hromadné prepravné systémy alebo letiská, energetickú infraštruktúru ako energetické sústavy, projekty v oblasti adaptácie na zmenu klímy a zmierňovania zmeny klímy, elektrárne alebo potrubné systémy, vodohospodársku infraštruktúru ako systémy zásobovania vodou, kanalizačné alebo zavlažovacie systémy, komunikačnú infraštruktúru ako siete a infraštruktúru nakladania s odpadom ako systémy recyklácie alebo zberu odpadu.
- (20) Nástroje kvázi vlastného kapitálu by sa mali chápať tak, že zahŕňajú typ nástroja financovania, ktorý je kombináciou vlastného kapitálu a dlhu, pri ktorom je návratnosť nástroja spojená so ziskom alebo stratou kvalifikovaného portfóliového podniku a pri ktorom nie je plne zaistené vyplatenie nástroja v prípade zlyhania. K takýmto nástrojom patria rôzne nástroje financovania, ako sú podriadené úvery, tiché majetkové účasti, pôžičky s účasťou na zisku, práva účasti na zisku, konvertibilné dlhopisy a dlhopisy s warrantmi.
- (21) S cieľom zohľadniť existujúce obchodné praktiky by sa malo umožniť, aby ELTIF mohol kupovať existujúce akcie kvalifikovaného portfóliového podniku od existujúcich akcionárov daného podniku. Na účely zaistenia čo najrozsiahlejších príležitostí na získavanie kapitálu by sa mali okrem toho umožniť investície do iných ELTIF, európskych fondov rizikového kapitálu (ďalej len „EuFRK“), ktoré upravuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 ⁽¹⁾, a európskych fondov sociálneho podnikania (ďalej len „EuFSP“), ktoré upravuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 ⁽²⁾. S cieľom zabrániť rozptýleniu investícií do kvalifikovaných portfóliových podnikov by ELTIF mali mať možnosť investovať do iných ELTIF, EuFRK a EuFSP len za predpokladu, že tieto iné ELTIF sami neinvestovali viac než 10 % svojho kapitálu do iných ELTIF.
- (22) Využitie finančných podnikov môže byť potrebné v záujme zlúčenia a skordinovania príspevkov rôznych investorov (vrátane verejných investícií) do projektov infraštruktúry. ELTIF by preto mali mať možnosť investovať do oprávnených investičných aktív prostredníctvom finančných podnikov, pokiaľ sa tieto podniky venujú financovaniu dlhodobých projektov ako aj rastu MSP.
- (23) Nekótované spoločnosti môžu mať ťažkosti s prístupom na kapitálové trhy a financovaním ďalšieho rastu a rozvoja. Medzi typické spôsoby získavania financovania patrí súkromné financovanie prostredníctvom majetkovej účasti alebo úverov. Keďže sú takéto nástroje svojou povahou dlhodobými investíciami, vyžadujú si dlhodobý kapitál, ktorý môžu poskytnúť ELTIF. Okrem toho kótované MSP často čelia veľkým prekážkam pri získavaní dlhodobého financovania a ELTIF môžu poskytnúť cenné alternatívne zdroje financovania.
- (24) Kategórie dlhodobých aktív v zmysle tohto nariadenia by mali preto zahŕňať nekótované spoločnosti, ktoré emitujú nástroje vlastného kapitálu alebo dlhové nástroje, v prípade ktorých nemusí byť ľahko identifikovateľný kupujúci, a kótované spoločnosti s maximálnou kapitalizáciou vo výške 500 000 000 EUR.
- (25) Ak má správca ELTIF účasť v portfóliovom podniku, hrozí riziko, že uprednostní svoje vlastné záujmy pred záujmami investorov v ELTIF. S cieľom zabrániť takémuto konfliktu záujmov a zabezpečiť riadnu správu a riadenie spoločnosti, by mal ELTIF investovať len do aktív, ktoré nie sú spojené so správcom ELTIF, s výnimkou prípadov, keď ELTIF investuje do podielových listov alebo akcií iných ELTIF, EuFRK alebo EuFSP, ktoré spravuje správca ELTIF.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch rizikového kapitálu (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch sociálneho podnikania (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 18).

- (26) S cieľom umožniť správcom ELTIF určitý stupeň flexibility investícií ich fondov by sa malo umožniť obchodovanie s inými aktívami, než sú dlhodobé investície, a to do maximálneho limitu 30 % kapitálu ELTIF.
- (27) S cieľom obmedziť riskovanie ELTIF je nevyhnutné znížiť riziko protistrany uložením jasných požiadaviek na diverzifikáciu portfólia ELTIF. Na všetky mimoburzové (OTC) deriváty by sa malo vzťahovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽¹⁾.
- (28) S cieľom zabrániť tomu, aby mal investujúci ELTIF zásadný vplyv na spravovanie iného ELTIF alebo emitujúceho orgánu, je potrebné predchádzať nadmernej koncentrácii zo strany jedného ELTIF v rámci tej istej investície.
- (29) S cieľom umožniť správcom ELTIF získavať ďalší kapitál počas životnosti fondu by títo správcovia mali mať možnosť vypožičiavať si hotovosť až do výšky 30 % hodnoty kapitálu ELTIF. Mala by sa tak zabezpečiť dodatočná návratnosť pre investorov. S cieľom odstrániť riziko nesúladu mien by si mal ELTIF vypožičiavať len v tej mene, v ktorej správca ELTIF očakáva nadobudnutie aktív. S cieľom riešiť otázky súvisiace s činnosťami tieňového bankovníctva, by sa hotovosť, ktorú si ELTIF vypožičal, nemala používať na poskytovanie pôžičiek kvalifikovaným portfóliovým podnikom.
- (30) Vzhľadom na dlhodobú a nelikvidnú povahu investícií ELTIF by správca ELTIF mal mať dostatok času na uplatnenie investičných limitov. Lehota potrebná na uplatnenie týchto limitov by mala zohľadňovať osobitné znaky a charakteristiky investícií, nemala by však presiahnuť päť rokov po dátume povolenia ako ELTIF alebo polovici životnosti ELTIF podľa toho, čo nastane skôr.
- (31) ELTIF sú s ohľadom na profil svojho portfólia a svoje zameranie na kategórie dlhodobých aktív určené na nasmerovanie súkromných úspor do európskeho hospodárstva. ELTIF sa tiež považujú za investičný nástroj, prostredníctvom ktorého skupina Európskej investičnej banky (ďalej len „EIB“) môže smerovať svoje financovanie európskej infraštruktúry alebo MSP. Na základe tohto nariadenia sú ELTIF štruktúrované ako združené investičné nástroje, ktoré zodpovedajú zameraniu skupiny EIB na prispievanie k vyváženému a stabilnému rozvoju vnútorného trhu pre dlhodobé investície v záujme Únie. Vzhľadom na svoje zameranie na kategórie dlhodobých aktív môžu ELTIF plniť svoju vymedzenú úlohu ako prioritný nástroj na splnenie investičného plánu pre Európu stanoveného v oznámení Komisie z 26. novembra 2014.
- (32) Komisia by mala uprednostniť a zefektívniť svoje procesy pre všetky aplikácie ELTIF pre financovanie z EIB. Komisia by mala preto zjednodušiť predkladanie stanovísk alebo príspevkov týkajúce sa akýchkoľvek aplikácií ELTIF pre financovanie z EIB.
- (33) Členské štáty, ako aj regionálne a miestne orgány môžu mať navyše záujem, aby potenciálni investori a verejnosť boli o ELTIF informovaní.
- (34) Bez ohľadu na skutočnosť, že od ELTIF sa nevyžaduje, aby ponúkal práva na vyplácanie pred ukončením svojej životnosti nič by nemalo brániť ELTIF v tom, aby sa snažili o prijatie svojich podielových listov alebo akcií na regulovanom trhu alebo v rámci multilaterálneho obchodného systému, čím by sa investorom poskytla príležitosť na predaj ich podielových listov alebo akcií pred ukončením životnosti ELTIF. V štatúte ani zakladajúcich dokumentoch ELTIF by sa preto nemalo brániť prijatiu podielových listov alebo akcií na obchodovanie na regulovanom trhu alebo v rámci multilaterálneho obchodného systému a nemalo by sa v nich brániť investorom vo voľnom prevode ich podielových listov alebo akcií na tretie strany, ktoré chcú tieto podielové listy alebo akcie kúpiť. Zámerom je podporovať sekundárne trhy ako významné miesto pre retailových investorov na nákup a predaj podielových listov alebo akcií ELTIF.
- (35) Hoci sa o investovanie do ELTIF môžu zaujímať jednotliví investori, nelikvidná povaha väčšiny investícií do dlhodobých projektov vylučuje možnosť, aby ELTIF svojich investorov vyplácal pravidelne. Záväzok jednotlivého investora v súvislosti s investíciou do takýchto aktív je svojou povahou prijatý na celé obdobie investície. Štruktúra ELTIF by preto mala byť v zásade taká, aby pravidelné vyplácanie neponúkali pred ukončením životnosti ELTIF.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (36) V záujme stimulovania investorov, najmä retailových investorov, ktorí by nemuseli mať záujem o dlhodobé zviazanie svojho kapitálu, by ELTIF mali byť schopné svojim investorom ponúkať za určitých podmienok právo predčasného vyplatenia. Preto by mal mať správca ELTIF možnosť rozhodnúť, či zriadi ELTIF s právami na vyplatenie alebo bez nich, podľa investičnej stratégie ELTIF. Ak sa uplatňuje režim s právami na vyplatenie, tieto práva a ich hlavné charakteristiky by mali byť jasne vymedzené vopred a zverejnené v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF.
- (37) S cieľom umožniť účinné vyplácanie podielových listov alebo akcií investorom na konci životnosti ELTIF by mal správca ELTIF začať predávať portfólio aktív ELTIF včas s cieľom zabezpečiť jeho riadne zhodnotenie. Správca ELTIF by mal pri určovaní harmonogramu riadneho odpredaja zohľadňovať rôzne profily splatnosti investícií a čas potrebný na to, kým sa nájde kupujúci pre aktíva, do ktorých je ELTIF investovaný. Vzhľadom na to, že počas tohto obdobia likvidácie je nemožné zachovať investičné limity, mali by sa prestať uplatňovať v čase, keď sa začína obdobie likvidácie.
- (38) S cieľom rozšíriť prístup investorov k ELTIF, má PKIPCP možnosť investovať do podielových listov alebo akcií vydaných ELTIF do tej miery, do akej sú podielové listy alebo akcie ELTIF oprávnené podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾.
- (39) ELTIF by mal mať možnosť, aby pomerne znížil svoj kapitál v prípade, keď sa zbavil svojho aktíva, najmä v prípade investície do infraštruktúry.
- (40) Nekótované aktíva, do ktorých ELTIF investoval, sa môžu začať kótovať na regulovanom trhu počas životnosti fondu. Ak k tomu dôjde, aktíva nemusia viac spĺňať požiadavku na nekótované aktíva podľa tohto nariadenia. S cieľom umožniť správcovi ELTIF odpredať riadnym spôsobom takéto aktíva, ktoré by už neboli oprávnené, aktíva by sa mohli aj naďalej započítavať na účely výpočtu 70 % limitu oprávnených investičných aktív maximálne počas troch rokov.
- (41) Vzhľadom na špecifické charakteristiky ELTIF, ako aj na retailových a profesionálnych investorov, na ktorých sa zameriavajú, je dôležité zaviesť riadne požiadavky na transparentnosť, aby si potenciálni investori dokázali utvoriť informovaný úsudok a aby si boli plne vedomí možných rizík. Okrem spĺňania požiadaviek na transparentnosť uvedených v smernici 2011/61/EÚ by ELTIF mali uverejniť aj prospekt, ktorého obsah by mal zahŕňať všetky informácie, ktoré musia poskytovať podniky kolektívneho investovania uzavretého typu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽²⁾ a s nariadením Komisie (ES) č. 809/2004 ⁽³⁾. V prípade uvádzania ELTIF na trh pre retailových investorov by malo byť povinné zverejniť dokument s kľúčovými informáciami v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 ⁽⁴⁾. Každý marketingový dokument by mal navyše výslovne upozorňovať na rizikový profil ELTIF.
- (42) ELTIF môžu byť zaujímavé pre investorov, ako sú obce, cirkvi, charity a nadácie, ktoré by mali mať možnosť požiadať o to, aby sa k nim pristupovalo ako k profesionálnym klientom za okolností, keď spĺňajú podmienky oddielu II prílohy II k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ⁽⁵⁾.
- (43) Keďže sa ELTIF zameriavajú nie len na profesionálnych, ale aj na retailových investorov v celej Únii, je potrebné, aby sa k dodatočným požiadavkám na uvádzanie na trh už stanoveným v smernici 2011/61/EÚ doplnili určité ďalšie požiadavky na zaistenie primeranej úrovne ochrany retailových investorov. Preto by sa mali sprístupniť

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo 4. novembra 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 809/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokiaľ ide o informácie obsiahnuté v prospekte, ako aj ich formát, uvádzanie odkazov a uverejnenie týchto prospektov a šírenie reklamy (Ú. v. EÚ L 149, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 z 26. novembra 2014 o dokumentoch s kľúčovými informáciami pre štrukturalizované retailové investičné produkty a investičné produkty založené na poistení (PRIIP) (Ú. v. EÚ L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

služby na upisovanie, uskutočňovanie platieb vlastníkom podielových listov alebo akcionárom, spätné odkúpenie alebo vyplatenie podielových listov alebo akcií a na poskytovanie informácií, ktoré sa požadujú od ELTIF a správcu ELTIF. S cieľom zabezpečiť, aby nedochádzalo k znevýhodňovaniu retailových investorov v porovnaní s profesionálnymi investormi, by sa mali okrem toho zaviesť určité záruky, keď sa ELTIF uvádzajú na trh pre retailových investorov. Ak uvádzanie alebo umiestňovanie ELTIF na trh pre retailových investorov uskutočňuje distribútor, takýto distribútor by mal spĺňať príslušné požiadavky smernice 2014/65/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 ⁽¹⁾.

- (44) Správca ELTIF alebo distribútor by mali získať všetky potrebné informácie týkajúce sa poznatkov a skúseností retailového investora, jeho finančnej situácie, ochoty podstupovať riziká, investičných cieľov a časového horizontu, aby posúdili, či je ELTIF vhodný na uvedenie na trh pre tohto retailového investora, pričom okrem iného zohľadňujú životnosť a zamýšľanú investičnú stratégiu ELTIF. Okrem toho, ak životnosť ELTIF, ktorý sa ponúka alebo uvádza na trh pre retailových investorov, presahuje 10 rokov, správca ELTIF alebo distribútor by mali jasne uviesť v písomnej forme, že tento produkt nemusí byť vhodný pre retailových investorov, ktorí nie sú ochotní prevziať na seba taký dlhý a nelikvidný záväzok.
- (45) Pri uvádzaní ELTIF na trh pre retailových investorov by depozitár ELTIF mal spĺňať ustanovenia smernice 2009/65/ES, čo sa týka oprávnených subjektov, ktorým je umožnené vykonávať úlohu depozitárov, dodržiavať pravidlo nezbavenia sa zodpovednosti a opätovného použitia aktív.
- (46) V záujme posilňovania ochrany retailových investorov sa týmto nariadením dodatočne ustanovuje, že pre retailových investorov, ktorých portfólio skladajúce sa z hotovostných vkladov a finančných nástrojov neobsahujúcich žiadne finančné nástroje v podobe kolaterálu nepresahuje 500 000 EUR, by mal správca ELTIF alebo ktorýkoľvek distribútor po vykonaní skúšky vhodnosti a poskytnutí príslušného investičného poradenstva zaručiť, aby retailový investor do ELTIF neinvestoval sumu presahujúcu úhrnom 10 % portfólia investora v ELTIF a počiatočná investovaná suma do jedného alebo viacerých ELTIF je vyššia ako 10 000 EUR.
- (47) Za mimoriadnych okolností vymedzených v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF by sa životnosť ELTIF mohla predĺžiť alebo skrátiť, aby sa umožnila väčšia flexibilita, napríklad v prípade, že projekt sa dokončí neskôr alebo skôr, ako sa očakávalo, s cieľom zosúladiť životnosť s dlhodobou investičnou stratégiou.
- (48) Príslušný orgán pre ELTIF by mal priebežne overovať, či je ELTIF spĺňa požiadavky tohto nariadenia. Vzhľadom na to, že príslušné orgány už majú rozsiahle právomoci podľa smernice 2011/61/EÚ, tieto právomoci treba rozšíriť so zreteľom na toto nariadenie.
- (49) Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ďalej len „ESMA“) zriadený na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ⁽²⁾ by v súvislosti s týmto nariadením mal mať možnosť vykonávať všetky právomoci udelené podľa smernice 2011/61/EÚ a mali by mu byť na tento účel poskytnuté všetky potrebné zdroje, najmä ľudské zdroje.
- (50) ESMA by mal zohrávať ústrednú úlohu pri uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa ELTIF zabezpečovaním jednotného uplatňovania pravidiel Únie vnútroštátnymi príslušnými orgánmi. Keďže ESMA je orgán s veľmi špecializovanými odbornými znalosťami o cenných papieroch a o trhoch s cennými papiermi, je efektívne a vhodné poveriť ho, aby vypracoval a predložil Komisii návrh regulačných technických noriem, ktoré nezahŕňajú politické rozhodnutia. Tieto regulačné technické normy by sa mali týkať okolností, za akých použitie finančných derivátových nástrojov slúži iba ako hedžing rizík vyplývajúcich z investícií, okolností, za akých životnosť ELTIF bude dostatočne dlhá na to, aby zahrnula životný cyklus všetkých jednotlivých aktív ELTIF, s prvkami harmonogramu riadneho odpredaja aktív ELTIF, s definíciami a metódami výpočtu nákladov, ktoré znášajú investori, formami zverejňovania informácií o nákladoch a s charakteristickými vlastnosťami služieb, ktoré majú zriadiť ELTIF v každom členskom štáte, v ktorom majú v úmysle uvádzať na trh podielové listy alebo akcie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (51) Na výmenu, prenos a spracúvanie osobných údajov na účely tohto nariadenia by sa mala v plnom rozsahu vzťahovať smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾.
- (52) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zabezpečiť jednotné požiadavky na investície a podmienky výkonu činnosti ELTIF v celej Únii a súčasne v plnom rozsahu zohľadňovať potrebu vyvážiť bezpečnosť a spoľahlivosť ELTIF s efektívnym fungovaním trhu s dlhodobým financovaním, ako aj nákladmi, ktoré vznikajú jeho rôznym zainteresovaným stranám, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (53) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a predovšetkým ochranu spotrebiteľa, slobodu podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces a právo na ochranu osobných údajov, ako aj právo na prístup k službám všeobecného hospodárskeho záujmu. Toto nariadenie sa má uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a cieľ

1. V tomto nariadení sa stanovujú jednotné pravidlá udeľovania povolení, investičných politík a podmienok výkonu činnosti alternatívnych investičných fondov (ďalej len „AIF z EÚ“) alebo podfondov AIF z EÚ, ktoré sa uvádzajú na trh v Únii ako európske dlhodobé investičné fondy (European long-term investment funds – ďalej len „ELTIF“).
2. Cieľom tohto nariadenia je získať a smerovať kapitál do európskych dlhodobých investícií do reálneho hospodárstva v súlade s cieľom Únie, ktorým je inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast.
3. Členské štáty nesmú ukladať žiadne ďalšie požiadavky v oblasti pôsobnosti tohto nariadenia.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „kapitál“ sú kumulované kapitálové príspevky a nevyplatený viazaný kapitál, vypočítaný na základe súm investovateľných po odpočítaní všetkých poplatkov, nákladov a výdavkov, ktoré priamo alebo nepriamo znášajú investori;
2. „profesionálny investor“ je investor, ktorý sa považuje za profesionálneho klienta alebo ktorý sa môže na požiadanie považovať za profesionálneho klienta v súlade s prílohou II k smernici 2014/65/EÚ;
3. „retailový investor“ je investor, ktorý nie je profesionálnym investorom;
4. „vlastný kapitál“ je vlastnícky podiel v kvalifikovanom portfóliovom podniku, ktorý reprezentujú akcie alebo iné formy účasti na kapitále kvalifikovaného portfóliového podniku emitované pre jeho investorov;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločensťva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

5. „kvázi vlastný kapitál“ je typ nástroja financovania, v rámci ktorého je návratnosť nástroja spojená so ziskom alebo stratou kvalifikovaného portfóliového podniku a v rámci ktorého nie je plne zaistené splatenie nástroja v prípade zlyhania;
6. „reálne aktívum“ je aktívum, ktoré má na základe svojej podstaty a vlastností hodnotu a môže prinášať výnosy, vrátane infraštruktúry a iné aktíva, ktoré prinášajú hospodársky alebo sociálny úžitok, ako je vzdelávanie, poradenstvo, výskum a vývoj a vrátane obchodného vlastníctva alebo bytovej výstavby iba v prípade, že sú neoddeliteľným alebo pridruženým prvkom dlhodobého investičného projektu, ktorý prispieva k cieľu Únie, ktorým je inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast;
7. „finančný podnik“ je ktorýkoľvek z týchto subjektov:
 - a) úverová inštitúcia v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
 - b) investičná spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice 2014/65/EÚ;
 - c) poisťovňa v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽²⁾;
 - d) finančná holdingová spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 20 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - e) holdingová spoločnosť so zmiešanou činnosťou v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 22 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - f) správcovská spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice 2009/65/ES;
 - g) správca AIF v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ;
8. „AIF z EÚ“ je AIF z EÚ v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. k) smernice 2011/61/EÚ;
9. „správca AIF z EÚ“ je správca AIF z EÚ v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. l) smernice 2011/61/EÚ;
10. „príslušný orgán pre ELTIF“ je príslušný orgán AIF z EÚ v zmysle článku 4 ods. 1 písm. h) smernice 2011/61/EÚ;
11. „domovský členský štát ELTIF“ je členský štát, v ktorom bolo ELTIF udelené povolenie;
12. „správca ELTIF“ je správca AIF z EÚ, ktorý má povolenie spravovať ELTIF alebo interne spravovaný ELTIF, ak právna forma ELTIF umožňuje internú správu a ak nebol vymenovaný žiadny externý správca AIF;
13. „príslušný orgán správcu ELTIF“ je príslušný orgán domovského členského štátu správcu AIF v zmysle článku 4 ods. 1 písm. q) smernice 2011/61/EÚ;
14. „požičiavanie cenných papierov“ a „vypožičiavanie cenných papierov“ je každá transakcia, pri ktorej inštitúcia alebo jej protistrana prevádza cenné papiere s príslubom, že dlžník vráti rovnocenné cenné papiere k určitému budúcemu dátumu alebo keď ho o to požiada prevádzajúca strana, pričom sa uvedená transakcia považuje za požičiavanie cenných papierov v prípade inštitúcie, ktorá prevádza cenné papiere, a za vypožičiavanie cenných papierov v prípade inštitúcie, na ktorú sa tieto cenné papiere prevádzajú;
15. „repo obchod“ je repo transakcia v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 83 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
16. „finančný nástroj“ je finančný nástroj uvedený v prílohe I oddiele C k smernici 2014/65/EÚ;
17. „predaj nakrátko“ je činnosť v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2012 ⁽³⁾;
18. „regulovaný trh“ je regulovaný trh v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice 2014/65/EÚ;
19. „multilaterálny obchodný systém“ je multilaterálny obchodný systém v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 22 smernice 2014/65/EÚ.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2012 zo 14. marca 2012 o predaji nakrátko a určitých aspektoch swapov na úverové zlyhanie (Ú. v. EÚ L 86, 24.3.2012, s. 1).

Článok 3

Udelenie povolenia a ústredný verejný register

1. ELTIF sa môže na trh v Únii uvádzať, len ak mu bolo udelené povolenie v súlade s týmto nariadením. Povolenie ako ELTIF je platné pre všetky členské štáty.
2. O povolenie ako ELTIF môžu žiadať a získať ho len AIF z EÚ.
3. Príslušné orgány pre ELTIF štvrtročne informujú ESMA o povoleniach udelených alebo zrušených podľa tohto nariadenia.

ESMA vedie ústredný verejný register so záznamom o každom ELTIF, ktorému bolo udelené povolenie podľa tohto nariadenia, o správcovi ELTIF a o príslušnom orgáne pre ELTIF. Register je prístupný v elektronickej podobe.

Článok 4

Označenie a zákaz zmeny

1. Označenie „ELTIF“ alebo „európsky dlhodobý investičný fond“ vo vzťahu k podniku kolektívneho investovania alebo vo vzťahu k podielovým listom alebo akciám, ktoré emituje, možno používať len ak bolo podniku kolektívneho investovania udelené povolenie v súlade s týmto nariadením.
2. Zakazuje sa, aby sa ELTIF zmenili na také podniky kolektívneho investovania, ktoré nepodliehajú tomuto nariadeniu.

Článok 5

Žiadosť o udelenie povolenia ako ELTIF

1. Žiadosť o udelenie povolenia ako ELTIF sa predkladá príslušnému orgánu pre ELTIF.

Žiadosť o udelenie povolenia ako ELTIF obsahuje:

- a) štatút alebo zakladajúce dokumenty fondu;
- b) informácie o totožnosti navrhovaného správcu ELTIF a o jeho súčasných a predchádzajúcich skúsenostiach a aktivitách v súvislosti so správou fondov;
- c) informácie o totožnosti depozitára;
- d) opis informácií, ktoré sa majú sprístupniť investorom vrátane opisu mechanizmov na riešenie sťažností retailových investorov;

Príslušný orgán pre ELTIF si môže vyžiadať objasnenie a informácie týkajúce sa dokumentov a informácií poskytnutých podľa druhého pododseku.

2. Iba správca AIF z EÚ, ktorý má povolenie podľa smernice 2011/61/EÚ, môže predložiť príslušnému orgánu pre ELTIF žiadosť o súhlas na spravovanie ELTIF, pre ktorý žiada o udelenie povolenia v súlade s odsekom 1. Ak je príslušný orgán pre ELTIF rovnaký ako príslušný orgán správcu AIF z EÚ, takáto žiadosť o udelenie povolenia odkazuje na dokumentáciu predloženú na udelenie povolenia v súlade so smernicou 2011/61/EÚ.

Žiadosť o súhlas na spravovanie ELTIF obsahuje:

- a) písomný súhlas depozitára;
- b) informácie o podmienkach delegovania v súvislosti s riadením portfólia a rizík a správou v súvislosti s ELTIF;
- c) informácie o investičných stratégiách, rizikovom profile a ďalších charakteristických vlastnostiach AIF, na ktorých spravovanie bolo správcovi AIF z EÚ udelené povolenie.

Príslušný orgán pre ELTIF môže príslušný orgán pre správcu AIF z EÚ požiadať o objasnenie a informácie v súvislosti s dokumentáciou uvedenou v druhom pododseku alebo o osvedčenie o tom, či ELTIF patria do rozsahu pôsobnosti povolenia správcu AIF z EÚ na spravovanie AIF. Príslušný orgán správcu AIF z EÚ poskytne odpoveď do 10 pracovných dní od dátumu doručenia žiadosti, ktorú predložil príslušný orgán pre ELTIF.

3. Žiadatelia sú informovaní do dvoch mesiacov od dátumu predloženia úplnej žiadosti o tom, či bolo udelené povolenie ako ELTIF, vrátane schválenia pre správcu AIF z EÚ spravovať ELTIF.

4. Všetky následné zmeny dokumentácie uvedenej v odsekoch 1 a 2 sa bezodkladne oznamujú príslušnému orgánu pre ELTIF.

5. Odchyľne od odsekov 1 a 2 požiada súčasne AIF z EÚ, ktorého právna forma umožňuje internú správu a ktorého riadiaci orgán sa rozhodne nevymenovať externého správcu AIF, o udelenie povolenia ako ELTIF podľa tohto nariadenia a ako správca AIF podľa smernice 2011/61/EÚ.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 smernice 2011/61/EÚ, žiadosť o udelenie povolenia ako interne spravovaný ELTIF obsahuje:

- a) štatút alebo zakladajúce dokumenty fondu;
- b) opis informácií, ktoré sa majú sprístupniť investorom vrátane opisu mechanizmov na riešenie sťažností retailových investorov.

Odchyľne od odseku 3 je interne spravovaný AIF z EÚ informovaný do troch mesiacov od dátumu predloženia úplnej žiadosti o tom, či bolo pre ELTIF udelené povolenie.

Článok 6

Podmienky pre udelenie povolenia ako ELTIF

1. AIF z EÚ získa povolenie ako ELTIF len v prípade, keď jeho príslušný orgán:

- a) je presvedčený, že AIF z EÚ je schopný spĺňať všetky požiadavky tohto nariadenia;
- b) schválil žiadosť správcu AIF z EÚ, ktorý má povolenie spravovať ELTIF v súlade so smernicou 2011/61/EÚ, štatút fondu alebo zakladajúce dokumenty a výber depozitára.

2. Ak AIF z EÚ predloží žiadosť podľa článku 5 ods. 5 tohto nariadenia, príslušný orgán udelí povolenie AIF z EÚ iba v prípade, keď je presvedčený, že tento AIF z EÚ spĺňa požiadavky tohto nariadenia a smernice 2011/61/EÚ vzťahujúce sa na udelenie povolenia správcu AIF z EÚ.

3. Príslušný orgán pre ELTIF môže zamietnuť schválenie žiadosti správcu AIF z EÚ spravovať ELTIF len v prípade, keď správca AIF z EÚ:

- a) nedodríava toto nariadenie;
- b) nedodríava smernicu 2011/61/EÚ;
- c) nezískal povolenie svojho príslušného orgánu spravovať AIF, ktoré uplatňujú druhy investičných stratégií, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, alebo
- d) neposkytol dokumentáciu uvedenú v článku 5 ods. 2 ani žiadne objasnenie či informácie v ňom požadované.

Pred zamietnutím schválenia žiadosti sa príslušný orgán pre ELTIF poradí s príslušným orgánom pre správcu AIF z EÚ.

4. Príslušný orgán pre ELTIF nesmie udeliť povolenie ako ELTIF pre AIF z EÚ, ktorý predložil žiadosť o udelenie povolenia, ak právne dôvody bránia uvádzať jeho podielové listy alebo akcie na trh v jeho domovskom členskom štáte.

5. Príslušný orgán pre ELTIF oznámi AIF z EÚ dôvod jeho zamietnutia udeliť povolenie ako ELTIF.

6. Žiadosť, ktorá bola zamietnutá podľa tejto kapitoly, nemožno opätovne predložiť príslušným orgánom iných členských štátov.

7. Udelenie povolenia ako ELTIF nepodlieha požiadavke, aby ELTIF spravoval správca AIF z EÚ, ktorý má povolenie v domovskom členskom štáte ELTIF, alebo aby správca AIF z EÚ vykonával alebo delegoval činnosti v domovskom členskom štáte ELTIF.

Článok 7

Uplatniteľné pravidlá a zodpovednosť

1. ELTIF vždy dodržiava ustanovenia tohto nariadenia.
2. ELTIF a správca ELTIF vždy dodržiavajú smernicu 2011/61/EÚ.
3. Správca ELTIF je zodpovedný za zabezpečovanie súladu s týmto nariadením a v súlade so smernicou 2011/61/EÚ zodpovedá aj za akékoľvek porušenia tohto nariadenia. Správca ELTIF je zodpovedný aj za všetky straty alebo škody vyplývajúce z nesúladu s týmto nariadením.

KAPITOLA II

POVINNOSTI TÝKAJÚCE SA INVESTIČNÝCH POLITÍK ELTIF

ODDIEL 1

Všeobecné pravidlá a oprávnené aktíva

Článok 8

Podfondy

Ak ELTIF pozostáva z viac než jedného podfondu, každý podfond sa na účely tejto kapitoly považuje za samostatný ELTIF.

Článok 9

Oprávnené investície

1. V súlade s cieľmi uvedenými v článku 1 ods. 2 ELTIF investuje len do týchto kategórií aktív a len za podmienok stanovených v tomto nariadení:
 - a) oprávnené investičné aktíva;
 - b) aktíva uvedené v článku 50 ods. 1 smernice 2009/65/ES.
2. ELTIF nesmie vykonávať žiadnu z týchto činností:
 - a) predávať aktíva nakrátko;
 - b) preberať priamu alebo nepriamu expozíciu voči komoditám okrem iného aj prostredníctvom finančných derivátových nástrojov, osvedčení, ktoré ich zastupujú, indexov, ktoré sú na nich založené, alebo iného prostriedku alebo nástroja, v dôsledku ktorého by vznikla expozícia voči nim;
 - c) uskutočňovať transakcie týkajúce sa požičiavania cenných papierov, vypožičiavania cenných papierov, repo obchodov alebo akýchkoľvek iných zmlúv, ktoré majú rovnaké ekonomické účinky a prinášajú podobné riziká, ak sa to týka viac než 10 % aktív ELTIF;
 - d) používať finančné derivátové nástroje okrem prípadu, keď používanie takýchto nástrojov slúži len na účel hedžingu rizika vyplývajúceho z iných investícií ELTIF.
3. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku ESMA po verejnej konzultácii vypracuje návrh regulačných technických noriem, ktorými sa vymedzia kritériá na určenie okolností, za ktorých použitie finančných derivátových nástrojov slúži len na účel hedžingu rizík charakteristických pre investície uvedené v odseku 2 písm. d).

ESMA predloží tento návrh regulačných technických noriem Komisii do 9. septembra 2015.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 10

Oprávnené investičné aktíva

Aktíva uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a) spĺňajú kritériá na investovanie zo strany ELTIF len v prípade, keď patria do jednej z týchto kategórií:

- a) nástroje vlastného kapitálu alebo nástroje kvázi vlastného kapitálu, ktoré:
 - i) emitoval kvalifikovaný portfóliový podnik a ktoré ELTIF nadobudol od kvalifikovaného portfóliového podniku alebo od tretej strany prostredníctvom sekundárneho trhu;
 - ii) emituje kvalifikovaný portfóliový podnik výmenou za nástroj vlastného kapitálu alebo kvázi vlastného kapitálu, ktorý ELTIF predtým nadobudol od kvalifikovaného portfóliového podniku alebo od tretej strany prostredníctvom sekundárneho trhu;
 - iii) emituje podnik, ktorého kvalifikovaný portfóliový podnik je dcérskou spoločnosťou, v ktorej má väčšinové vlastníctvo, výmenou za nástroj vlastného kapitálu alebo kvázi vlastného kapitálu, ktorý ELTIF nadobudol v súlade s bodmi i) alebo ii) od kvalifikovaného portfóliového podniku alebo od tretej strany prostredníctvom sekundárneho trhu;
- b) dlhové nástroje emitované kvalifikovaným portfóliovým podnikom;
- c) úvery poskytnuté zo strany ELTIF kvalifikovanému portfóliovému podniku, ktorých splatnosť nie je dlhšia ako životnosť ELTIF;
- d) podielové listy alebo akcie jedného alebo viacerých iných ELTIF, EuFRK a EuFSP za predpokladu, že tieto ELTIF, EuFRK a EuFSP sami neinvestovali viac než 10 % svojho kapitálu do ELTIF;
- e) priama držba alebo nepriama držba prostredníctvom kvalifikovaných portfóliových podnikov jednotlivých reálnych aktív s hodnotou aspoň vo výške 10 000 000 EUR alebo ich ekvivalentu v mene, v ktorej vznikajú výdavky a v čase, keď vznikajú výdavky.

Článok 11

Kvalifikovaný portfóliový podnik

1. Kvalifikovaný portfóliový podnik uvedený v článku 10 je portfóliový podnik iný ako podnik kolektívneho investovania, ktorý spĺňa tieto požiadavky:

- a) nie je to finančný podnik;
- b) je to podnik, ktorý:
 - i) nie je prijatý na regulovanom trhu alebo v rámci multilaterálneho obchodného systému, alebo
 - ii) je prijatý na obchodovanie na regulovanom trhu alebo v rámci multilaterálneho obchodného systému a súčasne jeho trhovú kapitalizácia je najviac 500 000 000 EUR;
- c) je usadený v členskom štáte, alebo v tretej krajine za predpokladu, že tretia krajina:
 - i) nie je vysokoriziková a nespolupracujúca jurisdikcia identifikovaná Finančnou akčnou skupinou;
 - ii) podpísal dohodu s domovským členským štátom správcu ELTIF a s každým ďalším členským štátom, v ktorom sa majú podielové listy alebo akcie ELTIF uvádzať na trh, aby sa zabezpečilo, že tretia krajina v plnej miere dodržiava normy stanovené v článku 26 Modelovej zmluvy OECD o zdaňovaní príjmov a majetku a zaručí účinnú výmenu informácií o daňových otázkach vrátane viacstranných dohôd o daniach.

2. Odchylne od odseku 1 písm. a) tohto článku kvalifikovaný portfóliový podnik môže byť finančnou spoločnosťou, ktorá financuje výhradne kvalifikované portfóliové podniky uvedené v odseku 1 tohto článku alebo reálne aktíva uvedené v článku 10 písm. e).

Článok 12

Konflikt záujmov

ELTIF nesmie investovať do oprávneného investičného aktíva, v ktorom správca ELTIF má alebo nadobúda priamy alebo nepriamy podiel inak ako držbou podielových listov alebo akcií ELTIF, EuFSP alebo EuFRK, ktoré spravuje.

ODDIEL 2

Ustanovenia o investičných politikách

Článok 13

Zloženie a diverzifikácia portfólia

1. ELTIF investuje aspoň 70 % svojho kapitálu do oprávnených investičných aktív.
2. ELTIF neinvestuje viac než:
 - a) 10 % svojho kapitálu do nástrojov emitovaných jedným kvalifikovaným portfóliovým podnikom alebo do úverov, ktoré boli tomuto podniku poskytnuté;
 - b) 10 % svojho kapitálu priamo alebo nepriamo do jediného reálneho aktíva;
 - c) 10 % svojho kapitálu do podielových listov alebo akcií jedného ELTIF, EuFRK alebo EuFSP;
 - d) 5 % svojho kapitálu do aktív uvedených v článku 9 ods. 1 písm. b), ak tieto aktíva emitoval jeden subjekt.
3. Súhrnná hodnota podielových listov alebo akcií ELTIF, EuFRK a EuFSP v portfóliu ELTIF nepresahuje 20 % hodnoty kapitálu ELTIF.
4. Súhrnná expozícia ELTIF voči riziku protistrany vyplývajúca z transakcií s mimoburzovými (OTC) derivátmi, zo zmlúv o repo obchodoch alebo zo zmlúv o obrátených repo obchodoch nepresahuje 5 % hodnoty kapitálu ELTIF.
5. Odchylne od odseku 2 písm. a) a b) môže ELTIF zvýšiť 10 % limit stanovený v uvedenom odseku na 20 % za predpokladu, že súhrnná hodnota aktív v držbe ELTIF v kvalifikovaných portfóliových podnikoch a v jednotlivých reálnych aktívach, do ktorých investuje viac než 10 % svojho kapitálu, nepresiahne 40 % hodnoty kapitálu ELTIF.
6. Odchylne od odseku 2 písm. d) môže ELTIF zvýšiť 5 % limit stanovený v tomto odseku na 25 % v prípade, ak dlhopisy emituje úverová inštitúcia, ktorá má svoje registrované sídlo v členskom štáte a zo zákona podlieha osobitnému verejnému dohľadu určenému na ochranu držiteľov dlhopisov. Najmä sumy získané z vydania týchto dlhopisov sa investujú v súlade so zákonom do aktív, ktoré počas celého obdobia platnosti dlhopisov dokážu kryť nároky vyplývajúce z týchto dlhopisov a ktoré v prípade zlyhania emitenta by sa prednostne použili na nahradenie istiny a ako platba vzniknutého úroku.
7. Spoločnosti, ktoré sú zahrnuté v tej istej skupine na účely zostavovania konsolidovanej účtovnej závierky v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁽¹⁾ alebo v súlade s uznanými medzinárodnými účtovnými pravidlami, sa na účely výpočtu limitov uvedených v odsekoch 1 až 6 považujú za jeden kvalifikovaný portfóliový podnik alebo za jeden subjekt.

Článok 14

Korekcia investičných pozícií

Ak ELTIF poruší požiadavky na diverzifikáciu stanovené v článku 13 ods. 2 až 6 a toto porušenie je mimo kontroly správcu ELTIF, správca ELTIF v primeranej lehote prijme opatrenia potrebné na nápravu situácie s prihliadnutím na záujmy investorov v ELTIF.

Článok 15

Koncentrácia

1. ELTIF nenadobudne viac než 25 % podielových listov alebo akcií jedného ELTIF, EuFRK alebo EuFSP.
2. Limity koncentrácie stanovené v článku 56 ods. 2 smernice 2009/65/ES sa vzťahujú na investície do aktív uvedených v článku 9 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článok 16

Vypožičiavanie hotovosti

1. ELTIF si môže vypožičať hotovosť za predpokladu, že takáto výpožička spĺňa všetky tieto podmienky:
 - a) nepredstavuje viac než 30 % hodnoty kapitálu ELTIF;
 - b) slúži na účely investovania do oprávnených investičných aktív s výnimkou pôžičiek uvedených v článku 10 písm. c) za podmienky, že hotovosť alebo jej ekvivalenty v držbe ELTIF nepostačujú na dotknuté investovanie;
 - c) uzatvára sa v rovnakej mene ako aktíva, ktoré sa majú nadobudnúť za vypožičanú hotovosť;
 - d) jej splatnosť nie je dlhšia ako životnosť ELTIF;
 - e) zaťažuje aktíva, ktoré nepredstavujú viac než 30 % hodnoty kapitálu ELTIF.
2. Správca ELTIF v prospekte ELTIF uvedie, či má alebo nemá v úmysle ako súčasť svojej investičnej stratégie vypožičiavať si hotovosť.

Článok 17

Uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa zloženia a diverzifikácie portfólia

1. Investičné limity stanovené v článku 13 ods. 1 sa:
 - a) uplatňujú do dátumu určeného v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF;
 - b) prestávajú uplatňovať, keď ELTIF začne predávať aktíva, aby vyplatil podielové listy alebo akcie investorov po ukončení životnosti ELTIF;
 - c) dočasne pozastavia, keď ELTIF získava dodatočný kapitál alebo znižuje svoj existujúci kapitál, pokiaľ takéto pozastavenie netrvá dlhšie než 12 mesiacov.

Dátum uvedený v prvom pododseku písmena a) zohľadní osobitné znaky a charakteristiky aktív, do ktorých má ELTIF investovať, a nastane najneskôr buď päť rokov po dátume udelenia povolenia ako ELTIF alebo v polovici životnosti ELTIF ako je stanovené v súlade s článkom 18 ods. 3 podľa toho, ktorý dátum nastane skôr. Za výnimočných okolností môže príslušný orgán pre ELTIF po predložení riadne zdôvodneného investičného plánu schváliť predĺženie tejto lehoty najviac o jeden ďalší rok.

2. Ak dlhodobé aktívum, do ktorého investoval ELTIF, emitoval kvalifikovaný portfóliový podnik, ktorý už nespĺňa požiadavky článku 11 ods. 1 písm. b), dlhodobé aktívum sa môže aj naďalej započítavať na účely výpočtu investičného limitu uvedeného v článku 13 ods. 1 maximálne počas troch rokov od dátumom, kedy kvalifikovaný portfóliový podnik už nespĺňa požiadavky článku 11 ods. 1 písm. b).

KAPITOLA III

VYPLÁCANIE, OBCHODOVANIE A EMISIA PODIELOVÝCH LISTOV ALEBO AKCIÍ ELTIF A ROZDEĽOVANIE VÝNOSOV A KAPITÁLU

Článok 18

Politika vyplatenia a životnosť ELTIF

1. Investori v ELTIF nemôžu požiadať o vyplatenie svojich podielových listov alebo akcií pred ukončením životnosti ELTIF. Investorov možno vyplatiť odo dňa nasledujúceho po dátume ukončenia životnosti ELTIF.

V štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF sa určuje konkrétny dátum ukončenia životnosti ELTIF a môže sa tiež stanoviť právo na dočasné predĺženie životnosti ELTIF a podmienky uplatnenia takéhoto práva.

V štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF a oznámeniach investorom sa stanovujú postupy vyplatenia podielových listov alebo akcií a odpredaja aktív a jasne sa uvádza, že vyplatenie investorov sa začne počnúc dňom nasledujúcim po dátume ukončenia životnosti ELTIF.

2. Odchyľne od odseku 1 sa v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF môže stanoviť možnosť vyplatenia pred ukončením životnosti ELTIF za podmienky, že sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) vyplatenie sa neuskutoční pred dátumom uvedeným v článku 17 ods. 1 písm. a);
- b) v čase udelenia povolenia a počas životnosti ELTIF správca ELTIF preukáže príslušným orgánom, že je zavedený primeraný systém riadenia likvidity a účinné postupy sledovania rizika likvidity ELTIF, ktoré sú zlučiteľné s dlhodobou investičnou stratégiou ELTIF a navrhovanou politikou vyplatenia;
- c) správca ELTIF stanoví konkrétnu politiku vyplatenia, v ktorej budú jasne uvedené lehoty, počas ktorých investori môžu požiadať o vyplatenie;
- d) politika vyplácania ELTIF zaručuje, že celková výška vyplatenia za určitý čas je obmedzená percentom z tých aktív ELTIF, ktoré sú uvedené v článku 9 ods. 1 písm. b). Toto percento je zosúladené s riadením likvidity a investičnou stratégiou, ktoré oznámi správca ELTIF;
- e) politika vyplatenia ELTIF zaručuje, že k investorom sa pristupuje spravodlivo a že vyplatenie sa uskutočňuje pomerným spôsobom, ak celková suma žiadostí o vyplatenie za určitý čas presiahne percento uvedené v písmene d) tohto odseku.

3. Životnosť ELTIF je v súlade s dlhodobou povahou ELTIF a je dostatočne dlhá na to, aby pokryla životný cyklus každého jednotlivého aktíva ELTIF meraný podľa profilu nelikvidity a hospodárskeho životného cyklu aktíva, ako aj stanovený investičný cieľ ELTIF.

4. Investori môžu požadovať ukončenie činnosti ELTIF, ak ich žiadosti o vyplatenie predložené v súlade s politikou vyplatenia ELTIF nie sú uspokojené do jedného roka od dátumu ich predloženia.

5. Investori majú vždy možnosť vyplatenia v hotovosti.

6. Vyplatenie vo forme vecného plnenia z aktív ELTIF je možné len v prípade, keď sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) táto možnosť je stanovená v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF pod podmienkou, že sa zabezpečí spravodlivé zaobchádzanie so všetkými investormi;
- b) investor predloží písomnú žiadosť o vyplatenie prostredníctvom podielu na aktívach ELTIF;
- c) prevod týchto aktív neobmedzuje žiadne osobitné pravidlá.

7. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem, v ktorých bližšie určí okolnosti, za akých sa životnosť ELTIF považuje za dostatočne dlhú na to, aby zahrnula životný cyklus všetkých jednotlivých aktív ELTIF, ako sa uvádza v odseku 3.

ESMA predloží uvedený návrh regulačných technických noriem Komisii do 9. septembra 2015.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 19

Sekundárny trh

1. V štatúte ani zakladajúcich dokumentoch ELTIF sa nesmie brániť tomu, aby podielové listy alebo akcie ELTIF boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu alebo v rámci multilaterálneho obchodného systému.

2. V štatúte ani zakladajúcich dokumentoch ELTIF sa investorom nesmie brániť vo voľnom prevode ich podielových listov alebo akcií tretím stranám iným, ako je správca ELTIF.

3. ELTIF vo svojich pravidelných správach zverejňuje trhovú hodnotu svojich kótovaných podielových listov alebo akcií spolu s čistou hodnotou aktív za podielový list alebo akciu.

4. Ak sa hodnota aktíva výrazne zmení, správca ELTIF to investorom oznámi vo svojich pravidelných správach.

Článok 20

Emisia nových podielových listov alebo akcií

1. ELTIF môže navrhnúť emisiu nových podielových listov alebo akcií v súlade so svojim štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi.
2. ELTIF neemituje nové podielové listy ani akcie za nižšiu cenu, než je čistá hodnota jeho aktív, bez toho, aby vopred ponúkol tieto podielové listy alebo akcie za túto cenu existujúcim investorom v ELTIF.

Článok 21

Odpredaj aktív ELTIF

1. Každý ELTIF prijme podrobný harmonogram riadneho odpredaja svojich aktív v záujme vyplatenia podielových listov alebo akcií investorov po ukončení životnosti ELTIF a oznámi to príslušnému orgánu pre ELTIF najneskôr rok pred dátumom ukončenia životnosti ELTIF.
2. Harmonogram uvedený v odseku 1 obsahuje:
 - a) posúdenie trhu pre potenciálnych kupujúcich;
 - b) posúdenie a porovnanie potenciálnych predajných cien;
 - c) ocenenie aktív, ktoré sa majú odpredať;
 - d) harmonogram odpredaja.
3. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem, v ktorých bližšie určí kritériá, ktoré sa majú použiť pre posúdenie v odseku 2 písm. a) a ocenenie v odseku 2 písm. c).

ESMA predloží uvedený návrh regulačných technických noriem Komisii do 9. septembra 2015.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 22

Rozdeľovanie výnosov a kapitálu

1. ELTIF môže investorom pravidelne rozdeľovať výnosy generované aktívami obsiahnutými vo svojom portfóliu. Tieto výnosy tvoria:
 - a) výnosy, ktoré aktíva pravidelne generujú;
 - b) zhodnotenie kapitálu, ku ktorému dochádza po odpredaji aktíva.
2. Výnosy sa nesmú rozdeľovať, pokiaľ sú potrebné na účely budúcich záväzkov ELTIF.
3. ELTIF môže znížiť svoj kapitál na pomernom základe v prípade odpredaja aktíva pred ukončením životnosti ELTIF za podmienky, že správca ELTIF dôkladne zvážil, že takýto odpredaj je v záujme investorov.
4. Štatút alebo zakladajúce dokumenty ELTIF stanovia politiku rozdeľovania výnosov, ktorú bude ELTIF uplatňovať počas svojej životnosti.

KAPITOLA IV

POŽIADAVKY NA TRANSPARENTNOSŤ

Článok 23

Transparentnosť

1. Podielové listy ani akcie ELTIF sa neuvádzajú na trh v Únii bez predchádzajúceho uverejnenia prospektu.

Podielové listy ani akcie ELTIF sa neuvádzajú na trh pre retailových investorov v Únii bez predchádzajúceho uverejnenia dokumentu s kľúčovými informáciami v súlade s nariadením (EÚ) č. 1286/2014.

2. Prospekt obsahuje všetky informácie potrebné na to, aby si investori mohli utvoriť informovaný úsudok o navrhovanej investícii, a najmä súvisiace riziká.
3. Prospekt obsahuje aspoň tieto prvky:
 - a) vyhlásenie, v ktorom sa uvádza, akým spôsobom investičné ciele ELTIF a jeho stratégia na dosiahnutie týchto cieľov prispievajú k tomu, že fond spĺňa kritériá dlhodobého fondu;
 - b) informácie zverejnené podnikmi kolektívneho investovania uzavretého typu v súlade so smernicou 2003/71/ES a nariadením (ES) č. 809/2004;
 - c) informácie zverejnené investorom podľa článku 23 smernice 2011/61/EÚ, ak nejde o informácie, na ktoré sa už vzťahuje písmeno b) tohto odseku;
 - d) zreteľné označenie kategórií aktív, do ktorých má ELTIF povolenie investovať;
 - e) zreteľné označenie jurisdikcií, do ktorých má ELTIF povolenie investovať;
 - f) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré príslušné orgány považujú za relevantné na účely odseku 2.
4. V prospekte a akomkoľvek inom marketingovom dokumente sa investori zreteľne informujú o nelikvidnej povahe ELTIF.

V prospekte a akomkoľvek inom marketingovom dokumente sa jasne uvedú najmä:

- a) informácie pre investorov o dlhodobej povahe investícií ELTIF;
 - b) informácie pre investorov o ukončení životnosti ELTIF, ako aj o možnosti predĺžiť životnosť ELTIF, ak sa takáto možnosť stanovuje, a o jej podmienkach;
 - c) vyhlásenie, či sa má ELTIF uvádzať na trh pre retailových investorov;
 - d) vysvetlenie práv investorov na vyplatenie svojich investícií v súlade s článkom 18 a so štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi ELTIF;
 - e) frekvencia a načasovanie rozdeľovania výnosov investorom počas životnosti ELTIF;
 - f) odporúčanie investorom, že by do ELTIF mali investovať len malú časť svojho celkového investičného portfólia;
 - g) popis politiky hedžingu ELTIF vrátane zreteľného označenia, že finančné derivátové nástroje sa môžu používať iba na účely hedžingových rizík vyplývajúcich z iných investícií ELTIF, a označenia možných dôsledkov použitia finančných derivátových nástrojov na rizikový profil ELTIF;
 - h) informácia pre investorov o rizikách súvisiacich s investovaním do reálnych aktív vrátane infraštruktúry;
 - i) pravidelná informácia pre investorov, aspoň raz ročne, o jurisdikciách, v ktorých ELTIF investoval.
5. Okrem informácií požadovaných podľa článku 22 smernice 2011/61/EÚ výročná správa ELTIF obsahuje:
 - a) vyhlásenie o peňažnom toku;
 - b) informácie o akejkolvek účasti na nástrojoch využívajúcich rozpočtové prostriedky Únie;
 - c) informácie o hodnote jednotlivých kvalifikovaných portfóliových podnikoch a hodnote iných aktív, do ktorých ELTIF investoval vrátane hodnoty použitých finančných derivátových nástrojov;
 - d) informácie o jurisdikcii, v ktorej sa aktíva ELTIF nachádzajú.
 6. Na požiadanie retailového investora správca ELTIF poskytne doplňujúce informácie týkajúce sa kvantitatívnych limitov, ktoré sa uplatňujú pri riadení rizík ELTIF, metód zvolených pre tento cieľ a najnovšieho vývoja hlavných rizík a výnosov kategórií aktív.

Článok 24

Dodatočné požiadavky týkajúce sa prospektu

1. ELTIF musí zaslať svoj prospekt a jeho zmeny, ako aj výročnú správu príslušným orgánom pre ELTIF. ELTIF na požiadanie poskytne túto dokumentáciu príslušnému orgánu správcu ELTIF. ELTIF túto dokumentáciu poskytuje v lehote určenej týmito príslušnými orgánmi.

2. Štatút alebo zakladajúce dokumenty fondu ELTIF tvoria neoddeliteľnú súčasť prospektu a sú k nemu pripojené.

Dokumenty uvedené v prvom pododseku však nemusia byť pripojené k prospektu za predpokladu, že investor je informovaný o tom, že na požiadanie sa mu tieto dokumenty zašlú, alebo je informovaný o mieste v každom členskom štáte, v ktorom sa s podielovými listami alebo akciami obchoduje, kde do nich investor môže nahliadnuť.

3. V prospekte sa uvádza spôsob, akým sa výročná správa poskytuje investorom. Ustanovuje sa v ňom, že tlačaná podoba výročnej správy sa doručuje retailovým investorom na požiadanie a bezplatne.
4. Prospekt a posledná zverejnená výročná správa sa na požiadanie bezplatne poskytnú investorom.

Prospekt sa môže poskytnúť na trvalom nosiči alebo prostredníctvom internetovej stránky. Na požiadanie sa retailovým investorom poskytne bezplatne v tlačenej podobe.

5. Podstatné náležitosti prospektu sa aktualizujú.

Článok 25

Zverejňovanie informácií o nákladoch

1. V prospekte sa uvádzajú zreteľné informácie pre investorov o výške rôznych nákladov, ktoré priamo alebo nepriamo znášajú investori. Rôzne náklady sa zoskupujú podľa týchto okruhov:

- a) náklady na zriadenie ELTIF;
- b) náklady spojené s nadobúdaním aktív;
- c) poplatky za správu a výkonnosť;
- d) náklady na rozdeľovanie výnosov;
- e) iné náklady vrátane administratívnych nákladov, nákladov na reguláciu, depozitára, úschovu, odborné služby a audit.

2. V prospekte sa zverejňuje celkový pomer nákladov ku kapitálu ELTIF.

3. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem s cieľom bližšie určiť spoločné definície, metódy výpočtu a formy uvádzania nákladov uvedených v odseku 1 a celkového pomeru uvedeného v odseku 2;

Pri vypracúvaní tohto návrhu regulačných technických noriem ESMA zohľadní regulačné technické normy uvedené v článku 8 ods. 5 písm. a) a c) nariadenia (EÚ) č. 1286/2014.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických noriem Komisii do 9. septembra 2015.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

KAPITOLA V

UVÁDZANIE PODIELOVÝCH LISTOV ALEBO AKCIÍ ELTIF NA TRH

Článok 26

Služby, ktoré sú k dispozícii investorom

1. Správca ELTIF, ktorého podielové listy alebo akcie sú určené na uvádzanie na trh pre retailových investorov, v každom členskom štáte, v ktorom má v úmysle uvádzať na trh takéto podielové listy alebo akcie, zabezpečí služby dostupné na upisovanie, uskutočňovanie platieb pre podielových vlastníkov alebo akcionárov, odkúpenie alebo vyplácanie podielových listov alebo akcií a na poskytovanie informácií, ktoré sa požadujú od ELTIF a správcu ELTIF.

2. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem s cieľom určiť typy a charakteristiky služieb uvedených v odseku 1, ich technickú infraštruktúru a obsah ich úloh v súvislosti s retailovými investormi.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických noriem Komisii do 9. septembra 2015.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 27

Postup interného hodnotenia ELTIF uvádzaných na trh pre retailových investorov

1. Správca ELTIF, ktorého podielové listy alebo akcie sú určené na uvádzanie na trh pre retailových investorov, vytvorí a uplatňuje konkrétny interný postup hodnotenia tohto ELTIF predtým, ako je uvedený na trh pre retailových investorov alebo im je distribuovaný.
2. Ako súčasť interného postupu uvedeného v odseku 1 správca ELTIF hodnotí, či je ELTIF vhodný na uvedenie na trh pre retailových investorov, pričom prihliada aspoň na:
 - a) životnosť ELTIF a
 - b) zamýšľanú investičnú stratégiu ELTIF.
3. Správca ELTIF poskytne každému distribútorovi všetky potrebné informácie o ELTIF, ktorý sa uvádza na trh pre retailových investorov, vrátane všetkých informácií o jeho životnosti a investičnej stratégii, ako aj o postupe interného hodnotenia a jurisdikciách, v ktorých má ELTIF povolené investovať.

Článok 28

Osobitné požiadavky týkajúce sa distribúcie ELTIF retailovým investorom

1. Ak sa ELTIF priamo ponúka retailovému investorovi alebo sa pre neho umiestňuje na trhu, správca ELTIF získa informácie týkajúce sa:
 - a) poznatkov a skúseností retailového investora v oblasti relevantnej pre ELTIF;
 - b) finančnej situácie retailového investora, vrátane schopnosti uvedeného investora znášať straty;
 - c) investičných cieľov retailového investora vrátane časového horizontu uvedeného investora.Správca ELTIF odporučí ELTIF na základe informácie získanej podľa prvého pododseku iba za podmienky, že je vhodný pre uvedeného konkrétného retailového investora.
2. Ak životnosť ELTIF, ktorý sa ponúka alebo umiestňuje na trhu pre retailových investorov, presahuje 10 rokov, správca ELTIF alebo distribútor uvedú v písomnej forme, že produkt ELTIF nemusí byť vhodný pre retailových investorov, ktorí nie sú ochotní prevziať na seba takýto dlhý a nelikvidný záväzok.

Článok 29

Osobitné ustanovenia týkajúce sa depozitára ELTIF, ktorý sa uvádza na trh pre retailových investorov

1. Odchylné od článku 21 ods. 3 smernice 2011/61/EÚ depozitár ELTIF, ktorý sa uvádza na trh pre retailových investorov, je subjektom typu uvedeného v článku 23 ods. 2 smernice 2009/65/ES.
2. Odchylné od článku 21 ods. 13 druhého pododseku a článku 21 ods. 14 smernice 2011/61/EÚ sa depozitár ELTIF, ktorý sa uvádza na trh pre retailových investorov, nemôže zbaviť zodpovednosti v prípade strát finančných nástrojov v úschove tretej strany.
3. Zodpovednosť depozitára uvedená v článku 21 ods. 12 smernice 2011/61/EÚ sa nesmie vylúčiť ani obmedziť zmluvou, podľa ktorej sa ELTIF uvádza na trh pre retailových investorov.
4. Každá zmluva, ktorá je v rozpore s odsekom 3, je neplatná.
5. Aktíva, ktoré depozitár ELTIF drží v úschove, tento depozitár ani žiadna tretia strana, na ktorú bola delegovaná funkcia úschovy, nepoužije na svoj vlastný účet. Takýmto použitím je akákoľvek transakcia s aktívami držanými v úschove vrátane prevodu, poskytnutia ako zálohy, predaja a požičania.

Aktíva, ktoré depozitár ELTIF drží v úschove, možno použiť len za predpokladu, že:

- a) použitie aktív sa vykonáva na účet ELTIF;
- b) depozitár vykonáva pokyny správcu ELTIF v mene ELTIF;

- c) použitie je v prospech ELTIF a v záujme držiteľov podielových listov alebo akcií a
- d) transakcia je krytá vysokokvalitným a likvidným kolaterálom, ktorý ELTIF prijal na základe dohody o prevode vlastníckeho práva.

Trhová hodnota kolaterálu uvedená v druhom pododseku písm. d) sa musí nepretržite rovnáť aspoň trhovej hodnote použitých aktív zvýšenej o prémiiu.

Článok 30

Dodatočné požiadavky na uvádzanie ELTIF na trh pre retailových investorov

1. Podielové listy alebo akcie ELTIF sa môžu uvádzať na trh pre retailových investorov za predpokladu, že správca ELTIF alebo distribútor poskytuje retailovým investorom primerané investičné poradenstvo.
2. Správca ELTIF môže priamo ponúknuť podielové listy alebo akcie ELTIF retailovým investorom alebo ich pre nich umiestniť na trhu, len ak je uvedený správca oprávnený poskytovať služby uvedené v článku 6 ods. 4 písm. a) a b) bode i) smernice 2011/61/EÚ a len ak uvedený správca vykonal skúšku vhodnosti uvedenú v článku 28 ods. 1 tohto nariadenia.
3. Ak hodnota portfólia finančných nástrojov potenciálneho retailového investora nepresahuje 500 000 EUR, správca ELTIF alebo akýkoľvek distribútor potom, ako vykoná skúšku vhodnosti uvedenú v článku 28 ods. 1 a poskytne primerané investičné poradenstvo, zabezpečí na základe informácií, ktoré predložil potenciálny retailový investor, aby tento potenciálny retailový investor neinvestoval do ELTIF celkovú sumu presahujúcu 10 % hodnoty portfólia finančných nástrojov uvedeného investora a aby počiatočná minimálna výška investície do jedného alebo viacerých ELTIF bola 10 000 EUR.

Potenciálny retailový investor je zodpovedný za to, aby správcovi alebo distribútorovi ELTIF poskytol presné informácie o portfóliu finančných nástrojov potenciálneho retailového investora a o investíciách do ELTIF, ako sa uvádza v prvom pododseku.

Na účely tohto odseku sa pod portfóliom finančných nástrojov rozumejú aj hotovostné vklady a finančné nástroje, ale s výnimkou finančných nástrojov, ktoré slúžia ako kolaterál.

4. V štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF uvádzaných na trh pre retailových investorov sa stanovuje, že so všetkými investormi sa zaobchádza rovnako a že jednotlivým investorom ani skupinám investorov sa neposkytuje prednostné zaobchádzanie ani žiadne osobitné hospodárske výhody.
5. Právna forma ELTIF uvádzaného na trh pre retailových investorov nesmie viesť k žiadnej dodatočnej zodpovednosti pre retailového investora alebo vyžadovať akékoľvek dodatočné záväzky v mene takéhoto investora okrem pôvodného kapitálového záväzku.
6. Retailoví investori môžu počas lehoty na upisovanie a aspoň dva týždne po dátume ich upísania podielových listov alebo akcií ELTIF zrušiť ich upísanie a majú nárok na vrátenie peňazí bez pokuty.
7. Správca ELTIF uvádzaného na trh pre retailových investorov zriadi primerané postupy a mechanizmy na riešenie sťažností retailových investorov, ktoré retailovým investorom umožňujú predkladať sťažnosti v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov ich členského štátu.

Článok 31

Uvádzanie podielových listov alebo akcií ELTIF na trh

1. Správca ELTIF môže uvádzať podielové listy alebo akcie tohto ELTIF na trh pre profesionálnych a retailových investorov vo svojom domovskom členskom štáte na základe oznámenia v súlade s článkom 31 smernice 2011/61/EÚ.
2. Správca ELTIF môže uvádzať na trh podielové listy alebo akcie daného ELTIF pre profesionálnych a retailových investorov v členských štátoch, ktoré nie sú domovským členským štátom správcu ELTIF, na základe oznámenia v súlade s článkom 32 smernice 2011/61/EÚ.
3. Správca ELTIF v súvislosti s každým ELTIF, ktorý spravuje, oznámi príslušným orgánom, či ho má v úmysle uvádzať na trh pre retailových investorov alebo nie.

4. Okrem dokumentácie a informácií požadovaných podľa článkov 31 a 32 smernice 2011/61/EÚ správca ELTIF poskytuje príslušným orgánom:

- a) prospekt ELTIF;
- b) dokument ELTIF s kľúčovými informáciami v prípade, že je uvádzaný na trh pre retailových investorov, a
- c) informácie o službách uvedených v článku 26.

5. Kompetencie a právomoci príslušných orgánov podľa článkov 31 a 32 smernice 2011/61/EÚ sa chápu tak, že sa týkajú aj uvádzania ELTIF na trh pre retailových investorov a vzťahujú sa aj na dodatočné požiadavky stanovené v tomto nariadení.

6. Okrem svojich právomocí stanovených v článku 31 ods. 3 prvom pododseku smernice 2011/61/EÚ zabráni príslušný orgán domovského členského štátu správcu ELTIF taktiež uvádzaniu ELTIF na trh, ak správca ELTIF nedodržiava alebo nebude dodržiavať toto nariadenie.

7. Okrem svojich právomocí stanovených v článku 32 ods. 3 prvom pododseku smernice 2011/61/EÚ odmietne príslušný orgán domovského členského štátu správcu ELTIF taktiež odoslať úplný súbor oznámenia príslušným orgánom členského štátu, v ktorom sa má ELTIF uvádzať na trh, ak správca ELTIF nedodržiava toto nariadenie.

KAPITOLA VI

DOHLAD

Článok 32

Dohľad príslušných orgánov

1. Príslušné orgány vykonávajú priebežný dohľad nad dodržiavaním tohto nariadenia.
2. Príslušný orgán pre ELTIF je zodpovedný za vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním pravidiel stanovených v kapitolách II, III a IV.
3. Príslušný orgán pre ELTIF je zodpovedný za vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním povinností stanovených v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch ELTIF a povinností stanovených v prospekte, ktoré musia byť v súlade s týmto nariadením.
4. Príslušný orgán pre správcu ELTIF je zodpovedný za vykonávanie dohľadu nad primeranosťou opatrení a nad organizáciou správcu tak, aby bol správca ELTIF schopný dodržiavať povinnosti a pravidlá, ktoré sa týkajú zakladania a fungovania všetkých ELTIF, ktoré spravuje.

Príslušný orgán pre správcu ELTIF je zodpovedný za vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním tohto nariadenia zo strany správcu ELTIF.

5. Príslušné orgány monitorujú podniky kolektívneho investovania usadené alebo uvádzané na trh na ich území s cieľom overiť, či nepoužívajú označenie ELTIF alebo nenaznačujú, že sú ELTIF, ak na to nemajú povolenie a nespĺňajú požiadavky tohto nariadenia.

Článok 33

Právomoci príslušných orgánov

1. Príslušné orgány majú všetky právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania, ktoré sú potrebné na výkon ich funkcií podľa tohto nariadenia.
2. Právomoci udelené príslušným orgánom v súlade so smernicou 2011/61/EÚ vrátane právomocí súvisiacich so sankciami sa vykonávajú aj v súvislosti s týmto nariadením.
3. Príslušný orgán pre ELTIF zakáže používanie označenia „ELTIF“ alebo „európsky dlhodobý investičný fond“ v prípade, ak správca ELTIF nedodržiava toto nariadenie.

Článok 34

Právomoci a kompetencie ESMA

1. ESMA má právomoci potrebné na vykonávanie úloh, ktoré mu boli pridelené podľa tohto nariadenia.
2. Právomoci ESMA v súlade so smernicou 2011/61/EÚ sa vykonávajú aj v súvislosti s týmto nariadením a v súlade s nariadením (ES) č. 45/2001.
3. Na účely nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 sa toto nariadenie považuje za ďalší právne záväzný akt Únie, ktorým sa ESMA zverujú úlohy, ako sa uvádza v článku 1 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 35

Spolupráca medzi príslušnými orgánmi

1. Ak sa príslušný orgán pre ELTIF líši od príslušného orgánu pre správcu ELTIF, tieto orgány navzájom spolupracujú a vymieňajú si informácie na účely vykonávania svojich povinností podľa tohto nariadenia.
2. Príslušné orgány navzájom spolupracujú v súlade so smernicou 2011/61/EÚ.
3. Príslušné orgány a ESMA navzájom spolupracujú na účely vykonávania svojich príslušných povinností podľa tohto nariadenia v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010.
4. Príslušné orgány a ESMA si vymieňajú všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na vykonávanie svojich príslušných povinností podľa tohto nariadenia v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010, a to najmä s cieľom identifikácie a nápravy porušení tohto nariadenia.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36

Spracovanie aplikácií Komisiou

Komisia urýchľuje a zefektívňuje svoje postupy pre všetky aplikácie ELTIF pre financovanie z EIB. Komisia zefektívňuje predkladanie všetkých stanovísk alebo príspevkov týkajúce sa všetkých aplikácií ELTIF pre financovanie z EIB.

Článok 37

Preskúmanie

1. Komisia začne preskúmanie uplatňovania tohto nariadenia najneskôr do 9. júna 2019. Pri preskúmaní sa analyzuje najmä:
 - a) vplyv článku 18;
 - b) vplyv na diverzifikáciu aktív v dôsledku uplatňovania minimálneho limitu vo výške 70 % oprávnených investičných aktív stanoveného v článku 13 ods. 1;
 - c) rozsah, v akom sa ELTIF uvádzajú na trh v Únii, vrátane otázky, či by o uvádzanie ELTIF na trh mali prípadne záujem správcovia AIF, na ktorých sa vzťahuje článok 3 ods. 2 smernice 2011/61/EÚ;
 - d) rozsah, v akom by sa zoznam oprávnených aktív a investícií mal aktualizovať, ako aj pravidlá diverzifikácie, zloženie portfólia a obmedzenia týkajúce sa vypožičiavania hotovosti.
2. Po preskúmaní uvedenom v odseku 1 tohto článku a po konzultácii s ESMA Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi príspevok tohto nariadenia a ELTIF k dokončovaniu únie kapitálových trhov a k dosiahnutiu cieľov stanovených v článku 1 ods. 2. Spolu so správou sa v prípade potreby predloží legislatívny návrh.

Článok 38

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 9. decembra 2015.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 29. apríla 2015

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predsedníčka

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

KORIGENDÁ

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 375/2014 z 3. apríla 2014, ktorým sa zakladá Európsky dobrovoľnícky zbor pre humanitárnu pomoc („iniciatíva Dobrovoľníci pomoci EÚ“)

(Úradný vestník Európskej únie L 122 z 24. apríla 2014)

Na strane 15 v článku 24 ods. 2:

namiesto: „2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 2, článku 9 ods. 2 a článku 20 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie siedmich rokov od 25. apríla 2014.“

má byť: „2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 2, článku 9 ods. 2 a článku 20 ods. 3 a 4 sa Komisii udeľuje na obdobie siedmich rokov od 25. apríla 2014.“

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK